

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਬੰਕੋਕ

ਦਾ

ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

“ਨਮਧਾਰੀ ਮੰਗਤ ਚੀਕੋਰ (ਸਿੰਘਾਂ)

ਦਾ

ਸਿੰਘਾਂ ਇਤਿਹਾਸ

ਮੇਂ 1959 ਤੀਕ

“ਇਕਾਦਸ਼ ਸਿੰਘ ਮਨੁੱਖੀ”

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

ੴ
ਸ੍ਰੀ ਨਤਿਗੁਰੂ ੨੪੪੫ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

1.	10	ਜਨਵਰੀ 1934	21	ਜਨਵਰੀ 1934	ਮੇਠ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ
2.	29	ਜਨਵਰੀ 1948	9	ਮਾਰਚ 1948	ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
3.	22	ਨਵੰਬਰ 1948	10	ਦਸੰਬਰ 1948	ਜੀ. ਐਸ. ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ
4.	22	ਫਰਵਰੀ 1950	8	ਮਾਰਚ 1950	(ਸਿਲਾਮੁੱਲ) ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
5.	27	ਅਪਰੈਲ 1950	30	ਅਪਰੈਲ 1950	ਜੀ. ਐਸ. ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ
6.	30	ਅਕਤੂਬਰ 1950	3	ਨਵੰਬਰ 1950	ਮੇਠ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ
7.	28	ਜਨਵਰੀ 1951	17	ਫਰਵਰੀ 1951	(ਸਿਲਾਮੁੱਲ) ਡੇ. ਐਸ. ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ
8.	11	ਮਈ 1951	21	ਮਈ 1951	ਦਿਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਗਿਰੀਦਾਸ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ
9.	25	ਜਨਵਰੀ 1952	10	ਫਰਵਰੀ 1952	ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
10.	5	ਨਵੰਬਰ 1952	13	ਨਵੰਬਰ 1952	ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
11.	10	ਜਨਵਰੀ 1953	26	ਜਨਵਰੀ 1953	ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਚੰਗਪਈ
12.	20	ਜੂਨ 1953	27	ਜੂਨ 1953	ਸੱਤ ਬੀਬੀਆਂ ਵਲੋਂ
13.	7	ਫਰਵਰੀ 1954	20	ਫਰਵਰੀ 1954	ਜੀ. ਐਸ. ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ
14.	27	ਮਈ 1954	9	ਅਕਤੂਬਰ 1954	ਮਾਰੋਂ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਵਲੋਂ
15.	27	ਜਨਵਰੀ 1955	8	ਫਰਵਰੀ 1955	ਸੈਤਬਜਾਨ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ
16.	16	ਅਕਤੂਬਰ 1955	24	ਅਕਤੂਬਰ 1955	ਮੇਠ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ 'ਯੀਤਮ'
17.	4	ਫਰਵਰੀ 1956	18	ਫਰਵਰੀ 1956	ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
18.	11	ਅਕਤੂਬਰ 1956	17	ਅਕਤੂਬਰ 1956	ਮੇਠ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ
19.	27	ਜਨਵਰੀ 1957	9	ਫਰਵਰੀ 1957	ਨਾਮਧਾਰੀ ਜੱਥਾ (16 ਮਹੀਰ)
20.	22	ਮਈ 1957	5	ਅਕਤੂਬਰ 1957	ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
21.	29	ਦਸੰਬਰ 1958	9	ਜਨਵਰੀ 1959	ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੇਠ ਜੱਥਾ (16 ਮਹੀਰ)

← ————— →

੧੭~

“ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੰਗਤ ਚੀਕੌਰ (ਸਿਮਰਨ) ਬਾਰੇ”

ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੰਗਤ ਦਾ ਇਕੱਠ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਅਧਰੇ ਚੜ੍ਹਨਾਂ
ਜੋ ਸੁਨਿਆ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸੇ ਬਾਰ ਨਾਮ ਅਖੀਂ ਡਿੱਠੀ ਬਠਾ ਮੈਂ ਉਹ ਲਿਖਨ ਦਾ ਕਤਨ ਕੀਤਾ
ਭੁੱਖਾਂ ਤਾਂ ਅਵਨਯ ਹੈ ਨਗੀਆਂ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤੇ ਮੁਢੇ ਕਰਮ-ਚੰਦ ਕਰਨ
ਦੀ ਉਪਗਯਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਰਨ-ਕੰਵਲਾਂ ਵਿਚ ਬਿਥੈ
ਰਹਾਤਾਂ “ਹੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਉ! ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਨਾਮ ਨਾ ਮੇਰੇ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇ ਰੱਬੇ ਸਿਮਰਨ
ਹੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ”

ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬੀਰ ਵਿਗਰਹੇ ਪੱਖੋਂ ਵੇਖੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ
ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮ ਸੋਧਾ ਮਿਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਾਮੀ ਦਾ ਸੁਨਿਆ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ
ਨਿਉਂਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਯੁਗ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਬੀਰ ਵੇਖੇ ਜਾਏ ਹਨ
ਜੋ ਕੁਝ ਨਾਮ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਇਸ ਪਾਠਕਾਰ ਪਾਸੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੀਤ ਜੀਉ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਸੁਨਾ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਯਯਾਸ ਸਿੰਘ,
ਗਿਰਾਂ ਬਰੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਤੇ ਉਗਾਧਾ, ਮੀਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਰਾ, ਮੀਤ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਨਰੇਦਾ
ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਚਾਵਨਾ ਅਦਿਏ ਹੀਨ 1902 ਵਿਚ ਜਾਏ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
ਜੇਸ਼ਟਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਯਥਾਸਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਪਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੰਗਤਾਂ, ਸਿਮਰਨਾਂ
ਗੁਰਮਾਸੀ ਵੇਖੇ ਦਿਨ ਬੀਬਤਨ ਹੋਣ ਤੇ ਚਾਹੁਣਾ ਕੀਰਤਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਗਾਹ
ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਚਾਵਨਾ ਕਰਦੇ ॥ ਉਸੇ ਬਾਰ ਵੇਰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਿੱਖ ਪਾਰਾਂ ਵਿਚ ਚੀਕੌਰ
ਸੇ ਵਿਗਰਹੇ ਪੱਖੋਂ ਕਮਾਈ ਸਦੀ ਸਮਝਿਓ ਸਰ ਹੋ ਗਏ ॥ ਵੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਹੁਣੇ
ਰਭਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਨ ਤੇ ਕੁਝ ^{ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਾਈ} ਮਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਨ ਦੀਲ ਦਾ ਪਾਰੇਜ਼, ^{ਭਾਵੇਂ}
ਸਟ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸਿਰ ਬੈਠਨਾ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਇਮ ਸੀ
ਬਾਸ਼ਨੇ ॥ ਇਸੇ ਬਾਰ ਦਾ ਚਰਨ ਮੀਤ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੀਰ ਪੱਖੋਂ ਚੀਕੌਰ ਵਿਚ ਤੋੜੇ ਨੂੰ ਗੁਣਿਆ

ਪਤੀ ਮੇਸਰ ਜਾਤਾ ਧੂਰੀ ਕਰਕੇ ਮਚ-ਸੀਤ ਜਾ ਦਿਓ ਜੇ॥ ਸੀਤ ਹਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੰਨਾ 1955 ਵਿਚ 29-
 ਸੀਤ ਭੀਮ ਸਿੰਘ ਮਨਚੇਰਾ 29 1961 ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੀਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ 19-11-1975 ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਛੱਡਿਆ।
 ਤੇ ਦਿਲਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਏਥੇ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ ਦਾ ਛੋਟਾ ਪੈਨਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਜਾਨੇ ਕਾਂ ਸਿੰਘ ਪਰਚਰਮ ਸਿੰਘ
 ਅਧੁਨ ਕੇ ਨਾਮ ਪਾਗੀ ਮਜ਼ ਗਏ ਜੀਨੂੰ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਨਾਮਾਂ ਮੁਢੇ ਹੋਏ ਜਾਦ ਇਸ ਪਰਚਰਮ ਜਨਾ॥
 ਸੀਤ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੰਦੀ ਵਾਲੇ 2. ਸੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਉਗਰੇ ਕਤੇ. ਸੀਤ ਹੋਏ ਸਾ ਸਿੰਘ ਜਾ ਕੇ ਜਾਦ।
 ਸੀਤ ਸੁਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਲੇਰੀ 5. ਸੀਤ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫਰੀਦ 6. ਸ. ਦਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੁਢੇ 7. ਧੀ ਛਿਤ
 ਈਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ 8. ਸਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਚੰਤ ਪੁਰੀ 9. ਸ. ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦੀ (ਭੀਮ ਦੀ) 10. ਅਈ ਗੋਰਾ
 ਪਾ 11. ਭਾਂਡ ਮੀਰਾਂ ਸੱਤਰੀ 12 ਤਾਂ ਪ. ਤਿੰਨੇ ਭਾਂਡਾਂ ਅਠ ਸਿੰਘ, ਅਠ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪਰਚਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਛੋਟਾ
 ਕਰੇ ਦੀ ਮੇਏ 15. ਜਿਸ ਪਾਸ ਸਿੰਘ ਕੁਰਬਾਨ (ਸਮਿੰਦਰ) ਜਾ ਦਿਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਕਈ ਪਰਚਰਮ
 ਸੀ ਮਾਰਗ ਤੇ ਲਿਆਏ, ਭਜਨ ਦੱਸਕੇ ਨਾਮ ਪਾਗੀ ਮਜ਼ਾਨ (ਏਹ ਸਭ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ
 ਨਸਤੇ ਧਰਿਸ਼ਟਾ ਮੁਹਿੰਗਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ) ॥ ਸੀਤ ਦੇ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਦਰਾ ਉਸਥੇ
 ਵਾਲੇ ਰੋਡ ਦੀ ਇਕ ਗਲੀ ਅੰਦਰ ਇਕ ਫੇਰਾ ਲਾ ਮਕਾਨ, ਧਾਰਮ ਮਾਨ, ਸਦੀ ਲਿਖਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ
 ਜਮਾ ਮੇਥੇ ਸੀ ਗਤ ਮਾਨ ਜੁੜਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋਰ ਨਾਮ ਪਾਗੀ ਸਿੰਘ ਵੀ ਘਰ ਮਾ ਕਰ ਕੀਤਾ।
 ਤਨਦੇ ਤੇ ਇਸ ਪਰਚਰਮ ਕਈ ਜਾਂ ਨੇ ਭਜਨ ਦੀ ਧੁਨਿਆ॥ ਇਕ ਫੇਰਾ ਜੋ ਸਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਲਾਇਆ
 ਸੀ ਸੀਤ ਸਿੰਘ ਗਲੇ ਨਾਗਾ ਜੋ ਗਏ ਤੇ ਸਿੰਘ ਮਗਾ ਗੁਰਦਰ ਜਾ ਹੋ. ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰਾ ਰੋਡ ਦੀ
 ਫੇਰਾ ਸੀ ਦਿਓ ਬਨਾਵਾ। ਸੀਤ ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖ ਲਈ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ
 ਸਰਚ ਮਰਗ ਉਗੇਤਾਂ ਸਰਚਮ ਚਾਰਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਜਾ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਦੂਜਾ ਦਿਹਾੜਾ ਸਿੰਘ
 ਜਰਮਦ ਨਿਸ਼ਾਉਣ ਵੇਲੇ ਤੁਸਾਂ ਉਠ ਕੇ ਆਏਗੇ ਜੇਹਾ ਭਾਸੀ ਸਾਧਾ ਸੀ ਗਤ ਦੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਧਰਿਸ਼ਟੀ
 ਲੇਖਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿਓਗਾ॥ ਜੇ ਉਹ ਨਿਧਾ ਕੇ ਹੋਵੇ ਨਾਮ ਪਾਗੀ ਦੀ ਜਾਦ ਪਰਚਰਮ ਕੁਝ ਦੇ ਸੀ
 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਚਰਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖੇ ਹੋਏ॥ ਧਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ ਸਰਚਰਮ ਸਮੇਂ ਚਰਚ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾ
 ਚਰਚੇ ਗਦ ਪਰਚਰਮ ਦਿਲਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਏਥੇ ਜੀਰੇ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਹਾੜੇ ਸੀਤ ਪਰਚਰਮ ਨੇ
 ਮਧੁਨੀ ਲਿਖੀ ਇਕ ਜਗਾ ਲੈਕੇ ਲਾਵਰ ਰੋਡ ਦੇ ਘੇਰੇ ਪਰਚਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਉਸ ਜਾ ਤੇ

ਚਾਹੁਣਾ ਇਕ (ਮਾਈ-ਬੇਟੇ) ਵੱਡਾ ਫੰਦਾ ਲਿਆ ਲਿਖਿਓ ਇਹ ਨਾਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਧੀ ਗਈ
 ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ "ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿਸ਼ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ" (ਨੰਬਰ: ੨੨)
 ਮਲੀਕ ਚੰਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਾਂ ਦੇ ਵੇਖਕੇ ਨਾ ਸਹਾਰੇ ਬਿਅਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੇ ਚਰਪਾਨ ਵਿਖੇ ਇਥੇ ਰੋਜ਼
 ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋਗ ਬਤਪੁਰ ਤੋਂ ਚਾਹੁਣਾ ਹੈ ਚਾਹੁਣ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ
 ਦੇ ਸੁਤੇ ਵਧ ਸਾਧਾ ਗਏ ਹੈ ਚਾਹੁਣ ਮੰਨ ਪਿਆ ੨੨ ਦਿਨ ਆਏ ਸੰਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਗ
 ਬਤਪੁਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਤੇ ਫੇਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਵਧ ਸਾਧਾ ਗਏ ਸਨ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤਨ ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਰਸਮੀ ਤੇ ਆਦਿਕ ਦਿਨੀਂ ਮਿਠੀ ਮੀਠੀ ਇਥੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ੀਰ ਸਿਸਾਮੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਵੀਂ
 ਵੱਕੀ ਵੀ ਕਹੀ ਸੀ ਆਉਂਦੀ ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਠੀ ਆਦਿਕ ਮੁਨਕੇ ਖਲੋ ਜਾਂਦੇ ਸੰਤ ਧਿਆਨ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸਮਾ ਮੇਨਾ ਪੁਰ ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਦੇ ਅੰਗੇ ਪਿਛੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪਿਤ੍ਰੇ ਦੀ
 ਗਲੀ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਢ ਦੇ ਪਿਛੇ ਇਕ ਫੰਦਾ ਲਿਖਾ ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪਰੋਂ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ
 ਕੇ ਸਾਡਾ ਅੰਤ ਸਮਾ ਲੇਛੇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੀ ਧਰਮ ਪਾਤਕੀ ਨੂੰ ਨਿਮਰਾ ਸੀ ਕਿ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਚਾਰਨ
 ਅਏਂ ਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਭੱਠੀ ਦਿੱਤੀ ਸਾਡੀ ਮਰਦੇ ਆ ਨਦੀ ਤੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਰ ਦਿਤਾ
 ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਰੀਤ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਨਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਮਾ ਵੀ ਲੇਛੇ ਹੈ ਤੇ ਭੋਗ ਇਥੇ
 ਪਾਇਆ ਤੇ, ਮੇਰੇ ਇਹ ਚਰਨ ਆਪਣੇ ਚਾਹੁਣਾਂ ਪਾਸੇ ਮੁਨਿਸ਼ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥
 ਮੇਰੀ ਉਮਰਾਂ ਤੇ ਡੇਢੀ ਹੀ ਸੀ ਜੇ ਇਥੇ ਨਾਲ ਦੀ ਚਰਨ ਤੇ ਚਰਨ ਲਿਖਾ ਦੇ, ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਕਹਿਨ
 'ਨੀਦ ਆਈ ਹੈ' ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿਨ 'ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਸੋ ਰਹੀ' ਇਸ ਦੀ ਨਿ ਦੀਵਾਨ ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹਾ ਉਨ
 ਉਥੇ ਦੀ ਚਰਨ ਹਥੇ ਦਿਰਦੇ ਵੇਰੀ ਗਈ ॥ ੧੬੨ ਸੁਰੁ ਪੁਰ ਤੇ ਚਰਨੀ ਦਾ ॥ ੨੬੨ ਤੇ ਚਰਨੀ ਦੀ
 ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚਰਨ ਸੰਤ ਲਿਖਾ ਸਿੰਘ ਚਰਨ ਵੈਸਿਆ ਹਾਏ, ਕਦੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿੰਘਾਂ
 ਹਾਏ, ਸੰਤ ਸੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਮੋਹਰ' (ਮੋਹਰਾਂ ਚਲੇ) ਤੇ ਚਾਹੁਣ ਦੀ ਚਰਨ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਨ
 ਸਿੰਘਾਂ ਹਾਏ ਨਾਦੇ, ਚੇਲਾਂ ਦੀਆਂ, ਚਾਰਨਾਂ ਚੰਡੀਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਚੰਡੀਆਂ ਤਨ
 ਕਹਿਨਾਂ ਮ ਸਮੀ ਦੀ ਗਲਤ ਦਿਨ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਸੇਧਣ ਦੀ ਚਰਨ ਕਥੇ 'ਨਿਮ ਰੀਤਨ
 ਦਿਨ ਮਸਤੀ ਨਹੀਂ' ਉਹੀ ਰੀਤਨ ਹੀ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਤ ਜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਤਨ ਦੀ ਰੀਤਨ ਵੇਲੇ

ਨਤੇ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਭਰ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹਿਨਾ (ਏਹ ਬਚਨ ਮੈਤ ਰਿਸਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ ਯਾਸ਼ਿ
 ਨਿਸ਼ਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰ ਮਹਿਰ ਦਿਕੋ ਫੇਰਿ ਪਿਤ੍ਰ ਨਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਵਿਰ ਮਾਨ ਕਰਏ
 ਜੈ ਰੇ ਕੀਏ ਸਨ ਮੈਤ ਮੈਤ ਸਿੰਘ, ਮੈਤ ਰਿਸਾਲ ਸਿੰਘ, ਮੈਤ ਰਾਤ ਸਿੰਘ ਮੰਗੀ, ਮੈਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਕੂਕੀ
 ਤਾਂ ਤੇ ਏਹ ਸੁਬਰ ਅਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁਲਦੇ ॥ 'ਚਲੀ ਰੇ, ਮੈਂ ਮੈਂ ਕੋਏ ਚਲੀ' ॥ 'ਚਾਹੁ ਰਿਸਾਲ
 ਮਾਰ, ਗੰਧ ਭੁਝ, ਚਾਹੁ ਰਿਸਾਲ' ॥ ਏਹ ਮੈਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਰਿਤ ਕਮਲੇ ਮਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਫੇਰ
 ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਤਬ ਤਕਿ ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਇਹ ਕੀਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਪਿਛੇ ਵੇਗੀ ॥ ਜੈ ਰੇ ਮੈਂ ਪਿਛੇ
 ਲਿਖਾ ਦੀ ਚਲ ਵਿਰ ਮੇਂ ਲਗ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਮੰਗੀ ਵਿਰ ਲਲਕੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਚਯੇ, ਮਾਰ ਕੇ ਰਿਸਾਲ =
 ਦੀ ਵਨ ਵਿਰ ਦੋਹਾ ਕਿਉਂ ਸੁਤ ਰਿਸਾਲ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਹ ਸਮਝਨਾ ਤਾਂ ਰਿਸਾਲ ਨੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ॥ १० ॥
 ॥ ਜਦੋਂ ਚੱਚਾ ਸਮਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਗਾ ਲਾ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਸੰਦਰਭੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭੁਝਾ ਜਾ ਸੀ ॥ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਦੇਂਦੀ ਦੀ ਵਨ ਵਿਰ ਕੀਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿਨ ਕੇ ਬੈਠਨ ਦੀ ਚਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ
 ॥ ਮੈਤ ਮੈਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ੧੮੨ ਜਾ ੧੮੩ ਵਿਰ ਦੇ ਸਾਧੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਏਹਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਦੀ ਵਨ ਤਾਂ ਚੰਕੇਰ ਵਿਰ ਚਰਿਤ ਲਗਦੇ ਚਰਿਤ ਨਾਂ ਦੀ ਵਨ ਤੇ ~~ਏਹ ਸਮਝ~~ ਸਮਾ ਮੇਰ ਨੈਰ ਸਿੰਘ
 ਵੀਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ~~ਏਹ ਸਮਝ~~ ਵਿਰ ਆਇਆ ਉਥੇ ਹੀ ਕਰਨ ਤੇ ਚਾਰ ਚੌਥੇ ਵਿਸ ਮੇਂ ਚਰਿਤ ਸਿੰਘ ਤਾਂ
 ਰਿਸਾਲ ਕਰਦੇ ਹੀ ਮਨ ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਤ ਪਰਤਾਧ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸਮਝਨਾ' ਚੋਂ ਰਿਸਾਲ ਵਲੇ ਅਤੇ
 ਮੈਤ ਕੇ ਸਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਸਾਲ ਮੈਂ ਭਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਮ ਵਰਨ ਫੇਰਾ ਹੈ ਵਾਕਾ ਗਰਮੇ ਠੀਕਾ
 ਮੈਤ ਮੈਰ ਸਿੰਘ ਮੈਰ ਵਲ ਦੇ ਤੇ ਚੰਕੇਰ ਦਾ ਸਾਬ ਮੈਤ ਰਿਸਾਲ ਸਿੰਘ ਮੰਗੀ ਵਲੇ ਤੇ ਮੈਤ
 ਸਿੰਘ ਵਲੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਮਨ ਚਿਹਦੇ ॥ ਕੀਤਨ ਵਿਰ ਦਿਤਨਾ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ, ਰਿਸਾਲ
 ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਵਿਏ ਹੀ ਸੰਘ ਭਾਂਟੀ ॥ ॥ ਗੀਤ-ਨਿਰ ਜਲੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਪਰਤਾਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ
 ਰਸਨਾ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਨ ਵਿਰ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰੀ ਚੰਕੇਰ (ਸਿਨ) ਵਿਖੇ ॥ ੧੮ ਨਵਰੀ ੧੮੩੫ ਨੂੰ
 ਚੁਪਚਰ ਚਲੇ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਜੀ ਵਨ ਦੀਆਂ ਏਹ ਘਾਤੀਆਂ ਸਾਰੀ ਉਸਰ ਨਹੀਂ ਭੁਲ ਨੀਆਂ ॥
 ਤੇਹਿ ਸਾਜ ਅੱਜ ਵੀ ਕਦੇ ਕਦੇ ਅੱਜ ਮਾਂ ਹੋਂ ਭਰ ਜਾਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੇਰ ਮੜਲ ਹੋ ਭਰਦੇ
 ਹਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਰਾਮਨ, ਇਰਵੰਤਾ ਜਲੂਸ, ਮੀਸਤੇ ਮੁਨਹਿਰੀ ਛਤਰ, ਨਾਲ ਆਏ

(ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੀ)

(ਮਾਸਤਰ ਸਰ (ਸਰਸਾ) ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ) ਸ੍ਰ.

[illegible]

[illegible]

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਪੰਨੇ ਥਾਈਂ ਚਿੱਠੀ ਲੇਖ ਰਚੇ ਪੰਨੇ ਮੋਠੀ ਕੁਝ ਮੁਠਾਵੇਂ ॥

ਮਾਇਆ ਨਾਗਨੀ ਤੇਗ ਚਕਾਉ ਤੇ, ~~ਮਾਇਆ ਨਾਗਨੀ ਤੇਗ ਚਕਾਉ ਤੇ~~

ਇਸ ਸਾਹਿਬਾਨੀ ਮਲੇਹ ਤੋਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਖਾਨੇ ਮਲੇਹ ਨੇ।

ਇਸਤ੍ਰਾਂ ਇਹ ਰਾਗ ਵਿਚ ਧਰੁਵੇ ਮੁਲਾਂਦੇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੀ ਮੈਰਯੈ ਰਹਿਣਾ ਤਿ

માય મીઠાદિર સ્વર્ગે ગીત મહાજાજાહે મે દિવદિતભાસીત-રાઠંદેડીગ મોહું રિગ

ममंमिदितातामै सदैवे दिउगीठगांछिमायी:-" माइउरमविजमनमेव,गुरु

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਅਮੀਰੀ ਦੋਰੇ ਆਰਾਮ ਮਨੁੱਖ ਦਿਖਾਉਣੇ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਧਨ ਦੀ ਮੁਹੂਰਤ ਤੇ ਧਾਰਿਸ਼ ਸਿੰਘ

ਸਭਾ ਦਾ ਗਰੀਬੀ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾ ਕੇ ਇਕ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਇਸ

ਕਾਰਨ ਖੇਡੇ ਹੋਏ ਹਨ (ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਿਥਾਸੀ) ਨੂੰ ਉਥੇ ਮੁਢਲੇ ਸੁਨਾਹ ਦਾ ਮੈਕਾ ਮਿਥਾਸੀ

ਮੀ ਜ਼ਿਉਂ ਰਿ ਜਾਪਦੇ ਗੁਰੇ ਦਾ ਸਰ ਬਹੁਤ ਮਿਠਾ ਮੀ ਤੇ ਸੇਫ਼ ਬਾਹਰ, ਜਰਮਨੀ ਜਮ ਦੁਝੇ

ਦੀ ਵੱਡਾ ਝੋਂਟ ਸੀ॥ ਧੌੜਦੀ, ਲੁਗੀਤ ਰਾਤਿਆਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਨੌਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਘੋਰ

ਨੇ ਦਿਲਾਖ ਵੇਖੇ, ਮੈਨੂੰ ਰੀਬਤ ਸੁਧਰਾ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਰਾ ਦਿਤਾ ਸੀ॥ ਜਾਓਂ ਟਾਕ ਦੰਡੇ॥

ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਖੀਰ ਨੀਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸੇ ਚਾਰ ਵੀਰਤਨ ਹੀਰ ਸਿਰ ਤੇ
ਪੁਰਾਣੀ ਰਸਮ ਅਧਿਕ ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਚਾਗਾਂ ਦਾ ਟਾਈਲ ਵੀ ਹੋ ਆਇਆ। ਏਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ
ਸੀ ਮਾਇਰ ਜਲਤ ਕਰਕੇ ਸੁਲਝੀ ਪਾਉਂਦੀ। 13-14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡੰਡ ਦਿੱਤੀ
ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਪੁੱਤ ਮਾਧ ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਆਨ ਤੇ ਵੀਰਤਨ ਦਾ ਮਾਧ ਦੇਨਾ ਇਹ ਮਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ
ਤਾਂ ਕਾਇਮ ਸੀ। ਏਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਤਤਕਾਲ ਕੇਰਤਨ ਜਦ ਮੰਤ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨਾਨ ਤੇ ਮੰਤ
ਬਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜਾਂਗਲ ਦੀ ਹੇਠ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਇਸਦਾ ਰਸਮ ਉੱਪਰ ਜਲਦ ਹੋ ਜਿੰਨਾਂ ਨੇ ਏਹ ਮਮਾਂ ਵੀ ਕਥਾ ਰੋਜਾ
ਦਾਤਰ ਚਾਰ ਵਜ ਆਨੇ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਏਹ ਰਸਮ ਮਾਧ ਦੇ ਪਾਤੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦੇਨ (ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ
ਪਾਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀਆਂ) ਮਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਚਾਹੁਣ ਵੀ ਕੁਝ ਸੀ ਮਾਧਿਓ
ਹੀ ਜਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਰਗਾਤ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਗਤ ਦੇ ਦੋ ਤਿਨ ਵਜੇ ਤੜਕੇ ਹੋਣਾ। ਸ਼ਿਗਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਹਿਰੀ
ਅਸਫੇਰੀ ਤੇ ਕੁਝ ਚਿਰ ਚਾਰ ਸੰਤ ਦਿਲ ਨਿੱਘ ਫਿਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮੀ ਨਾਮ ਪਾਤੀ ਪਰ ਕਾਹਲ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨ
ਏਤੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਦਲ ਸਿਖ ਨਿਰਾਏ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਏਨਾਂ ਦੇਖੇ ਤਿਨ ਰਾਹ ਮੰਗੇ
ਪਰਾਬੇ ਤੇ ਰੋਧਾ ਰਿਵਾਜ ਸਿੱਖ ਕਰਕੇ ਅਪਣੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਏਸ ਵੀ ਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ
ਪਤੀ ਨੇ ਤੜਕ ਦਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਧ ਮੀਰ ਤੇ ਨਾਮ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਮਾਨ
ਮਾਮੇਰੇ ਵੇਰੇ ਤੁਰਾ ਮੰਤ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦ ਦਾ ਆਨੰਦ-ਕਾਰਤ ਮੰਨ 1937 ਦੇ ਮੇਲੂਰੁਰਾ
ਠਾਹੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਾਧ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤੇ ਮੁਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮੌਕਾ ਸੀ
ਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨੇ ਤੇ ^{ਜ਼ਬੂਰਾਹ} ^(ਜ਼ਬੂਰਾਹ) ਮਾਤਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੀਹਨ ਨਾਮ ਮੀਰ ਤੇ ਹੋਈ ਏ ਏਦਰਾਂ
ਵੀਰਤਨ ਵੱਲੋਂ ਵੱਲ ਆਣਾਂ ਤੇ ਲਾਗਿਆ ਤੇ ਨਾਮ ਮੀਰ ਦੀ ਦੀਹਨ ਮੁਲਤ ਬਣੀ ਗਏ ਗਤ
ਨੇ ਏਏ ਤੇ ਉਤੇ ਦਾ ਕੁਝ ਟਾਈਲ ਸੀ ਮੇ ਦੀਹਨ ਦਾ ਇਨਾ ਰਸਮ ਮੀਰ ਦੀ ਦੀਹਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੇ
ਉਠਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਾਹੀਂ ਤੇ ~~ਕੁਝ~~ ਤਿਨ ਵਜੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਦਾ ਤਿਆਰਾ ਮੇਰੇ ਤੁਰਾ ਜੀ ਦਾ
ਮੇਰੇ ਮੀਰ ਪਰ ਦੀਹਨ ਦੇ ਤਿਆਰਾ ਵਿਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਦੀਹਨਾ ਦੀ ਹਾਏ ਵੀਰਤਨ
ਚਾਕਾ ਵੇਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਤ ਏਤੇ ਚਾਰ ਚਾਗੇ ਅਧਿਕ ਹੋਇਆ। ਨਦੀ ਪਰ ਕੁਝ ਦੀਹਨ ਤੇ ਆਨਾ ਸੀ
ਭਾਗੀ ਮਨਦ ਹੋਰ ਤੇ ਚਾਰ ਦਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਆਏ ਤੇ ਇਹ ਦੇ ਪਾਥੇ ਡੇਰਾ ਨੂੰ ਏਨੀ (ਚਾਗਾਂ)

ਵਿਖੇ ਤਨਾ ਪਿਆ ਤੇ ਉਥੇ ਤਰੀਖ ੫-੬ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਰਾਗ ਦੀ ਆਵਾਹੀ ਕਰ
ਕੇ ਉਥੇ ਜਾ ਦੇ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਛੋਟਾ ਮਾਧਮੀਗਤ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾ ਹਿੰਮਾ ਝੈਂਦੇ ਕਰੇ ॥
ਜਿਥੇ ਅੱਗੇ ਗਤ ਦੇ ਦੋ ਦੀ ਹਨ ਹਫਤੇ ਵਿਚ ਨਗਦੇ ਸੀ ਉਥੇ ਜੈਤਰ ਸਵੇਰੇ ਆਮਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦ ਕੀਰਤਨ
ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਇਕ ਵੇਰੀ 'ਚ ਮੈਤ-ਦਿਵਸ' ਮਾਧਮੀਗਤ ਫੌਲ ਚੜ੍ਹੇ ਜੈਤਰ ਮੈਰ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ
ਮਭ ਮਰੇ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਪਤਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ॥ ਜਲ੍ਹਤੁ ਪਾਠ ਹੋਇਆ ਮਵੇਰੇ ਦੀ ਵਾਨ ਫੰਗਾ ਫੇਰ ਮਾਮੇ ਨੂੰ
(ਭਰਮਾ ਜਾ ਦੇ ਨੇੜੇ) ਵਾਲੀ ਚਾਨ ਦੀ ਗਰਉਤ ਵਿਚ ਖਿਚੋਤਾ ਹਫਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਭਾਰੀ ਦੀ ਹਨ ਫੌਲ
ਉਮਦੇ ਜੇ ਮੁਢਾ ਮੇਰ ਨੇੜੇ ਸਿੰਘ ਦੀਰ ਪਾਸੇ ਫੌਲੇ ਮਾਧਮੀਗਤ ਵਿਚ ਫੌਲ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ
(ਭਾ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮੁਕਤੀਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਨਾ ਤੇ ਵਿਚਾਣ ਸਿੰਘ ਸੰਨਰੀਓ) ਵਾਲੀ ਮ ਮੰਗਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਗੀਤਾਂ ਕੁਝ ਰਾਗ ਮੀ ਗਤਿਗਤੀ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਮਾਂ ਮਤਿਗਤਾਂ
ਦੇ ਚਮਤਗੀਰ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਮਾਧਮੀਗਤ ਚਮੀਰਨ ਵਿਚੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੁਨਾਯਾ ਉਮਦੇ ਜੇ ਲੈ ਪੜ੍ਹਨ ਕਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ
ਮੀ ਤੇ ਗੀਤ ਪੜ੍ਹਨ ਕਈ ਵਾਰ ਭਾਗੀ ਤੇ ਨਾਲ ਮਾਧਮੀਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਨਾ ਵਾਲੀ (ਲਾਮ ਨੇਰ)
ਉਨਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਚਮਤ. ਨੇ ਚਰ ਗੀਗਰੇਜੀ ਮਕਾਰ ਨੇ ਮਾਪਨੇ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਭੁਧਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ
ਸੀ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ॥ ਭਾਵ ਪਛੇਰਨ ਗਏ, ਦਾ ਸੀਨ ਮੁੰਨਾਂ ਦਿੱਤਾਂ ਮਾਸਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ
ਇਹ ਕੁਝ ਪਤੀ " ਗੱਲਾਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹੀਆਂ ਅਸਾਂ ਪੁਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿਲ ਨੀਕਾਲੇ ॥
ਤੁਸਾਂ ਮਾਨੂੰ ਸੋਝਾਲ ਵਿਚੋਂ ਕੋਰਿਆ ਏ, ਅਸਾਂ ਹਫਤਾ ਮੁਖੀ ਬਤਾਂ ਪਾਨੀਆਂ ਨੇ ॥" ~~ਅਤੇ ਉਥੇ~~
~~ਮੁਖੀ ਗੀਤਾਂ ਮਾਧਮੀਗਤ ਵਿਚੋਂ ਲੈ ਕੇ~~ ~~ਉਨਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚੋਂ~~ ~~ਉਨਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚੋਂ~~ ~~ਉਨਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚੋਂ~~ ~~ਉਨਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚੋਂ~~
ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘਾ ਮੁਕਤੀਤ ॥ ਮਤੀ ਉਮਰ ਉਮਦੇ ਭੋਈ ਮੀ ਪਰ ਮਾਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ
ਚੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਮਾਗਰੇਜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਤਨਾ ਜੋਰ ਸੀ ਤੇ ਭੇਥੇ ਦੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਿਨਾਫ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਬੋਲ ਸਕਦਾ ॥ ਚੰਦਰ ਦੇ ਮਾਧਮੀਗਤ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪਛਾਤੀ ਸੀ ਤੇ ਤਰੀਖ ੫-੬ ਦੀ ਵਾਨ ਵਿਚ
ਮਭਤੀ ਨਾ ਬੋਲਾ ਭਾ ਭਾਂਟਾ ਮੀਤ ਪਰਤਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤਨਾ ਜਦ ਉਚੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਡਿੱਗੇ ਦੇ
ਮਧਰ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਉਮਦੇ ਦਾ ਫੁਲਣ ਕਰਮ ਰਹੀ ਚਿੰਨਾ ਕਰਨਾ ਚੜ੍ਹਾ ਮੁਖੀ ਹੋ ਮਾਧ
ਜੀ ਦੀਆਂ ਪਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਭ ਹੀ ਕੋਨਾਂ ਵਿਚ ਉਮੇਤਾਂ ਗੁੰਝ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਿਏ:-

ਯੇਸੁ ਮਾਗੀ ਦਾ ਯੋਗ ਈਸਾ ਕਰਮ ਨਾਨਕਾ ਮੁਕੇ ॥ ਮਿਰਦੇ ਕਰਮ ਬਹਾਈ ਵੇ ਜੇ ਕਰਤਾਂ
 ਦੇਹ ਯੋਗ ਮੁਕੇ, ਕਦੇ ਨ ਭੁਕੇ ॥ ੨ ॥ ਚਰਖ ਤੇ ਨੇ ਧਰ ਕੁਕ ਦੇ ਮਾਂ, ਨੀ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਜੋਗੀ ਜਾਇਦਾ
 ਨਾਨਕੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਈਸਾ ਯੇਸੁ ਤਮਾਰੇ, ਪਰ ਕੇ ਤੈ ਮੈ ਗਈਆਂ ॥ ੪ ॥ ਮਿਰਦਾ ਕੇ ਤਲੀ ਦੇ ਉਤੇ
 ਆ ਜਾ, ਜੇ ਤਉ ਤੈਨੇ ਯੇਸੁ ਯੋਗ ॥ ੫ ॥ ਮਾਧਾ ਪੀਸਤ ਦਿਰ ਧੀਰਤਨਾ, ਦਿਤਨਾ ਜਾਨਿ ਦੁਹਿਤਾ ਜਿਸ
 ਤੁਰਕਸ ਗਈ ਛੁਟ ਕਰਨਾ ਨਾਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਿਧਮਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੀ ਲਏ
 ਰਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਾਠਾ, ਪੁਰ ਦਾ ਮਨਾਂ ਦੇ ਤੇ ਨਾਨਕੀ ਕੀਰਤਨੀ ਤੇ ਥੇ ਦਾ ਯੋਗ ਨਾਈ ਰੱਖ ਕੇ
 ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਕਦੇ ਤੇ ਉਨਾ ਪੁਰੀ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ ॥ ੭ ॥ ਚੇਤਨਾ ਵੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਮਾਠਾਂ ॥ ੮ ॥ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ
 ਚਾਰ ਕੁਝ ਦੁਗੀਤੀ ਤੇ ਕੋਰਤਨ ਮੂਹ ਤੇ ਜਾਨਾ ਤੇ ਦਿਤਨਾ ਜਾਨਿ ਦੁਹਿਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਰਤਨ
 ਭੇਰਿਆ ਈ ਗਾਇਕ ਮੁਕੇ ਚਾਰ ਤ ਮੀਸਤ, ਨੇ ਰੇਠਾਂ ਜਾਨ ਕੇ, ਮਤਿਦਾਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਕੋਰਤਨ ਕਰਦਿਆਂ
 ਜੀ ਕੋਰੇ ਤੀਸਰੀ ਭੰਤ ਤੇ ਧਾਰਿਤਨਾ ਤੇ ਚਾਕਰੇ ॥ ੯ ॥ ੨੦ ਮੀਟ ਦਾ ਈਸਾ ਮਿਸਤ ਤੇ ਮੱਧਾ ਧਰਿਆ ਮਜਾ
 ਨੈਧਾ ਜਾਨਾ ਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਹਿ ਭੇਰਨਾ ਜਿ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਮਧਾ ਧਰਤ ਲੋੜਾ ਹੀ ਦਾਰੈ ਤੇ ਮਾਧਾ
 ਜਨ ਨਹੀ ਭਰਾ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪੁਰਖ ਤੇ ਮਾਠੇ ਧਰਮ ਮਾਠੇ ਜੀ ਸਿਰਉ ਤੇ ਮੁਕਤ ਮਨ ਨਾ ॥
 ਮਿਧਮਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਭੋਗਤਾਂ ਰਾਗਾ ਵੇਰੇ ਜਾਂ ॥ ੧੨ ॥ ਚੇਤਨਾ ਤਾਂ ਉਥੇ ਈ ਮੀਸਤ ਨੇ ਕਰ
 ਮਾਠੇ ਪੁਰ ਤੇ ਦਾ ਪਾਸਤਨਾ ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪਰਮ ਮਾਨਾ ਕੋਰੇ ਨੈਧਾ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਧੁਨ ਮੁਕੇ
 ਰੇਠੇ ਮਾ ਚੈਰਨਾ ਤੇ ਦਿਉ ਭਾਗੇ ਜਾਂ ਕੋਰੇ ਪੈਨਾ ਇਸ ਮਤ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਾਬ ਮਮਦਾ
 ਕਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫੦ ਦਿਰ ਮੇਰੇ ਵੇਰੇ ਭਾਗ ਮੀਤ ਬਿਰਧਾਨ, ਮਿਧਾ ਜੀ ਦਿਰ ਰਹੇ ਕਰਾਨ ਗਏ
 ਉਮਦੇ ਚੈਰੀ ਈ ਮਧਮੀਸਤ ਨੇ ਮੁਦੇ ਧੁਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਮੇ ਕੀਰਤਨ ਇਕ ਛਲੀ ਧਾਣ (ਦੇਹ ਮਨ ਨ ਮਿਠੇ)
 ਕਰਨਾ ਧੀਗਰਮ ਉਜੀਰਿਆ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰ ਦੁਹਿਤ ਜਦੀ ਮੀਦੀ ਮੇਠ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮਿਧਾ ਜੀ
 ਕੀਰਤਨ ਮਨ ॥ ੧੫ ॥ ਮੀਤ ਦੂਨਾ ਮਿਧਾ ਜੀ ਮੇਠ ਕਰੇ ਮਿਧਾ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕਾਪਤੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ
 ॥ ੧੬ ॥ (ਨਾਨਕਾ ਰਾਜ ਮੀਸਾਂ) ਦਿਖੇ ਲਿਖਾ ਕਰਦੇ ਮਨ ਤੇ ਰੇਠਾਂ ਪਾਠ ਕਰਨ ਦਾ ਧੀਗਰਮ ਮੁਕੇ
 ਤੇ ਚੈਰੀ ਦਿਖੇ ਮਾਗਏ ॥ ੧੭ ॥ ਇਸ ਦਿਰ ੨੮-੩੦ ਪਾਠੀ ਰੇਠਾਂ ਮੇਠੇ ਨਦ-ਕੋਰੀ ਏਸਨਾਨ ਕਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਸਤ
 ॥ ੧੯ ॥ ੨੦, ਮਰਦਾਸ ਦੇ ਨਾਨਕਾਪਾਟ ਮੁਰੂ ਕਰ ਦੇ ਦੇ ਤਿਸਰੇ ਤੇ ਤਕੀ ਚਨਾ ਕਰੇ ਧੀ ਕਾਰਾ ਮੁਠੇ ਇਸਰਾ

ਮੇਲ ਚਰਚ ਬੰਨ੍ਹ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਤੇ ਆ ਮਾਝੇ, ਮਰੀਠ (ਮਾਝੇਗਾ ਕਰੇ) ਹੈ ਵੀ, ਇਸ ਦੀ ਮਰੂ ਬਤਾ ਜੀ ॥
 ਉਸ ਮੇਂ ਗੈਰ ਨਾਮ ਪਾਥੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਪਾਠ ਜਿਹਾ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨਹਿਤ ਯਾਹ
 ਕਰਦੇ ਤੇ ਰੇ ਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਦਿਨ ਵੀ ਕਰਦੇ (ਮੈਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਧਾਰ ਕਰਨ
 ਤੇ ਮੁਝਗਾਂ ਪਾਠ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਧਾਰ ਕਰਨ ਨਾਮ ਪਾਠ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਗਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦਿਨਾਂ ਦਿਨ ਅੰਬੀ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਪਾਰ ਇਸ ਪਾਠ ਜਿਹਾ ਹਿਰਜਿੰਮਾ ਲੈਨ ਕਰਕੇ ਰੰਗਾਰ ਦਾ ਪਰ ਮਾਰਾ ਭਰਨਾ
 ਭਰਪਾਠ ਦਾ ਭਰਨਾ ਮੈਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿਨਾਂ ਮੇਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀ ਮਾਮੂਰਿਸ ਮਰੂਮ ਉਂਦਾ ਸੀ ਪਤਿਨਾਂ ਗੈਰ
 ਨਾਮ ਪਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਨਾਂ ਮਾਝੇ ਕਰੇ ਉਹ ਇਸ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ॥ - ਸ੍ਰ. ਲਾਭ
 ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮਦਨ, ਸ੍ਰ. ਦਿਨਾਨਾਥ ਸਿੰਘ ਰੁਹਰਕੁਲ ਦਾ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਰੀਠ ਤੇ ਰੰਗਾਰ
 ਇਸ ਦੇ ਜੋਗੀ ਅੰਬ ਪਾਠੀਆਂ ਮਰੂ ਦੀ ਰੱਖੀ ਉਂਦੀ ਸੀ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਯਾਹ ਕੀਤਾ
 ਇਸੇ ਜਾਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਾਠ ਦਿੱਤਾ ਰੰਗਾਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਾ ਕੇ ਫੌਜਾ ਕਾਫੀ ਦਿਨਾਂ ਰੰਗੀ
 ਗਈ (ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਜੋਗ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਯਾਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਠ ਕਰ ਰੰਗਾਰ) ਜੋ ਮਰੂ ਮੀਰਤ
 ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "ਉਨ੍ਹੇ ਪਾਠ ਜਾਏ ਜੋ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਤੀਤ
 ਜਾਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੰਗ ਪਾਠ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਏ ਤੇ ਭੋਗ ਦਾ ਦਿਨ ੨੫ ਮੇਰੇ ਵੀ ਦੁਸਰੇ ਕਰੇ ਦਿਨ
 ਕੋਝਿਆ ਗਿਆ (ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ੧੮ ਜਾਂ ੨੪ ਪਾਠ ਮਾਰੇ ਗਿਲੀ ਦਿਨ ਤੀਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ
 ਇਹ ਪਾਠੀ ਹੋ ਮਰੀਠ ਤੇ ਉਧਾਰ ਤੀਤ ਜਾਗੀ ਰਿਗ ਮੀਰ ਇਸ ਪਾਠ ਜਾ ਕਰਨ ਤੇ ਭੋਗ ਦਾ ਦਿਨ ਤੇ ਦਿਨਾ
 ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਈ ਨਵੇਂ ਕਵੇਂ ਯਾਦੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ॥ ਇਸ ਪਾਠ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮੀਰਤ
 ਵੇਲੇ ਦਾ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪਾਠ ਜੋਗ ਜਰਧਾਨੀ ਦਾ ਰੰਗੀ ਉਂਦੀ ਸੁਰ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਕੇ ਪਾਠ ਨਾਂ ਪਾਠ ਤੇ ਸੁਰ
 ਕੇ ਕਰਦੇ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦਰੀਦਰੀ ਦੇ ਪੀਠ ਦਿਨਾ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਤੇ ਕਈ ਵੇਰੀ
 ਅਥ ਪਾਠ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਗੀਰੇ ਜਾਣਾ ਇਸ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਕੋਲ
 ਸਿੰਘ ਬੰਨ੍ਹ, ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ
 ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ
 ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿਨਾਂ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਉਧਾਰ ਜਾਂ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ
 ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਪਾਠ

ਯਦਿਕਦਿਨਧਿਤਾਤੀਲੇ ਸਵੇਰੇ ਪਰਿਚਰੇ ਆਪਸੰਯੀ ਵੇਖਿਆ ਧੀ ਭੀਯਾਂ ਵਿਚਖੜੇਕੇ,
 ਰਮੇਭੰਯੀਠੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਬਝਾਕਾਧਿਯਾਤਾਂ ਆਪਸਯੇ ਯਾਂ ਆਸਲਤੇ ਜਾਏਠੇ।
 ਦੇਸਦੇ ਨਾਸਤੀਰੋਧਯੋਯਾਂ ਦੀ ਗਭਰੀ ਯਾਏ। ਮੋਨੂੰ ਮਧਲੇਦਿਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਭਾਮੀਠੇ ਦੀਥੇ ਇਸ
 ਕੰਗਦਿਠ ਮੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗੋਰ-ਗਭਰ ਨਹੀਂ ਮੀਰੀਯੋਯਾ ਇਹ ਬੰਦੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਦੀ ਦਿਖ
 ਤਿਗਮਕ ਮੇਰਾ ਲੀ-ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮਝਾਧਾਮਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਸੁਖਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ
 ਜੇ ਚੋਨਤੀ ਕਿਸਭੇਰੀ ਜੋਭੇਗਾ ਦਿਨ ਆਗਾਂ ਸੀਯਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਕੁਝ ਦਿਸ ਬਾਹਰੀ ਮਝੇਯੋ
 ਜੇ ਇਹ ਸਿਖਿਆ ਆ ਗਿਆ ਜਿ ਦੇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਮਝੇਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ ਦੇ ਭੋਗ ਨਾ ਦੇਨ ਦੁਸਰੇ
 ਇਨ ਦੀਯਤ ਰੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਇਕ ਯੁਧੀ ਦੀ ਬਹਿਰ ਭਾਗੀ ਨੇ ਗੋਰ-ਗਭਰ ਦੀ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਿਰਦ ਪਾਠ ਪਾਠ ਪਾਠ ਤੇ ਸਿਵੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਸਿਯਾਰ ਬਾਹਰੇ ਹਨ॥ ਭੋਗ ਨੇ ਦਿਨ
 ਸਮਾਲੇ ਦੇ ਕੇਯੋਯੇ ਇਕ ਬੰਦਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾਨ ਵਿਚ ਪੰਤਾਲ ਬਨਾਯਾ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਹੀ ਸਵੇਰੇ ਸੰਗਤ
 ਦੀ ਭਰੀ ਪਾਠ ਇਸੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੀਤੋਗਾਏ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਦੋ ਯਾਠ ਸਨ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਤੀਯਨ
 ਨਾ ਭੁਲਨ ਚਲਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਗੋਤਰ ਚਾਟ ਸਤ ਪਾਠੀਯਾਂ ਨੇ ਨੀਯੋਧੀ ਸੀਸ ਤੇ ਚੀਤਾਂ ਰੱਖਕੇ
 ਤਨਕਰਿਆ ਇਹ ਯਥਾਸਾਨੇ ਫਾਧਮ ਪਾਠੀਯਾਂ ਉਸ ਦੇਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਪਸਤਾ ਬਖਸ਼ਿਆਨੇ ਦੇ॥
 ਜੋਗੇਦਿਤਾ ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਸਾਸ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭਰੀ ਸੀ॥
 ਸਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡਾ ਗੁਰੂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਮਸ਼ਹੂਰਾਂ ਦੀ ਦੀ ਆਗਵਾਈ ਹੇਠ
 ਤਨ ਪੈਯੋਯਾ ਜਿਸਦਾ ਬਹੁਤ ਜੋਯਰ ਸੀ॥ ਉਸਤੇ ਪੰਤ ਮੇਠ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਤੀ, ਮੇਠ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ
 ਚੀਰ, ਮੇਠ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਤੀ, ਗੰਤ ਰਗਤਾ ਸਿੰਘ ਨਰੂਨਾ ਆਦਿਕ ਬਹੁਤ ਸੰਯਤਾ ਨੇ ਉਠ ਕੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੇ,
 ਏਸੇ ਮਾਨੂੰ (ਇਕ ਬਾਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚਾਢਾ, ਤੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਰੰਮ) ਦੀ ਪਾਰਦੇਸੀ
 ਸਦੀ ਜਾਵੇ ਵਿਚ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬਨੇ ਕੇ ਇਕ ਭੋਟਾ ਜੋਗ ਗੀਤਾਂ ਤੁਹਿਆ ਯੁਧੀ ਸੁਨਾਨ ਦਾ ਭਾਵ ਸਰ
 ਲਿਆ ਇਸ ਵਿਚ ਮਝੇਗੁਰੂਜੀ ਯੁਧੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਸੁਨ ਦੇਨ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਅਥੇ ਸਾਧ ਨਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲ
 ਦਸਰਜੀ ਨੇ, ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਸੁਨਾਇਆ ਗਿਆ ਧਰਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸੁਨਾਯਾ ਨਾਨਕ ਸਰਵਦਰੀਤਾ
 ਉਸ ਵੇਰੇ ਤੇ, ਗੀਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੀ ਇਹ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਗੀਤ ਮਝੇਗੁਰੂਜੀ ਚਿਤੋ ਦਾ ਸੀਨਾ ਭੂਨ ਭੂਨ ਯਾਏ॥

[illegible]

ਜੀ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਕੇ ਏਨੇ ਮੰਤਰ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਜਨ ਤੇ ਕਰੇ ਜੋਧੀਆਂ ਦੇ ਨਵਰ ਧੁੰਗਰੇ ਦੇਗ
ਦੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤੇ ਮਾਰੀ ਮੰਗ ਤੇ ਧੁੰਗਰੇ ਦੇਗੇ ਨਿਕੇ ਦੀ ਮੰਤਰ ਦੀ ਇਸਰਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇਨ ਤੇ ਚੰਗਿਆ
ਤੇ ਤੇ ਫੇਰਦੀ ਰਈ ਨਿਖ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇ ਨਾਭ ਦੀ ਬਨ ਤੇ ਮੰਨੇ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਹਈ ਮਾਧ
ਤਨੇ ਇਹੀ ਜਮ ਬਨਾਇਆ ਕਿ ਹਰ ਦੀ ਬਨ ਮੇਂ ਉਹ ਨਿਖ ਬਨੇ ਕੇ ਦੁਰੇ ਹਈ ਇਕ ਸੁਖ
ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੇ ਇਸਤਰਾਂ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕੰਠ ਹੋਈ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ
ਹੋਈ ਮੈਂ ਇਸ ਚਾਉ ਦੇ ਨਾਭ ਮੰਗ ਦੀ ਹਾਕਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲਾਹ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੰਤਰ ਉਤਰਾ ਧਾਮੇ
ਜਾ ਜਾਏਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰੇ ਕੀਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਮਾਧ ਹਨ ਜੋ ਇਸ
ਸਾਰ ਹਨ॥ ਮੇਰਾਂ ਦੇ ਪਰਵਰਤੇ ਸੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਫਿਰ ਮੰਤਰ ਮੰਦਾ ਕੀਤਾ ਏਈ ਸੁਖ ਮਿਥਾਈ ਮਨੁੰਦਾ
ਨ ਮਿਥਾ ਕੇ ਕਰਾ ਦਾ, ਬੋਲਾ ਮਿਥਾ ਕਰੇਗਾ, ਧੁੰਗਰੇ ਮਿਥਾ ਮੁਨਿਆਤ ਨਿਖ ਬੋਲੇ ਕੀ ਮੇਰਾ, ਨਾਇਕ
ਦੇਰ ਚੁੱਤੇ ਗਿਆਨ ਮਿਥਾ ਕਰੇਗਾ (ਸੋਭ ਕਰਵੈ ਤੇ ਮਿਥਾ ਰਾਨੀ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਦੀ ਵਹੀ ਮਾਗਈ
ਗੁਣਿਆ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਗਾ ਨਿਓ ਸਿੰਏ ਨੇ ਕਰੇ ਦੀ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਨਰ
ਜਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕਰੇ ਮਾਧ ਸੁਖਰ ਧੁੰਗਰੇ ਏਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਧ ਮੰਗ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ
ਕਰਕੇ ਕਰ ਇਹ ਧਾਤੀ ਤੇ ਕਰਾਈ ਤਾਂ ਮਾਰੀ ਮੰਗ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਲਾ
ਨਾਤੇ ਉਹ ਤੁਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਮਾਧੇ ਦੀ ਜਾਦ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹੈ " ਚੀਨੀ ਫਲੇਦਾ ਦਲਾਹ ਮਿਲਦਾ,
ਮਰ ਕੇ॥ ਮੈਂ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਲਗਦ ਹੋਈ ਜੀ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ
ਮੈਂ ਕਹਿਤਾ ਕਰਾਈ॥ ਮੈਂ ਮੰਗਿ ਰਾਜੀ ਕਰ ਮੰਨ ॥ ੧੩ ॥ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਮਿਲਾਮ ਦੀ
ਨੂੰ ਗਾ ਲਾਏ ਮਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਾਧ ਮੰਗ ਨੇ ਦਿਹਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ
ਦੇਰੀ ਮਾਧ ਮੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਧਿਕ ਕਰਕੇ ਧੁੰਗਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਧੁੰਗਰੇ ਏਹ ਮੰਨ ਪਰਵਰ
ਮਾਧ ਤੇ ਮੰਗ ਕਰੀ ਇਕ ਫੰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਕਾਏ ਮਿਲਾਨ ਉਗਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਗ ਨੂੰ
ਫਿਰ ਕੀਤੇ ਦੇਤੇ ਇਹ ਵੰਡ ਕੇ ਲਈ ਮੰਗਿ ਰਾਜੀ ਦੇ ਲਗਨ ਨਾਮਿਤ ਹੀ ਹੋਵੇ ਮੈਂ ਇਸ ਫੰਡ ਨੂੰ ਚਾਕੁ
ਆਂ ਮਾਧੇ ਬੋਲ ਮਨਾਂ ਹੀ ਦੀਤਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਕ ਮਿੱਥੇ ਨਾ ਮਿਥਾ ਕਰੇਗਾ ਨੇ ਮਾਧ
ਵਿਚ ਧੈਰਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਧਾਰਮ ਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਮਰਨ ਦਾ ਕੀ ਗਿਆ ਬਹੈ॥

ਹਰਮੀਨੇ ਮੰਗਤਯਮਿ ਲੀਗਰਾਂਦ ਦਰੇ ਦਿਨ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਕੀਸ ਮਾਇਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਥਾ
 ਦੇਇਆ ਤਾਰਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਦੁਰੇ ਬੰਨੇ ਦੁਰਾਨ ਦਾ ਕਰਾਯਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰਾ ਦਰ ਕੇ ਦੁਇਰੇ ਹੈ
 ਜੇ ਇਹ ਦਿਨੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਇਕ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਵੇਗੀ ਮੇਰੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਆਦਿ ਸੁਨਿਆਂ
 ਤੇਗਰ ਭਉਆ ਸਿਆ ਪਰ ਫੇਰ ਦੇ ਤਿਹਾਵੇ ਚਾਰ ਉਮੇ ਦੇਹ ਦੇ ਨੱਕ ਛੇੜੀ ਤਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸੇ
 ਨੇ ਜਾਬਾਦਿਤੋਂ ਸਿ ਦੇਹ ਗੁਰਦੁਰਾ ਮੇਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਓਕ ਨਹੀਂ ਇਸ ਥਾਂ ਪੁੱਛ
 ਨਾ ਤਾਂ ਟੇਰੇ ਮਿਥ ਨੇ ਦਿਹਾਨ ਕਰੀ ਸਿ ਇੰਨਾ ਭਾਂਦੇ ਮੇਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝਨ ਦਿਹ
 ਆਗੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਹੋਸਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਰੂਰ ਹੋਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਵਲ ਪੂਰਾ
 ਧਿਆਨ ਨ ਦਿਤਾ ਸਿਆ ਪਰ ਜਦ ਵੇਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਨ ਨ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਹਰਮੀਨੇ ਹੋ ਸੇਇਰ
 ਅਖੀਤ ਪਾਠ ਸਮੇਂ ਗੁਰਦੁਰੇ ਦੀ ਦੁੜੀ ਛੱਤ ਤੇ ਚਾਰ ਪੰਜ ਸਿੱਥਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਮਿਥ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਕੁਇਆ
 ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਰੇ ਮੇਰੇ ਧਿਤ ਮੇਰੇ ਧੀਸ ਮਿਥ ਜੈ ਪਾਉਂਦਾ ਦੇਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਹ ਪੈਂਦੇ ਹੋਨ ਨੂੰ ਭੁਭਾਇਆ
 ਜਿਨਾ ਮਿਥ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਦਰ ਮਿਥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
 ਪਿਰਯਾਨ ਮਿਥ ਰਸਕੀ, ਮੇਰੇ ਭਾਤ ਮਿਥ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਨਾਮ ਮਿਥ, ਤੇ ਇਸ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਮੀਤੇ ਇਹ
 ਮਾਰੇ ਸੁਨਿਆਰੇ ਮਿਥ ਸਮਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਿਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਹਿਸਾਨ ਮਿਥ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕੇ ਚੇਰਾ
 ਮਭ ਨੂੰ ਰਾਏ ਪਰ ਕੁਇਆ ਤੇ ਅੰਤ ਇਸ ਆਦਿ ਤੇ ਦਿਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲ ਦੀ ਕੁਝ ਆਈ
 ਹੋਇਆ ਮਾਤ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਦੰਤ ਸਿਰ ਨਾਮ 'ਗੁਰ-ਚਮਨ ਦੇਵ' ਹੋਇਆ ਸਿਆ ਸੀ
 ਚਿਹੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੇਰੇ ਹਿਸਾ (ਚਕਰਾਨ ਧਾਮਿ) ਸੁਨਿਆ ਹੈ ਸਿ ਤੇ ਹੋਰੇ ਮੰਗਤ ਦਿਹ ਮੇਰੇ ਪਰਕਾਰ
 ਦਾ ਚਰਤ ਕਰਮੀ ਤੇ ਚਿਨੀ ਮੀ ਚਾਹੇ ਦੇ ਕੇ ਕੋਈ ਮੈਸ ਦੇ ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਦੇ ਕੇ ਕੁਝ ਚੁੰਡ ਮਿਥ ਦਿਹ
 ਆਦੇ) ਹਾਤੇ ਇਸ ਉਪਰਿ ਥੀ ਪ੍ਰਦਤ ਨੂੰ ਆਜੇ ਸੇਝਾ ਚਿਤੀ ਕੈਥਿਆ ਸੀ ਸਿ ਮਾਧਾ
 ਮੰਗਤ ਦਿਹ ਛੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੁਨਿਆਰੇ ਮਿਥ ਪਾਕਸਾ ਦਾ ਜਾਨਾ ਛੱਡ
 ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਪਾਥੇ ਪਰਾਨ ਦਿਹੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰਕੇ ਆਰਿ ਕਰਨ ਦਸਾਏ। ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਦਿਹ
 ਇਹ ਮੁੰਦਰ ਮਿਥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਚਿਨਾ ਹੋ ਕੋਈ ਦੁਜਾ ਦੁਆ ਨਹੀਂ ਮੀ ਕਰਨਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਤਗਤਾ ਕਰੇ
 ਕਰਾਈ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਦਿਹ ਵਾਜੇ ਨਾਨ ਮੁਖਰ ਪਛੇ ਹੋ ਦੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਿਉ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਦਿਹ

ਚੁਕਿਸਾਂਦੇ ਨਾਨਕ ਚੁਕਾਛਾਨਾ ਸੁਰੁ ਕੀਤਾ ਮੀ ਮੇਇਲਿਕ ਕੇ ਮਸੇ ਚਮੈ ਧੀਰਸੀ ਦਾ ਧਰਦਾ
 ਜਾ ਤੇ ਸਾਧਸਾਧ ਨੇ ਆਖੰਡ ਪਾਠ ਕੀਸਾ ਤੇ ਭਿਰ ਗੁਫੇ ਭਾਠੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿਚ
 ਆਖੰਡ ਪਾਠ ਕੀਸਾ ਚੇਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਧਾਰੀ
 ਰਹੂਧੀਏ ਸਨ ਮੇ ਸਾਧਸਾਧ ਨੇ ਦੇ ਧਰਮ ਵੇਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਆਖੰਡ ਪਾਠ ਕੀਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ
 ਜਿਉਂ ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਵਿਚ ਆਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਏਧਰ ਚਾਹੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੀਤ ਇਸੇ ਪਾਠ
 ਨੇ ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ ਤੇ ਦੁਕੇ ਰੱਖੇ ਪਾਠ ਤੇ ਤਕੜੇ ਪਾਠੀ ਸਾਰੇ ਦੂਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੇਗ ਇਕੱਠੇ ਪਾਏ ਗਏ
 ਇਸ ਨਈਂ ਇਹ ਸਿਖ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਸਾ ਭੁੱਟ ਰਾਹੀਂ
 ਜੋਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਤ ਨੂੰ ਖਰਬ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੇ ਰੁਤ ਸਮੇ ਚਾਰ ਹੀ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਵਿਚ ਰਾਹੀਂ
 ਜੋਹ ਤੇ ਦੀ ਫਲ ਇਕੱਠੇ ਇਸੇ ਥਾਂ ਹੀ ਜਗਦੇ ਹਨ ॥ (ਏਥੇ ਇਕੱਠੇ ਚਰਨ ਯਾਰ ਆਇਆ ਇਸ
 ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਝ ਵਲ ਨੂੰ ਆਗਾ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਸਾਏ ਦੀ ਆਂ ਵਿਚ ਚੋਲਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
 ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਦਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਇਸ ਰਾਹ ਕਰੋ ॥ ਏਥਰ ਕਈ ਤਾਂ ਦਿਖੇ ਕਹਿਤਾ ਇਸਦੇ ਹੁੰਦੇ
 ਤਾਂ ਆਨੰਦ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿਤਾ ਜਿਉਂ ਸੁਰੁ ਕਰਵਈ ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਈ ਚਕਾਰ
 ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਵਿਚ ਸੁਰੁ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਈਂ ਧਰਮ ਪਾਠ ਵੀ ਸੋਝ ਵਿਚੇ ਆਨਾ ਸਿਖਾਂ
 ਨੇ ਇਹ ਤੇ ਚਰਨ ਧਰਮ ਦੀ ਆਗਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਖਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ
 ਥੀ "ਗੁਰੀ ਰੋਨ ਹੀਰ ਗੁਰਵਿਚ" ਤੇ ਕਹਿਤ ਕਈ "ਚਾਹੇ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਨੂੰ" ਮੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ
 ਇਹ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨਈਂ ਰੋਨਾ ਮਿਲੀ ਤੇ ਚੋਂਤਰੇ ਸਮੇਂ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਕਹਿਤਾ ਸਿਖ ਮੇਸਾਏ
 ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਸਾਰ ਸਿਖਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਤਾ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਆਖੰਡ ਪਾਠ ਆਗਾ ਤੇ ਉਂਝੀ ਕਈ ਨੇ ਨੇ
 ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਹਿਤਾ ਸਿਖਾਂ ਨਈਂ ਆਗਾ ਦੇ ਆਸ ਕਰੇ "ਗੁਰਵਾਨ ਮੇਸਾਏ" ਹਰ ਆਗਾ ਸਿਖਾਂ
 ਨੇ ਕਹਿਤ ਸਿਖ ਮੇਸਾਏ ਗੁਰਵਾਨ ਮੇਸਾਏ ਰਹੀ ਤੇ ਕੁਝ ਸਿਖਾਂ ਸਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਆਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹੀ
 ਏਰੇ ਸੰਨਾ ਆਪਣਾ ਸਮਾਧਿ ਉਂਝੀ ਹੀ ਆਗਾ ਤੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਸੰਨਾ ਆਤਮਾ ਵਿਚੁ ਜੀਗ ਰਹੀ ਹੀ ਆਗੀ
 ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਾਂ ਹੀ ਆਗਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਆਗੀ ਮਰੇਟ ਵਿਚ ਨਾ ਆਗਾ ਕਾਏ ਮੇ
 ਭਰਤੋ ਚਰਨ ਆਗੇ ਪਰਦਾ ਦੇ ਸਭ ਕੇ ਆਗੇ ਸਨ ਤੇ ਕਈ ਆਪਣੇ ਥੇ ਰਹਿਨਾ ਤੇ ਧਰਮ ਕਰਨੇ

ਦੇਸ ਭੇਜ ਦੇਸ਼ਾ ਨੀ॥ ਮੀਸਤ ਵਿਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੀਤ ਨਿਭਾਏ ਮਾਧਨਾ, ਅਖੀਤ-ਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਉਸੇ ਭਾਤੀ
 ਮਾਨਸੇ ਭਾਏ ਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਠ ਨਰੈ ਨਿਧਿ ਚੀਰੇ ਤੇ ਚਿਨ੍ਹ-ਰਾਗ ਮੇਠ ਧਰ ਦੇਸ ਭੇਜ ਦੇਸ਼ ਭਰੇ
 ਚਲਾ ਗਿਆ ਮੀ॥ ਮੈਂ ਮੰਨਾ ੧੫॥ ਦਸੰਬਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ (ਜਿਸਮ) ਘਾਟੀ ਨੈਂ ਦੀ ਇਸ ਮੰਜਾਰ ਯੁੱਧ
 ਦੀ ਲਾਭ ਵਿਚ ਮਾਧਿਨਾ॥ ਹੁਣ ਧੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੀ ਚੰਦ ਮੁਟੇ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੇਠ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਲਭੇ
 ਇਸ ਤੋਂ ਹਰੇ ਲੋਕਾਂ ਸਤ ਮੰਗ ਮਾਧਿਨੇ ਦੂਰ ਜਾ ਵੇਸੀ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਭਈ ਉਥੇ ਘਾਹਰੀ ਹੁੰਦੇ॥ ਤੇ ਨੇੜੇ
 ਉਥੇ ਘਾਹ ਤੇ ਘੁਲੀਆ ਦੀ ਪੁੰਝੀਆ॥ (ਨੋਟ:- ਜੇਗਟੇ ਸ਼ੇਰ ਵਿਚ ਗੀਤ-ਨਿਭਾਤ, ਸ਼ੀ ਮਧਿਨਾ ਧਰਤੀ
 ਮਿਥਾਤੀ ਨੇ ਇਸ ਮੁਸਾਨਾ ਮੇਠ ਚੰਦ ਨੂੰ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਤੇ ਹੁਸਨੀਤ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਕਹਿਨਾ ਇਸੇ ਮਾਧਿਨੇ ਦੂਰ ਜਾ ਵੇਸ਼ ਭਾਉਨਾ ਮੇਠਾਂ ਤੇ ਚਲੈ ਨ ਮੇਠ ਮਧਿਨਾ ਨੀ ਦਾ
 ਹੁਸਨੀਤ ਕੇ ਗਏ ਮੇਠਾਂ ਮੇਠਾਂ ਰੱਖਕੇ ਚੁੰਨੀਆ ਮਿਸੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਨ ਚਿਓ ਦੀ ਚੁੰਨ
 ਤੇ ਸ਼ੀਫ ਮਾਧੀ ਦੀ ਇਹ ਮੁਸਾਨਾ ਮੇਠ ਚੰਦ ਨੂੰ ਮਧਿਨਾ ਦੀ ਦਰਸਨ ਚੰਗਾ ਸਈ ਵਿਖੀ ਮੰਨ
 ੧੯੫੫ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਸਨ) ਇਸ ਜੇਗਟੇ ਦੇ ਗਟ, ਵਿਚ ਚੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦੇ ਲਾ ਮਕਰ ਹੁਸਾ ਮਾਕ ਵਿਖੇ
 ਮੇਠ ਕਰਤਾਰ ਮਿਥਾ ਧਰਤੀ ਮਿਥਾਤੀ ਦੇ ਧਾਰ ਦੇ ਧਰਿ ਦੇਸ਼ੇ ਕੀ ਕਰਤਾਰੇ ਇਸ ਉਥੇ ਇਕ ਨ ਚੁੰਨ
 ਚਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦੇ ਉਸਦੇ ਇਤਨਾ ਮੇਠ ਦਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਮ ਰਾਹੀਂ ਚਿਸ਼ਾ ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਤ
 ਮੁਸਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਚੁੰਨੇ ਦਾ ਮਾਧ ਪੀਤ ਕਿਸੇ ਮਿਥਾ ਮਨ ਚੇ ਦਾ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਿਆ ਨ ਮਿਥਾ
 ਤੇ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ ਮੇਠ ਕਰਤਾਰ ਮਿਥਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਚੁੰਨ ਦੇਸ਼ ਤਿਨ ਚਾਰ ਧਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ
 ਕੋਈ ਚਰਮ ਜਾਂ ਮਾਧੀ ਨਹੀਂ ਮੀ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਮੇਠ ਦੀ ਚਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਉਸ
 ਦਾ ਮੇਠ ਮਾਧਿਨੇ ਦਾ ਹੈ॥ ਮੰਨਾ ੧੫੫-੫੬ ਵਿਚ ਚੁੰਨ ਮੇਠ ਚਾਨ ਕੱਢੀ ਵਿਖੇ (ਮੁਖਮ ਵਿਖੇ)
 ਮਾਧੀ ਪਾਏ ਹੀ, ਚੰਦ ਹੀ, ਮੇਠ ਚਾਂ ਚੰਦ, ਮੇਠੇ ਲਾਹੀ ਤੇ ਨਾਭ ਨਾਭ ਗਈਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਨੇ ਸੰਗ
 ਰਾਈ ਤੇ ਕਪਾ-ਰਹੀ, ਦਰਸੀਆਂ, ਘਾਹ ਤੇ ਕੀਤਾ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਲਿਖਤਾਂ
 ਧਰਤੀ ਚੁੰਨੀ ਦੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ ਚੁੰਨੀ
 ਇਸ ਮੰਨਾ ੧੫੫ ਚ ਮਾਧ, ਚਿਤੀ ਤੇ ਰਿਹਾ ਮੀ ਕੇਠ ਧਰਮੀ ਕਰਤਾਰ ਉਥੇ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਦੀ ਚਾਨ ਚੁੰਨੀ ਰਸ
 ਚੁੰਨ ਤੇ ਇਸ ਰਸ ਦੇ ਮਾਧ ਨੂੰ ਚੁੰਨ ਕਈ ਮੇਠ ਨਾਧੀਆਂ ਨੇ ਦੀ ਮਾਧ ਨੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਚੁੰਨੀਆਂ ਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਦਾ ਅਸਰ ਚਗੁਤ ਮਨਾਂ ਤੇ ਹੋਇਆ ਤੇ ਚਗੁਤ ਜਾਰੇ ਮੰਜਰ ਤੇ ਕੁਮੀਲਤ ਕਰਕੇ
 ਤੀਜਾਂ ਕਰ ਕੈਠੇ ਮਨਉਤਾਂ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਚਖਮ ਮੁਮੰਗੀ ਤੇ ਇਹ ਮਿਲਮਿਲਾ ਰੰਗ ਰੰਗ
 ਟਾਕਰਾ ਮੀ ਇਥੇ ਅਵਿ ਇਹ ਦਿਨ ਭੇਗ ਦੀ ਦਰ ਚੰਡੀ ਦੀ ਚੁਨੀ ਤੇ ਚਾਹ ਮਾਛੇ ਗੈਰੇ ਤੇ ਉਸ
 ਮੁਖੁ ਮੁਖਿ ਟੁਕਟੀ ਬਿਗਰੇ ਗਰੇ ਵਿਖੇ ਫੜਾ ਹੋਇਆ ਮੀ ਮੰਤ ਧਰਮ ਧਰਮ ਪਾਤੀ ਮਮਤਾ
 ਮੰਤ ਕੇ ਮਾਪੀ ਪਾਤੀ ਕੇ ਚੁਨਤ ਗਤੀ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਚਾਹੀ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗਾਨੇ
 ਮਾਂ ਚਾਹੀ ਹੋਇਆ ਮੀ ਤੇ ਕੀਰਤ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲੇਖ ਚਾਹੀ ਉਠ ਕੇ ਬੈਠੇ ਮਿਲਾ
 ਬੈਠੇ, ਕੇ ਚੇਨਤੀ ਰੀਝੀ ਮੈਂ ਹੀ ਪਿਛੇ ਕੀਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਬਿਨਾ ਚਖਮ ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਇਹ ਭੁਭਾਂ
 ਪਰਗਾ ਪਰਗੀ ਮਨਤਾਨੀ ਨੇ ਮਮਤੀ ਵਿਚ ਆਕੇ ਚਖਮ ਰੋਏ। "ਮਾਂ ਤੇ ਕਈ ਦੇਰ ਇਸ
 ਚਖਮ ਮੁਮੰਗੇ ਦੇਰ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕੀ ਚਾਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਸ ਨੇ ਉਥ
 ਕੇ ਦੇ ਚਾਹ ਚਖਮ ਮੁਖੀ ਚੋਟੀ ਰੀਝੀ ਤੇ ਮੁਟ ਰੀਝੀ ਮਿ ਪਿਛੇ ਮਤਿਗਤ ਚਖਮ ਨੇ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪਾਏ। ਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਮੀ ਮਰਤ ਕਰਕੇ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਚੁਫਕੇ ਬੈਠੇ ਰੰਗ
 ਟਾਕਰੇ ਹੋਏ ਕਈ ਨ ਕਈ ਮਹੀਰ ਮਾਪਨੀ ਭੁਲ ਚਖਮ ਕੇ ਮਿਥੇ ਰਮਤੇ ਪੈਂਦੇ (ਨੋਟ)
 ਕੇ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲੇਖ ਚਾਹੀ ਤਾਮ ਇਸ ਕਈ ਚੁਨਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦੀ ਮੰਗਤ ਗੈਰ ਨਾ
 ਮੀ ਮਾਂ ਨਾਭ ਚਗੁਤ ਜਿਸਦਾ ਮੀ ਤੇ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਵੀ ਚਗੁਤ ਪਾਏ ਮਾਉਂਦਾ ਮੀ ਤੇ ਪਾਤਰ ਵਿਚ
 ਜਗਦੀ ਮੁਮਤਿ ਨਾਨ ਹੀ ਹੋਰ ਮੀ ਮਨਤਾਨੀ ਦੀ ਦੀਗੀ ਤਾਕਤ ਮੁਨ ਕੇ ਹੀ ਹੋਗਾ ਤੇ
 ਮਰੇ ਤੇ ਨਾ ਤੇ ਮਿਲਾ ਤੇ ਨੇ ਮਾ ਮਿਥਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮਿਥਾ ਹੋਈ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਨਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਹੋਗਾ
 ਮੀ ਮਾਛੇ ਤੇ ਗਾਏ ਪਾਤਰ ਦੀ ਗਾਤ ਦੀ ਮੁਪਰੀ ਮੁਰ੍ਹੇ ਗਈ ਤੇ ਇਹ ਗਤ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਦੀ
 ਆਦਾ ਕਰ ਮੀ। ਇਹ ਚੰਡੀ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਕੀਰਤ ਚਾ ਮਿਲਮਿਲਾ ਤਰੀਧਾਨ ਇਹ ਮਹੀਰ ਗਿ
 ਪਿਛੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਮਹੀਰ ਕੀਰਤਨ ਟਾ ਮਾਛੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਧਰਮ ਰਾਹੀਂ -
 5 ਕੈਠੇ ਲੇਖ ਚੀਰ, ਮੇਠ ਗੁਰਦਾਸ ਨੂੰ ਮਿਥਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਮੇਠ ਬਿਧਾਨ ਮਿਥਾ ਮਨ ਚੰਦਾ, ਮੰਤ ਹੋਗਾ
 ਮਮਨ ਰੰਦਾ, ਮੰਤ ਕਰਤ ਮਿਥਾ ਚਾਹੀ, 6 ਮੇਠ ਮੇਠੀ ਰਿਮਨ ਮਿਥਾ ਮੇਠੀ, ਪਿਆਰ ਮਿਥਾ ਕਰਕੇ,
 ਕਰਮ ਮਿਥਾ ਕਾਹਨਾ, ਮੰਤ ਨੇਗਤ ਮਿਥਾ ਗੈਰੇ ਦਾ, ਕਾਭੀ ਤੇ ਮੇਠ, ਕਾਭੀ ਮਿਥਾ ਗੈਰੇ ਦਾ, ਮੰਤ ਮੇਠ

ਤੇਗੋਰ ਮਿਥ ਮਦਲ, ਮੇਰ ਤਰ ਚਕ ਮਿਥ, ਮੇਰ ਮਤਰ ਮਿਥ, ਨੇਰੋ ਮਿਥ ਮੇਰੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਥਾਂ ਮਿਥ
 ਮਲਕੋਰ, ਤੇ ਮੁਹਿਰ ਇਕ ਥਾਂ ਮਿਥ ਤੇਰੀ ਦੇਖੇ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਟ ਨੀ ਆ ਰੇ ॥ ਕੀਤ ਕਰਨ
 ਚਲਿਆ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਤੇ ਮਗਰ ਜੇਗਤ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਚਮਕ ਦੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ॥
 ਮੰਤ ਕੁਸ਼ ਮਿਥ ਨੀ, ਮੰਤ ਦੀ ਨਰ ਮਿਥ ਮਨ, ਰੇਰ, ਮੰਤ ਮੁਕ ਮਿਥ ਲਫ਼ਾ, ਮੰਤ ਮਿਥ ਜੀ ਮਰੇਗਾ (ਦੇਰ ਦੇ ਪਤਾ ਜੀ)
 ਮੰਤ ਤਗਤ ਮਿਥ ਮਨ ਦੇ, ਮੰਤ ਰਿਗਤ ਮਿਥ ਮੰਤੀ ਭੰਟ, ਮਾ. ਮੰਗਤ ਮਿਥ ਚਾ ਉਘਰਨ ਮਿਥ, ਮਾ. ਦੇ ਮਗ ਮਿਥ ਦੇਰੇ
 ਮਾ. ਕਰਤ ਮਿਥ ਦੋ ਚਰ ਮੇਰੇ, ਮੰਤ ਕਰਤ ਮਿਥ ਕਰਤ, ਮੰਤ ਕਰਤ ਮਿਥ ਕਰਤ, ਮਾ. ਕਰਤ ਮਿਥ, ਮੰਤ ਕ ਮਿਥ,
 ਤੇਰੀ ਮਿਥ ਤੇ ਤੇਗੋਰ ਮਿਥ ਧਾਰਨ (ਚਾਰੇ ਭਾਗ) ਮੰਤ ਤੇਰ ਨਾਮ ਮਿਥ ਦੀ ਚਿਨਾਂ ਫਾਨੇ, ਮੰਤ ਮਗ ਮਿਥ ਲਫ਼ਾ,
 ਮਾ. ਭਗ ਮਿਥ ਚਾ ਫਾ, ਮੁਕ ਮਿਥ ਮੇਰੇ, ਮੰਤ ਖਜ਼ਾ ਮਿਥ ਇਨ ਮਾਫ, ਚਾ ਚਾਤ ਮਿਥਾਂ ਗੋਰ, ਮਾ. ਕਰਤ
 ਮਿਥ, ਤਗਤ ਮਿਥ ਕਰਤ, ਮਾ. ਤੇਰ ਮਿਥ, ਮਾ. ਕਰਤ ਮਿਥ ਗੁਰਾਈ, ਮਾ. ਕਰਤ ਮਿਥ ਧਾਰਨ, ਮਾ. ਕਰਤ
 ਮਿਥ, ਮਾ. ਕਰਤ ਮਿਥ (ਕਾ. ਕਰਤ) ॥ ਉਸ ਦੇ ਨੇ ਧਰਮ ਮਾ. ਧਾਰਨਾ ਫਾਟ ਵਿਖੇ ਦੀ ਚਿਨਾਂ ਚਰਤ ਪੱਥ
 ਲਗੇ ਪਥ ਧਰਮ ਧਾਰਨੇ ਦੀ ਮੇਰ ਉਸ ਮਮ ਭਾਈ ਮਾ. ਪਾ ਮਿਥ ਜੀ ਕਰੇ ਮਨ ॥ ਦੇ ਨਾਂ ਇਕ
 ਇਕ ਮੰਤ ਗੁਰ ਕਸ ਮਿਥਾਂ ਰੰਗ ਦੀ ਚਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚਰਤ ਪੱਥ ਜਾਂਦਾ ਮੀ ਤੇ ਗੁਰ ਚਾ ਦੀ ਚਰਤ ਪੱਥ
 ਜਾਣ ਮੀ ਧਾਰਨੇ ਮਨ ਮਨ ਚਰਤ ਗੀਤ ਧਰਤੀ ਮਨ ਦੇ ਚਰਤ ਮੀ ਕਰਤ ਮੀ ॥ ਮੰਗਤ
 ਦੀ ਮੰਤ ਕੇਰ ਕਰਤ ਮੀ ਤੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ਚੀਫ ਚਰੀ ਰਾ ਕਰ ਗਿਓ ਮੀ ਆ ਕੀਰਾ ਧਾਰਨ ਧਾਰ
 ਮੰਤ ਕਰਤ ਦੀ ਗਰਤ ਕੀ ਮੀ ਤੇ ਆ ਕਰ ਪਿਰ ਕਰ ਮੰਤ ਕੇਰੇ ਤੇ ਮੁਕ ਮਰੇਰ ਚੀਫ ਚਾ ਰੇ ਕਰਾ ਕਰ
 ਦੀ ਚੀਫ ਮੀ ਤੇ ਮਨ ਇਕ ਇਕ ਮੀ ਕੀ ਕਰ ਚੀਫ ਤੇ ਚਾਰ ਭਾਗੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਚੀਫ ਗਰ ਤੇ ਫੇਰਾ
 ਫੇਰਾ ਫੇਰਾ ਇਕ ਚੀਫ ਦੀ ਮਾਗ ਨਾਮ ਕੇਰ ਇਕ ਮਿਥਾਂ ਜੀ ਇਸ ਨਿਰਾ ਰੇ ਫੇਰਾ ਮੀ ਫੇਰ ਤੇਰੀ
 ਤੇ ਮਨ ਇਕ ਦੇਰੇ ਜੀ ਕੀ ਧਿਨਾਂ ਤੇ ਕੇਰ, ਪਾਤ੍ਰ ਮਿਥ, ਮਿਥ ਮਗ ਗਰਦ ਧਾਰ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਪਥ ਰਿਗਤੀ ਕਰੇ
 ਇਕ ਮਾ. ਧਿਨਾਂ ਤੇ ਇਕ ਮਿਥਾਂ ਇਕ ਚੀਫ ਮਿਥ ਮਗ ਗਰਦ ਧਾਰੇ ਦੀ ਚੀਫ ਕੋਤ ਦੀ ਮਾਗ ਪਤਿ ਤੀਯਾਂ
 ਤੇ ਧਿਨਾਂ ਧਾਰ ਕਰਤ ਦੀ ਗਰ ਤੇ, ਚੀਫ ਨੀ ਕਰਿਯਾਂ ਤੇ ਰਿਗਤ ਰਿਗਤ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਾ. ਕੇਰ ਧਿਨਾਂ
 ਉਸ ਦੇ ਗੁਰ ਧਾਰੇ ਰੇਰਾ ਧੀ ਤੀਯਾਂ ਚੀਫਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਚੀਫੇ ਰੇਰੇ ਮੀ ਮੇ ਕਰਤ ਕੇਰੇ ਰੇਰਾਂ ਮਗ
 ਚਰ ਮਿਥਾਂ ਪਥ ਇਕ ਮਿਥਾਂ ਕੇਰ ਵਿਖੇ ਚੀਫ ਧੀ ਨਾਮ ਚਰਾ ਦੀ ਕਰ ਗਿਯਾਂ ਰਿਗਤ ਨਾਮ ਚਰਾ ਮਿਥਾਂ

ਮੀ ਇਥੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਗੁਣ ਇਸ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੀ ਚਤੁਰ ਪੁਰੀ ਹੈ
 ਹੀ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਇਹ ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ: "ਭਾਵਾ ਕਰੇ
 ਗਾ" ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਰਮ ਕੀਤਾ: "ਭਾਵੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਲੇਹੀ ਜਾਏ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕੇਵਲੀਆ ਕੀਤੀ
 ਏਕਾਹ ਕੇਵਲੀਆ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਏਗਾ ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲਤ ਚੱਲੀ ਕੀਤੀ ਏਗੀ" ਇਸ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਸਮਾਇਸਤਗੁਰੂ ਕਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੀਸ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚੈਠੇ, ਨਾ
 ਰਿਠੀ ਧੌਰ, ਸਮਝਾਈ ਧੀਰ, ਚਲਤ ਸਗੋਂ ਪਰਥਮ ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ, ਹੋਏ ਪਰਥਮ ਹੀ ਇਸ ਜਗਤ
 ਮੀ ਰੁੱਖੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਜਾਣ ਨਾ ਤੇ ਨਾਮ ਚਾਹੀ ਤੇ ਸੀਰਤ ਦਾ ਪਰਥਮ ਇਹ ਉਮੇਤਗੁਰੂ
 ਸਾਹਿਬ ਸੈਨਾ ਪਦ ਦੀ ਚੰਗੇ ਦਾ ਦਿਨ ਜੀਤਾ ਇਹ ਨ ਭੁੱਲੇ ਹਨਾ ਦਿਨ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਤੇ
 ਪਦਾ ਮਨੋਰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਿਹੋ ਕਰਨ ਤੇ ਚਾਹੀ ਹੈ ਇਸਦਾ ਸੁਰ ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਂ ਤੇ ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾਨਾ ਸੁਭਾਗ ਹੈ ਇਹ ਸਿੱਖ ਦਿਹਾੜੀਆਂ ਜਾਣਦਾ:-
 ਪਿਥੇ ਕੇ ਸੰਗਤੀ ਦੇਖਾ ਜੇ ਪਰਥਮ ਚਾਲੀ ਗੰਢ ਹੈ "ਚਾਮੰਡੇ ਸਨੇ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਂ ਪਰਥਮ
 ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਠ ਹੋਏ ਤੇ ਸਨੇ ਤੇ ੭ ਜਾ ੭੫ ਦੋ ਤੇਗਯੋਂ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਂ ਸੀ ਤੇ ਫੁੱਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਰਥਮ
 ਬਸੰਤ-ਦਿਸ਼ੀ ਤੇਗ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਪਨੇ ਪਰ (ਸਿਥੇ ਗਾਰੀ) ਸੁਖਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ੨੬ ਦਿਨ
 ਸੰਗਤ ਪਾਠ ਪਰਥਮ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਸੇ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਠ ਦੀ ਜਾਣਤਾ ਕੀਤੀ
 ਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸੀਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਸਨੇ ਪਾਠ ਦੀ ਜਾਣਤਾ ਦੇ ਨਾਨਾ ਸ੍ਰੀਆਨਾ
 ਪਦਾਰਥ ਸੀਰਤ ਮਾਮਤਰ ਭਾਵਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਥਾਨ ਸਿੰਘ ਨਰਾਤੇ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰਨੇ ਸੰਗਤ ਕੀਤਾ (ਨੰਦਾ ਇਹ ਤੇਰੇ ਗਾਓ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੀਰਤ ਕਰੇ ਹੋਏ ਸੀ
 ਇਹ ਕੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਿਹਾੜੀ ਤੇ ਦੇਸੇ ਜਾਨੇ ਦਾ ਮਨ ਕਰੇ ਤੇ ਦੇਸੇ ਸੀ ਇਸਨਾਨ ਵੀ ਕਰੇ ਸਨੇ
 ਕਮਪਾਥੀ ਸੰਗਤ ਕਰ ਦਿਨ ਦਾ ਗੁਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਠ ਦੇ ਤੇਗਯੋਂ ਨ ਤੇ ਚਾਹ ਅਕੀਬਤ
 ਤੇ ਸੰਤ ਪਦਾਰਥ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਮਤਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਗਦੀ ਹੋਠ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਨੇ ਮਿਨ ਕੇ ਵਾਰੇ ਦੇ
 ਦਿਹਾੜੇ ਸੀਰਤ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਂ ਗਾਥੀ ਸਿੰਘ ਚੰਗੇ ਰੁਪਾਇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨਾ ਚੰਦ
 ਜਾਨੇ ਦੀ ਗੁਣ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਜਾਣ, ਤੇ ਬਸੰਤ ਜਾਗਮਨ ਦਾ ਦਿਨ ਨੇ ਸਮਤੀ ਦਾ ਚੋੜਾ ਲੈ ਆਇ

ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਭੋਗ ਪੜ੍ਹੇ, ਤਾਂ ਚਾਹੁ ਧਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਚਾਰ ਧੀਨਾਂ ਤਿਆਰੇ ਹੋਏ ਇਕ ਰਾਗੀ
 ਭਾਈ ਗੁਰਮਿਥ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਵੇਖੇ ਦੇ ਨਾਨ ਇਕ ਕਹਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਰੂ ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ
 ਭੀ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਉਤਮ ਦਿਲੋਂ ਗਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹੀ ਮਿਸਰਾ ਨਿਰੇ ਬਣੇ ਸੀ " ਭੀ ਦੇ ਚੰਨ ਦੇ ਤੂੰ ਕੀ ਸਾਂ
 ਮਾਗੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚ ਪੁਰਾ ਕਮੀ ਤੂੰ ਨਮ ਧਾਰੀਆਂ ਦਾ " ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਅਰੰਭ ਹੀ ਕੀਤਾ
 ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਮਾਮਤੀ ਆ ਗਈ ਤੇ ਮੂਰ ਪਾਨ ਦੱਸ ਧਿਆ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਕਹਿਤਾ ਅਤੇ ਚਾਰੀ
 ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਦੀ ਵੇਲਾ ਸਮਝੀ ਦਸਾ ਦੇ ਬਰੇ ਭੋਲੇ ਦੇ ਚਕਰ ਭੇਟੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ
 ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ: " ਲੱਗੇ ਦੇ ਲਕ ਕੰਢੇ ਲੜਕਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਕਦੂਤਰ
 ਫੜਕਦੇ " ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋ ਗਈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਰੀਝ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਰੂ ਹੋਏ
 ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨਿੱਕੇ ਨੂੰ ਮਗੀਰ ਸਮਝਾਨੇ ਹੋਏ ਪੁਰਾਣੇ ਤਵ ਦੇਣਾ ਥੋੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਪਰ
 ਦੇਰ ਦੀ ਤੇ ਨਾਮ ਯਾਰ ਬਗਿਆਏ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹਨ: - ਸੈਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਧਾਕ ਬਨ,
 ਸੈਤ ਪਰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤਾਨਾ, ਸੈਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੈਤ ਦੂਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੈਤ ਦਿਸਾ ਲ ਸਿੰਘ
 ਮਨਚੰਦ, ਸੈਤ ਸਿੰਘ, ਸੈਤ ਗੋਰੇ ਬੰਗਾ, ਸੈਤ ਲਿੰਗ ਲ ਸਿੰਘ ਚਾਵਣਾ, ਸਾਭ ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਗੋਰੇ ਬੰਗਾ,
 ਸਾਭ ਲ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ, ਸੈਠ ਅਗਾਭੀਤ ਸਿੰਘ ਨਰੁਣਾ, ਸਾਭੈ ਮਨ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ ॥ ਮੈਂ ਇਹ ਮਗੀਰ
 ਤੇ ਦੀ ਬਨ ਵਿਚ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋਏ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਚਾਰੁਤ ਮਗੀਰ ਜਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਝੀ ਕਰਨੇ
 ਤਸ ਨਾਨ ਭਰ ਪੂਰ ਮਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਗੈਰ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਵੀਰ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋਏ ਲੇਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋ
 ਮਨ ਬੋਲੇ ਦੇ ਨਾਮਾ - ਮਰਦਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੋਗੜ, ਦਿਸਾ ਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੋਗੜ, ਇਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਇਕ
 ਜਿੰਮੀ ਦਰ ਸਿੰਘ, ਤੇ ਸਮਤ ਹੋਏ ਸੁਰੀ ਦੀ ਹੋਈ ਭੁਲਾ ਬੈਠੇ ਮਨ ਇਹ ਦੀ ਬਨ ਦਾ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ
 ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜ ਮਰਹੀ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਥੋੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਮੈਥੋਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ
 ਛੁਕੜਾ ਭੁਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਰੀਤ ਤਨ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਗਾ ਕਰ ਚਾਕੜੇ ਚਾਹ ਦੇ ਪਾਤਿਰ ਦਾ ਸਮਾ
 ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸੈਤ ਦੂਜਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੈਠ ਗੁਰਮਤਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਨੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਗਲ
 ਇਕ ਧੱਕਾ ਧਾਰੇ ਅਮਰਜ ਕੀਤੀ: " ਇੰਨਾ ਸੰਗਤੋਂ ਤੋਂ ਧਾ ਚੁੱਕੇ ਲਈ ਚੋਣੀ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਹੋਣ ਹੈ ਤੇ ਮਾਮ ਨੂੰ (ਉੱਪਨਿਸ਼ਥ) ਚੋਣੀਆਂ ਚੁੱਕੇ ਕਰਕੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ॥

ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਧਾਠਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਵੀ ਪਾਏ ਜਾਨੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੰਗ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਹੁਣੇ ਦੇ ਰੀਝ
 (ਨਿਯਮ) ਇਹ ਗੱਲ ਵੇਖੋ ਬਾਨ ਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਮਾਰੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਜ ਨਹੀਂ
 ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਵਲ ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਪਾਰਟੇ ਨਿਰਭਾਵ ਕੀਰਤਨ ਸੀ) ਫੁੱਲ ਹਨ
 ਇਹ ਮਾਧਾਰਨ ਧਾਠਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਪਾਏ ਗਏ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁਝਿਆਂ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਨੇ ਇਹ ਧਾਠ ਲਾਪ
 ਬਿਉਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਸਤ ਨਿਮਿਤ ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸਨ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਬਲਿਕਾ ਰੋਗ
 ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਰਾਮ ਹੋਣ ਤੇ ਚਾਰ ਛੇ ਹੁਣੇ ਛਰਿਆਂ ॥ ਇਸ ਦੀ ਬਾਰੂ ਹੋ ਜੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਇਤਿਹਾਸ
 ਹਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਗਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਇਸ ਦੇ ਨੇ, ਮਹੀਰ ਜੋਏ ਦਿੱਤ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ
 ਮਾਮਲਾ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸੇ ਪਾਰਚਾਰ ਹਨ, - ਸੰਤ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਮਸਠਾਨ, ਸੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ,
 ਸਾਨ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਸੰਤ ਨਿਗਲ, ਸਿੰਘ ਗੋਰ ਬੜਾ, ਸੰਤ ਬਤਾਲ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਸੰਤ ਬਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਝੋਲ,
 ਸੁਬਬ ਸਿੰਘ, ਸਾ. ਤਗਤੀਤ ਸਿੰਘ ਗੋਰ ਬੜਾ, ਮੇਰਾ ਕੋਰ ਸਿੰਘ, ਸਾ. ਤ ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ, ਤਗਤੀਤ ਸਿੰਘ
 ਨ, ਜੀਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਰਾਨ, ਦਸਤ, ਸਿੰਘ ਗੋਰ ਬੜਾ, ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੁਰਬੇਰਾ, ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ,
 ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ 'ਬੀਰ' ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਨ ਸਿੰਘ ਮਨਝੋਲ ॥ ਇਸ ਬਸੰਤ ਦੇ ਮੇਰੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਦੀਆਂ ਚੁੰਗਾਂ ਹੀ
 ਆਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਚਿਰ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋਣਾ ਮਰਤਾ ਮਰਾਨ ਬਦੀ ਮੇਰੇ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ 'ਬੀਰ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੋਰ
 (ਮੁਖ ਮਫਿ ਗਰੀਨ: 53, ਮਾ ਹੀ ਘੁਏ ਹੀ ਗੁਜੀ) ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਤ੍ਰਿਣੀ ਨਹੀਂ ॥ ਇਹ
 ਫੇਰ ਚਾਹੁਤ ਤਗਤੀਤ ਮੇਰਾ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਤੇ ਬਾਦ ਕੀਰਤਨ, ਦਿਖਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ
 ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੀ ਚਾਹੁਤ ਸੀ ਪਰ ਜੇ ਅਨੇਕਾਂ ਚੰਦ-
 ਮ ਮੇਰੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿਹੋ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਹ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਾਧ ਸੰਗਤ ਨੇ
 ਕੇ, ਬਾਨ ਚਾਹੀ ਕੀਰਤਨ, ਪਾਠ, ਪਰਚਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਰਨ ਮਾਮਲੇ ਚਿਤੀਤ ਰੋਗ ਤੇ
 ਮਹੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਤ ਦਿਖ ਪਾਏ ਆਖੀ
 5, ਫਲੀ ਬੁਝਿਆਂ ਹੀ ਖਬਰਾਂ ਇਹ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸੁਣੀ ਗਈ ਤੇ, ਸੀਸਰ ਪੁਪਾ ਵਿਚ ਆਖਾਨ
 ਆਖੀ ਗਰ ਮੰਨ ਲਈ ਤੇ ਕਰਮ ਤੇ ਫੇਰ ਕੀਤਾ ਪਰਿਭੋਜੀ ਗਰ ਦੁਰੇਸਰ ਸੇ ਇਸ ਬਦਾਰ,
 ॥ ਇਹ ਬੁਝੀ ਚਲੇ ਭੈ ਆਖਾ ਪਿ ਹਨ ਕਰਦੀ ਹੀ ਪਰਚਾਰ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜੀਆਂ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੋਇਆ

ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਫਤਹਤ ਦੀ ਗਭਾਈ
 ਵੀ (ਮੁਢਮੈਂਟ) ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵੀ ਨੇ ਵੀ ਹਿੰਮ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਗਿਣੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਚ
 ਮਨ ਇਸਦੀ ਹਜ਼ਰੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਮੇਂ ਮੁਰਮੁਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸ਼ਰੀਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹੀ ਹੋਇਰ ਨੇ ਪਾਕੇ ਪਰ
 ਇਸ ਵਿਚ ਤੁਰਤ ਦੇ ਹਰ ਵਿਚੇ ਨੇ ਹੋਂ ਅਨਿਯਮੀ ਤੇ ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਮੁਆਮਲੇ ਬਨਾਵਰ ਕੇ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਬਿਰਧਾਦ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਭਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
 ਕਿ ਇਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਮਾਰੇ ਤਾਕਤ ਵਿਚ ਨ ਆਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਛੱਡਾ ਯੋ ਜਾਏ
 ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਵਾ. ਨਿਵਰਤਨੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਿਹਾਸੀ 'ਸ' ਨਾਮਧਾਰੀ
 ਵੀਰ ਬਾਹਰ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਮਕਾਨ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਮੁਹਿੰਮਾ ਗਏ ਪਰ ਤੇ ਫਿਰ ਮੰਗਤ ਦਾ ਬਾਰਾ
 ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਦਵੇਂ ਦਿਖੇ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਰ ਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਦਿਨੇ ਜੀਵਿਤੀ ਤੇ
 ਹੋਏ, ਦੇਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗਾਂ ਨੂੰ ਮਲਦੀਯੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚਿਠੀਆਂ ਆਈਆਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਪਸੀ
 ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਆਸ ਨੇੜੇ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਤਾਰਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਦੇ ਮਹਿੰਮਾ
 ਉਸ ਮੇਠਮੇਸ ਮੁਹਿੰਮਾ ਪੀਘ ਮੇਂ ਸੀ ਤੇ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੌਜੀ ਹਫ਼ਤੀ ਭਰ ਕੀ ਮਾਰਦਾ 1946
 ਦੇ ਸਰੋਤੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਗਿਆ ਤੇ ਉਥੇ ਗੱਡੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦੀ ਭਾਖ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਜਿਥੇ ਸੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਛਤਕ ਛਾਇਆ ਹੋਠ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਏ ਲਾ ਛਾਣਾ ਜਾ ਤਾ
 ਰਿਹਾ ਸੀ (ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਯਾਰ ਨਹੀਂ ਸਿਰ) ਤੇ ਘੀਚ ਨਿਵਰਤਨੀ ਦੇ ਜਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ
 (ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨੇ ਵੀ ਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਪਾਪੇ ਰਕਤੀ ਮਨ ਤੇ ਜੰਗਲਤਮ ਹੋ ਨੇ ਘਾਟ ਦੇ ਮ ਵਾਪਸ
 ਗਏ ਪਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਦਾ ਹੋਂਦ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੀ ਮਨਾਨ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ
 ਜੰਗ ਮੁਕਤ ਤੇ ਬਾਦ ਇਸ ਮਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਈ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਮਹਾਯਾਨ ਗਏ ਸੀ ਤੇ ਦੇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ
 ਨਾਮਧਾਰੀ ਵੀਰ ਤੇ ਵੀਰੇ ਰਾਏ ਉਸ ਮੇਠਮੇਸ ਮੁਹਿੰਮਾ ਜੀ ਨੇ ਰੋਲ ਮਿੰਘਾ ਚਾਵਲਾ ਸੁਰਤੀਠ ਮਿੰਘਾ
 ਚਾਵਲਾ ਅਧੀਨ 1946 ਵਿਚੋਂ ਕਰਕੇ ਤੇ ਪਾਈ ਚੜ੍ਹੇ ਜਗਤ ਤੇ ਸਿਰਾ ਚੀਕੇਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਗਤੇ
 ਬੇਗਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਰਬਤੀ ਵੀਰ ਕਾਫੀ ਗਿਣੀ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ ॥ ਬੇਗਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਸ
 ਵਿਚ ਕਪੜੇ ਦੀ ਬੁਝੀ ਹੋਈ ਕਰਕੇ ਏਂ ਬਤਾ ਰੱਗ ਨਿਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ

ਮਝਾ ਤੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨੇ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝੇ ਕਈ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੀਰਘਮੁਖੀ ਰਸਤੇ
ਜੋ ਰੰਗੂਨ ਤੇ ਮਾਲ ਨੈ ਕੇ ਲਾਏ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਖਰਚ ਹੋਈ ਤੇ ਦੁਕੀ ਵੇਹ ਵੇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ
ਮਾਰ ਗਿਲੀ ਵਿਚ ਬਧਾਈ ਜਾਏ ਮਾਲ ਵਿਆਏ ਇਸ ਨਾਲ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਇਹ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਈ ਮਾਝੇ ਮਾਝੇ ਘਰ ਪੈ ਮੇਵਾਲੇ ਬਾਨ ਗਏ ਪਾਰ ਦੁਕੀ ਬਹੀ ਬਰਮਾ
ਨਾਲੇ ਵਿਆਏ ਉਥੇ ਦੀ ਸਭਾਰ ਨੇ ਇਹ ਡਿਭਾਈ ਦੇ ਦਿਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਤੇ ਵਿਗਮਾਲ
ਅਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਵਿਭਾਜਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਸਾਨ ਸਾਰ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ
ਤਿਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਘਰਮਾ ਸਭਰ ਦੇ ਕੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗੀ ਨੇ ਬਾਰ ਫਿਰ ਜਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ
ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੁਗੁਣਿਆਂ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਚੁੱਕੇ ਫੇਰ
ਪਾਏ ਤੇ ਇਸ ਸੰਨ 1956 ਜਲਵੀਰਾ ਮਗੀ ਨਾ ਮੀ ਤੇ ਬਸੰਤ ਪੰਥੀ ਵਿਚ ਵੀ ਨੇੜੇ ਮਾ
ਤਾ ਸੀ ਘਰਮਾਇਆ ਦੇ ਸਭਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲਾ ਦਿਤਾ (ਚਤੁਰਿਆਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾਤਾਗੇ)
ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਝੇਵੇ ਨੇ ਉਤਰਾ ਲਿਖਾ ਗਲ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖਾਈ ਸੀ
ਅਸ ਮਾਝੇ ਲਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਸਾਲ ਸਰੇਟ (ਬਰਮਾ) ਦੇ ਕਥਮ ਚਾਹੀਆਂ ਨੇ ਚੰਦੇ ਸੁਰਿਹ
ਨੂੰ ਕੇ ਪਾਇਆ ਤੇ ਬਧਾਈਆਂ ਦਾ ਮਾਲ ਕਥਮੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਤੇ ਲਿਖਤਾਂ ਬਾਮ
ਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵੀਗ ਨੂੰ ਬਾਹੁਤ ਮਾਇਰ ਨੁਸ਼ਮਾਨ ਪੁੱਜਾ ਜੋ ਕਈ ਮਾਲ ਤਰ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਪੈਗੇ
ਨਾ ਲਏ ਸਕੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਵਰਤੀ ਪਾਠ ਡਿਮੇਤਰਾਂ ਜਾਰੀ ਸਨ ਕੀਤੀ ਕਥੇ ਦਾ
ਪਸ ਵਿਚ ਬੜਾ ਲਿਖਤਾ ਸੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਤੇ ਰੋਗੀਆਂ ਵਿਚ ਗੇੜੀ ਲਾਏ ਤੇ ਇਸ
ਕੇ ਰਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵਸਤੇ ਇਸ ਫੰਡ ਬਨਾਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਰੱਖੀ ਗਈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਿੰਘਾ
ਮਹਿੰਗਾ ਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਾਉ ਰਹਿੰਦਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਿਵੇਰੇ ਕੁਝ
ਜੋ ਲੈ ਕੇ ਵੇਟ ਦੀ ਸੇਭਾ ਕੀਤੀ ਜਾਸਕੇ ਤੇ ਇਸ ਫੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ਨਤੀ ਦੀ ਸੇਭਾ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦਾ
ਪੰਥ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਗਈ ਤੇ ਇਸ ਫੰਡ ਕਰਕੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਦੇ ਕਤਿਬਾ ਨੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਵਾਪਸ ਰਹਿਣੀ ਸੀ ॥ ਉਸ ਵਿਚ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਦੇ
ਤਰਕ ਵਿਲਾਸੀ ਰਿਜ਼ੇ ਵੀ ਇਹ ਹੋਈ ਵਿਗਰ ਰਾਗ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਨੀ ਜਲੀ ਸੀ ॥

ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਤਰਲ ਮਿੱਥਾ ਜੀ ਅੰਗੇਸ਼ਾਹੀ ਮਨ ਤੇ ਮਾਧਮੰਗ ਦੇ
 ਮਹਿੰਗਾ ਨਾਲ ਮੰਤਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿੰਘਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਾਭ ਮਿੱਥ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਅੰਗੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰੀਆਂ ਵਿਚ
 ਜਿਹਾ ਹੈ ਨਈਂ ਇੰਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿਤੀ ਉਸਦੇ ਜੇਰ ਨੈਰੇ ਮਿੱਥਾ ਚੀਰ ਮਾਪਨੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਗਰ ਕਰੇ ਮਿੱਥਾ ਧਰ
 ਗਏ ਹੈ ਮੀਤ ਉਥੇ ਵਾਧਾ ਮਾਉਣ ਤੇ ਲਧਮੰਗ ਵਿਚ ਬਰੇ ਕੇ ਇਕਾਜ਼ਰੀ ਤੇ ਜੇਰ ਕੇ ਦੀ ਰੰਮ ਕਰਨ ਤੇ
 ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਮਲਾਹ ਲੈਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੀ ਤੇ ਇਥੇ ਤਰ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ ਭੋਰ ਮਾਧ ਦ. ਕੇ:- ਜਿ ਮਾਧ
 ਮੰਗ ਵਿਚ ਭੋਰੇ ਤੀਰ ਮਾਧ ਤੇ ਜਿਸੇ ਨੂੰ ਉਥੇ ਨਈਂ ਉਠਨ ਦਿਤਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਚਰ ਵੀ
 ਪਾਰਗਤੀ ਤੇ ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਤਰਲ ਮਿੱਥਾ ਨੇ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ ਪਾਇ ਰੀ ਚਰੀ ਯਤਨੇ
 ਇਸਦੇ ਉਤਰੇ ਚੰਗੇ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਨੋ ਪਾਈ ਜਿ ਨਾਸੀ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ ਹੋਤਰਾਂ ਦੇ
 ਚਨ ਕੇ ਮਾਉਣੇ ਤੇ ਮਾਪਨੇ ਧਰ ਵਿਚ ਹੋਤਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੀ ਚਾਉਣੀ ਹੈ ਏਹ ਵਿਗਰ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ
 ਮੇਰੇ ਪਾਇਨ ਚਾਉਣੇ ਉਤੇ ਦੀਸਾ ਦਿਪਨੀ ਕਰਨ ਵਲਿ ਜਾਂ ਤੇ ਭਰਾਧ ਵਿਚ ਮੀ ਜਿਹਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੇਰੇ ਰਮਿਯਾ
 ਨੂੰ ਚਾਉਣ ਨਗਰੀ ਮਾਈ ਪਾਰ ਦੁੱਝੇ ਯਾਮੇ ਮੇਰੇ ਤਰਲ ਮਿੱਥਾ ਦੀ ਸੁਨ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਤਦੇ ਵਿਚ ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਦੁਪਰੀ ਮੀ ਉਧਰ ਦੇਸ ਤੇ ਮਾਈਆਂ ਚਾਉਣ ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮ ਵਸਾਵ ਦਿਨ ਦਿਨ
 ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਮਹਿੰਗਾ ਮਹਿੰਗਾ ਵਿਚ ਯਾਗੇ ਦੁਪਰ ਹੋਤਰ ਯਾਮਿਯਾਨ ਦੇ ਚਨ ਕੇ ਦੀ ਲਧਾਵ ਮੀ ਗ
 ਮੇਰੇ ਪਾਰੇ ਮੀ 1957 ਦੇ ਹੋਲੇ ਜਮੇ ਨੀ ਮਾਤਿਗੁਰ ਪਾਰਤਾ ਮਿੱਥਾ ਦੀ ਨ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ ਚਾਉਣੇ ਫਿਰ
 ਅਪਨੇ ਮੁਖਾਰ ਚੋਟ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਕੀਤਾ ਅਪਨੇ ਚਾਨ ਚੋਟ ਨੂੰ ਚਾਉਣ ਨਈਂ ਗਈ ਰਹਿਗਾ ਤੇ ਪਾਰ
 ਹੋ ਚਲੇ ਤੇ ਮਾਪਨਾ ਪਾਰ ਚਾਉਣੇ ਕੇ ਮਾਧਿਯਾ ਦੀ ਚਾਉਣੇ ਹੈ ਏਹ ਚਾਉਣੇ ਮੁਕਰੇ ਮੁਕਰ ਦਿਖਾਨ
 ਮਾਪਨੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ-ਚਰਾਂ ਏਨ ਜਾਇਆਨਾ ਤੇ ਕਈ ਪਰਵਰਜੇ ਦੇ ਮਗਏ ਹੋ ਮੀ ਉਥੇ ਚਾਉਣੇ ਮਿਲਾਮ
 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੁਰ੍ਹੇ ਗਏ ਇਕ ਚਾਉਣੇ ਏਹ ਲੁਮੀ ਮੀ ਤੇ ਮਰੀਆਤ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ
 ਚਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਚਾਉਣੇ ਯਾਗੇ ਯਾਗੇ ਯਾਗੇ ਵਿਚੋਂ ਵਸਾਵ ਦੀਆਂ ਚਾਉਣੇ ਦੀ ਚਾਉਣੇ ਰਹਿਗਾ ਮਨ ॥ ਏਸ
 ਮਾਧ ਮੰਗ ਤੇ ਪਾਇਆਂ ਭਾਈ ਕੀ ਮਲ ਏਥੇ ਮਾ ਚਾਉਣੀ ਤੇ ਪਾਧ ਮੰਗ ਦੀ ਗਤ ਨੂੰ ਫੈਰਾਨ
 ਤੇ ਚਾਉਣੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਯਾਗੇ ਮਾਧ ਵਿਚ ਦਿੱਤਿਆਂ ਹੈ ਕੇ ਮਾਧ ਮੰਗ ਦੀ ਚਾਉਣੇ ਚਾਉਣੇ ਦੀ ਰਮਮ ਨੂੰ
 ਰੇਡੀਤਿ ਗੀ ਮੁਸਿਯਾ ਤੇ ਇਹ ਉਥੇ ਹੀ ਇਸਨ ਕਰੇ ਮੀਆਂ ਮਾਈ ਚਾਉਣੇ ਦੀ ਰੀਤਾ ਮੀ ਮ

ਉਸਦਿਨ ਚੰਕੇ ਦੀਆਂ ਕੁਲ੍ਹ (ਕਾਮ ਦੇਵ) ਯੋਧਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਸਦੀ ਦਿਸਾਅਤਰੀ
 ਹੋ ਕੇ ਭਰਤੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। FREE-OF-CHARGE ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਚੰਕੇ ਵਿਚ ਇਹ ਦਿਸਾਅਤਰਾਂ ਦਾ
 ਮੰਨਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਬੁਧੀ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਧਰਮਿਕ ਹੋ ਸਕ ਸਕਦੀਆਂ ਗਿਆਮੀ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ
 ਤਿਨ ਚਰਚਿਤਰੀ ਚਿਤੀਤ ਹੋਏ ਮਨ ਤੇ ਅਖ ਚਾਗਾਂ ਤੇ ਰੋਕੀਤ ਹੋਏ ਖਦਰਾਂ ਆਉਨੀਆਂ ਸੁਰ੍ਹ
 ਨਾਂਝੇ ਪਾਠੀ ਧੰਨਾਵ ਵਿਚ ਪਾਤ੍ਰ ਪਾਰੇ ਦਾ ਦਿਸਾਅਤਰ ਗਿਆਮੀ ਹੈ ਪੀਤਾਂ ਦੇ ਪੀਤੀਤਰ ਮਿਥਾ
 ਹੋਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਕੇ ਹਨ ਸਕਦੀਆਂ ਦਾ ਧਤ੍ਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਦਰਾਂ ਕਰਕੇ ਯਦਿਰ
 ਦੇ ਮਾਧਨੇ ਰੋਸੇਟਰਾਂ ਤੇ ਮਨ-ਬੀਧੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਰ ਹੈ ਗਿਆਮੀ ਤੁੰਬੀ ਚਨ ਵਿਚ ਮਹੀਨੇ ਤਰ੍ਹ
 ਲਾਤ ਕੁਝ ਸੁਰ੍ਹ ਮੁਰ੍ਹੇ ਸੁਰ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਆਈਆਂ ਦਿਠੀਆਂ ਤੇ ਪਤਾ ਕੋਗਾ ਕਿ ਵੀਰ ਦੇ ਧਰ੍ਹਾਨੇ
 ਨ ਮੇਠ ਖਤ੍ਰ ਮਿਥਾ ਮਿਤਰ ਮਿਥਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੇਠਵਾਂ ਦਾ ਦੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਰੇ ਇਸ ਪਾਤ੍ਰ ਪਾਰੇ
 ਨੇ ਗਏ ਹਨ ਪ੍ਰਤੀਤਰਾਂ ਦੇ ਚਰੇ ਚਰੇ ਚਰ ਗਏ ਹਨ ਦੈਤ ਪਾਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਚੰਕੇ ਪਾਰਿਚ ਚਰੇ
 ਦੈਤ ਨੇ ਮਾਧਨੀ ਮਾਂਝੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੈਤਾਗਾ ॥ (ਦੈਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਨਾ ਜਗਤੀਤ ਮਿਥਾ
 ਦੇ ਚੰਕੇ ਦਾ ਇਸ ਪਾਰਮਿਥ ਗਾਮੀ ਹੈ ਤੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਦਾ ਜਗਤ ਕਰਦੇ ਹੈ) ਦਿਸਤਰਾਂ ਮਾਧਮਿਤ
 ਹਤ ਮਾਰੇ ਨੇ ਮਰਿਥਾਂ ਦੇ ਧਰ੍ਹਾਨੇ ਹੋਏ ਨੇ ਮਾਂਝੀ ਚੰਕੇ ਵਿਚ ਪਾਰਿਥ ਨਹੀਂ ਮੀਥਾ ਦੇ ਮੇ
 ਮਿਥਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਨਾਮ ਇਸ ਪਾਰਕਰ ਹਨ :- ਮੰਤਰੀ ਮਿਥਾ ਮੀਥਾ ਮੀਥਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਧੁਤਰ ਰਤਨ
 ਤੇ ਦੈਤਰ ਮਿਥਾ ਚਾਢ੍ਹਾ ਪਰਦਾਰ ਮਹਿਤ, ਮੰਤਰੀ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ, ਦਿਸਾਅਤਰ ਮਿਥਾ, ਦਿਸਾਅਤਰ ਮਿਥਾ
 ਪਰਦਾਰ ਮਹਿਤ, ਮੰਤਰੀ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਦੇ ਮਾਧੁਤਰ ਮਹਿਤ ਮਿਥਾ, ਮੰਤਰੀ ਮਿਥਾ,
 ਰਮਿਥਾ, ਮੰਤਰੀ ਮਿਥਾ ਮਾਧੇ ਮਹਿਤ ਮਿਥਾ ਪਰਦਾਰ ਮਹਿਤ, ਮ. ਦੁਠੇ ਮਾਧ ਮਿਥਾ ਮੀਥੀਰ,
 ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮੀਥੀਰ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ
 ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ
 ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ
 ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ
 ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ ਮਿਥਾ

ਮੇਠ ਦੇ ਪਰਚਰੇ ਮੇਠ ਗੁਰਮੁਖੀਯ, ਮੇਠ ਦਿਆਲਮੀਯ, ਮੇਠ ਪਿਆਰਾ ਮੀਯ ਵਜਿੰਦਰਮੀਯ.
 ਅਭਰਮੀਯ, ਮੇਠ ਰਝਾਃ ਮੀਯ, ਮੁਖਮੇਸ ਮੀਯ, ਮੀਧੁਰਨ ਮੀਯ ਮਾਦਤਾਰ ਮੀਯ, ਅਤੇ
 ਮੇਠ ਸਾਫੀਤ ਮੀਯ ਜੀ ਦੀਯਾਏ ਪਾਤੋਰ ਸਰੀਰ ਤੇ ਆਏ ਉਨ ਦੇ ਸੁ: ਮੁਖੇਂਦਰ ਮੀਯ ਮਨਦੇਵ.
 ਮਨਜੰ ਮੀਯ, ਫੁਲਦ ਯੀਯ ਮੀਯ ਦਾ ਪਰਚਰ, ਮੁਖੇਰ ਮੀਯ ਮਨੁੰਤਰ, ਤੇ ਚਾਢਾ ਨਿਗਮ ਮੀਯ
 (ਨਧੁਰ ਮੀਯ ਦਯਿਤਾ) ਦੀ ਸੁਲਾ। (ਤੈ ਨਯ ਜਾਦ ਅਏਹਨ ਉਹ ਏਥੇ ਲਿਖਦਿਤੇ ਹਨ)
 ਇਹ ਸੰਨ ੧੫੫੮ ਦੇ ਸਾਖੀਰ ਨੇ ਦਿਨ ਤੇ ਸੰਨ ੧੫੫੮ ਦੇ ਸਾਖੀਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਯਾਨੀ ਦੇ ਸਾਖੀਰ
 ਗੀ, ਕੁਝ ਯੀਨਗ ਤੇ ਗੋਡੀ ਗੀ ਯਦੀਚੇ ਸਭੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਕੁਝੀ ਹੋਰ ਢਾਗ ਯੀਯ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪੀਤ ਦਯਨ ਕਰੀ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਤ ਫੂਲਾ ਮੀਯ ਦੇ ਪਰਚਰ ਦੇ ਕੀਯਾ ਏਯੇ
 ਪਤਿਸਾਂ ਹੀ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਤਥੇ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪਰਚਰ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਦਯਨ ਖੰਗਾ ਤੇ ਸੰਥੇ
 ਵਿਚ ਪੁਗਾਏ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਆਰਥੇ ਤੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਰਚਰ ਚੰਨ ਦਿਆਸਾ।
 ਸੰਨ ੧੫੫੮ ਦੀ ਚਮੰਦ ਦਾ ਮੇਸਾ ਦੀ ਇਕਯਾ ਭਭੇਗਾ ਦਿਨ ਰੋਗਾ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਦੀ ਕਈ ਸਰੀਰ
 ਦੇਸ ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਸਦੇਰੇ ਸਾਖੀਤ ਯਾਨ ਦੇ ਭੀਤਿ ਚਾਰ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਸੰਗ ਦੀ ਛਤਾ ਦਿਆਸੀਯਾ।
 ਸਾਮ ਨੂੰ ਯਾਗ ਮਾਏ, ਇਸੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਭੇਤ ਗਤ ਦੇ ਅੰਠ ਛੇ, ਸੰਤ ਯਕਥਾ ਮੀਯ ਸਮਤਨ ਤੇ ਸੰਤ
 ਕੇ ਸਰਮੀਯ ਕੇ ਕੀਰਤਨੇ ਦਿਸਦੇਗੇ ਗਤ ਦੇ। ਏਥੇ ਦਿਆਸੀਯਾ ਉਧੀਤ ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਮੀਯ ਨਰੁਕਾ ਨੇ
 ੧੨ ਛੇ, ਤੀਕ ਅੰਠ ਦੇ ਦਿਸ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਗੀ ਹੋਸ਼ੀ ਯਾਈ ਤੇ ਉਥੇ ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨ
 ਕੋਲੇ ਹੋਏ ਯੀਯ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਸਿ। ਛੇ, ਸਿਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਦ ਸਦੇਤਨੇ ਨਾਲ ਕੇ ਏਹਨਾਂ
 (ਕਿਯਾਨ ਮੀਯ ਮਨਦੇਵ, ਗੁਰਦਾਸ ਮੀਯ ਰੰਮ ਤੇ ਇਕਯਾ ਮੀਯ ਮਨਦੇਵ) ਯਾਗਾ ਯਾਗੀ
 ਗੀਯੇ ਭਗਿਆ ਸੁਰੁ ਕੀਰਤਨ ਉਮ ਦੇਨੇ ਸੰਤ ਜੀਉਂ ਮੀਯ ਜੀ ਚਾਢਾ ਨੇ ਜਿੰਗ (ਇਉਂ ਦਿਨ
 ਸਦੇਰੇ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਸਨ) ਯਥੇ ਪਾਉ, ਚਾਰਾਂ ਵਜਗਾਏਯ ਤੇ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾਈਸ
 ਦੇ ਦਿਆਏ, ਤੇ ਸੰਤ ਨਰੈਣ ਮੀਯ ਜੀ ਨੇ ਉਤਰੇ ਵਿਚ ਜਿੰਗਿ "ਏਹਨਾਂ ਚਾਤ ਕਿਥੇ ਦਾਈਸ
 ਮੀਯਿਯਾ ਹੋਇਆ ਹੋਏ ਥੇ, ਲਿਖਦਾ ਪੀਯਾਏ ਜਾਹੈ ਤੇ ਯਾਗ ਦੀ ਚੋਠ ਕੇ ਦਾਸ ਲੇਖਿਤਿ
 ਅਰਥ ਦੇ ਰੋਗਾ" ਕਦ ਪੰਥ ਸੰਗ ਸੁਰੁ ਕਰਨ ਤੇ ਪਤਿਸਾਂ ਇਕ ਗੀਤ ਗੀ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰੰਤਤਾ ਕੀਤੀ

ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਾਗਿਆ ਉਹ ਤੁਰਦਿਸ ਪਥਰ ਮੀ: - 'ਪ੍ਰੀਤਸ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ, ਚੀਨੀ
ਨੂੰ, ਜਾਕੇ ਕਹਿਓਗਾ ਸਾਡਾ ਗਲ ਫਰੀਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਓਗਾ' ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪੜ੍ਹਨ
ਨ ਸਾਰੀ ਮੰਗਤ ਪਿਛੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਗਾਈ ਤੇ ਮੰਗਤ ਦੇ ਮਾਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਇਤਨਾ ਰਸ
ਜੇ ਟਾਈਮ ਮਾਂ ਧੋਧੀ ਦੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਬੀਤੀ ਤੇ ਨਤ ਭੋਜ ਪਿਆਉ ਪਰੰਤ ਮੇਰ
ਦਮਿਧ ਜੀ ਨੇ ਸੁਝਾਯਾ ਹਿਤ ਕੁਝ ਸੁਬਦ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੰਤ ਜੀ ਉਠ ਮਿਧ ਜੀ ਰਫ਼ਰਾ ਜਾਧ
ਇਹ ਬੰਨ੍ਹੇ ਅਪਨੀ ਭੁੱਲ ਦੀ ਸਿਮਾ ਮੰਗਦਿਆਂ ਕਿਹਾ "ਜੇ ਮੈਂ ਸੁਬਦ ਪਾਇਲ ਭੋਜ ਪਾਠ
ਮੇ ਕਹੇ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਸੁਬੀ ਸਾਧ ਮੰਗ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਮੰਗਤ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਵਿਚ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ
ਨਬਾਹ ਮੈਂ ਅਪਨੀ ਗਾਧ ਨੂੰ ਸੁਰ ਦਮਤਾਗ" ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਹੁੰਦੇ ਇਕ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਮੰਗੀ
ਹੁਣ ਦਰਸਨ ਨ ਮਿਤ ਕਰੇ. (ਪਰ ਸਾਧ ਮੰਗ ਨੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਅਭ ਧਰਬਨ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ
ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਮੀ) ਤੇ ਉਸਦਿਨ ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਤੇ ਨਤ ਮੰਗਤ ਦੇ ਨੇ ਪੜ੍ਹਨ
ਯਾ ਇਸ ਗੋਲਾਗ (ਨੇਟਾ ਮੰਤ ਜੀ ਉਠ ਮਿਧ ਦਾ ਚਰਨ ਇਥੇ ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ
ਨੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਦਾ ਜਿਨਾ ਕੁ ਯਿਯਾਰ ਮੀ ਜੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਸੁਸਕੀਤ
ਨਾਏ ਇਸ ਸੁਬਦ (ਭੋਗ ਦਾਨ) ਦੇ ਕਹਿਨ ਨਾਲ ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਨੇ ਇਸ ਰੰਮ ਤੇ ਵਾਂਗਿਆ
ਹਾ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਮਾਰ ਭਰ ਉਨਾਂ ਤੇ ਪੈਰ ਮੀ ਪਰ ਅਭ ਕਰਨ ਦੇ ਮਨੇ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਮਿਨ ਨੇ ਦੁਚਲੇ ਭੁਧਨਾ) ਮੰਗ ਪੰਧਰ ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਮੀ ਨੇ ਇਹ ਬਦਾਰ ਦੇ ਮੰਤ ਪਾਤੀਤੀ
ਜੀ ਮਤਿਗੁਪਤ ਪਰਤਾ ਮਿਧ ਜੀ ਅਧਨੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਮੇਂਦਰਾ ਸਾਹਿਤ ਬੀਕ ਵਿਖੇ ਚਹੁਤ ਛੇਤੀ
ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰ ਨਰੈਂਦ ਮਿਧਾਂ ਬੀਰ
ਚਲੇ ਗਏ ਮਨ ਤੇ ਵੇਖੇ ਸੁਝਾ ਮੇਰ ਦਿਆ ਨ ਮਿਧ ਮੀ ਤੇ ਮੇਰ ਪਰਵਰ ਏਹ ਨਹੀਂ ਮੀ
ਦੇ ਰਿ ਕੋਈ ਵਖਰਾ ਫੰਡ ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਦੇ ਪਾਂਸ ਪਿਆਰੀ ਦੇ ਮੈਂ ਓਲ ਨੇ ਕੋਰਕੇ ਸੁੀ ਹਜ਼ੂਰ
ਚੀਕਰ ਬਸਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਉਸਤੀ ਇਥੇ ਇਸ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਤੇ ਦੀ ਸਾਹਿਬਾ
ਨਾਦੀ ਜੇ ਵੀ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਹ ਗ੍ਰੀ ਧਾਂਦੀ ਮਦਦ ਲਈ
ਮਾਂ ਫੰਡ ਚਲਦਾ ਚਲਦਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਮੇਰ ਕਰੇਂਦ ਮਿਧ ਨੇ ਦੇ ਸੁਝਾ ਕੇ ਅਧਨੇ ਛੇਤੀ ਹਰਾ

ਦੀ ਮਾਈ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਤੀ ਸੀ ॥ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚੈਰੇ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦੀ
 ਦੀ ਰਹੀ ਸਰੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਈ ਕਿਉਂ ਜਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਥ ਦੀ ਇਕਟਮਿਨਸੀ ਚੜੀ ਮੁੰਮ੍ਰਿਓ
 ਸੀ ਮੈਂ ਆਰਨ ਚੇਤ ੨੪-੨-੧੯੫੮ ਨੂੰ ਮਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਵੇਲੇ ਇਕਤਾਰ ਮੇਠ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦੀ ਦੁਆਨ ਤੇ ਆਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸੈਦੇ ਮੁਆਇਨਾ ਸੀ "ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਮੇ ਗਤੀ" ਚੈਰੇ
 ਵਿਚੋਂ ਮੇਠਾਂ ਮਹਿਤ ਚਰਮਨ ਦੇ ਚੇਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਮ ਮੇਠ ਵਿਚ ਇਕ ਬੁਧੀ ਦੀ ਨਹਿਰ ਛਗਈ ॥
 ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੁਖ ਨੂੰ ਮਰਮੀਗਤ ਨੂੰ ਪਰਮਾਜੇ ਵਿਖੇ ਮੰਚੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਬੀਗਣੀ ਤੋਂ ਮੇਠਾ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤੇ
 ਰਤੇ ਰਤ ਪਲਮਾ ਲੈ ਉਂਕੜੀ ਨਤ ਰੋਗਨ ਕਰਕੇ ਮਜ਼ਾਜਾ ਲਿੰਗਾ ਗੀਚ-ਨਿਛੜੀ ਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਸੁਤਿਗਾਰ
 ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਜਾ ਧਿਆ ਤੇ ਗੀਚ-ਨਿਛੜੀ ਦੇ ਤੋਰੇ ਦਾ ਇੱਠ ਮੁਖ ਮੇਠ ਲੈ ਜਾਂ. ਜੋਸ. ਭਗਵਨ
 ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੈਰੇ ਦੇ ਟੱਪਾ ਆਈ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਘੋੜੀ ਮਾਨ. ਦੱਤਾਂ ਜੀ ਤਿਠਾ ਲਿੰਗਾਂ
 ਮੁਖਰ ਤਿਛਨ ਦੀ ਮੇਠ ਇਕ ਬਾਣ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ ਨੂੰ ਸੈਧੀ ਗਈ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪਰਿਯਾਜਨ ਦੁਸਰ
 ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਨ ਦਾ ਤੇ ਇਕ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਤੁੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਠ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਟੀਕ ਕੀਤਾ.
 (ਮੇਠ ਨਹੈਟ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਪਤਿ ਪਰਿਯੋਗੀ ਦੇ ਮਚਲੇ ਗਏ ਸਨ) ਰ. ਫਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਕਰੇ
 ੨੯-੨-੧੯੫੮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਯੋਗੀ ॥ ੨ ਵੇਲੇ ਪੁਰਾ (ਨਿ. ਉਛਾਂ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਖੋ ਤੇ
 ਤੇ ਚੈਰੇ ਪਹੁੰਚ ਕਈ ਘੁਰੀ ਜ਼ਗੜ ਤੇ ਤੇ ਚੈਰੇ ਤੇ ਤੀਰ ਮਮਾ ਨੋਗਰਾ ਸੀ) ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਮੁਆਤ ਮੇਠਾਂ ਦਾ ਹੁਜ਼ੂ ਹਥੀ ਆਏ (ਤਿਨ ਮੁਆਤ) ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੀ ਤੇ ਚੈਰੇ ਦੀ ਚਮਕ
 ਕਰਕੇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮੀਥ ਨੇ ਅਧਾਨੀ ਬੁਧੀ ਨੂੰ ਰਚਾਈ ਤੇ ਮੇਠ ਵਿਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੇ ਤੋਰੇ
 ਤੇ ਚੈਰੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਨ ਮਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕੀਤਾ ਇਹ ਚੈਰੇ ਮਾਲ ਚਾਟ ਕਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਧੁਰਾਤ
 ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈ ਵਜੀਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਮੈਥਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਸਬੇ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਖੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤ ਮਕੀਨੀ ਨਾਲ
 ਮੇਠ ਚਾਰੀ ਦੇ ਭੀਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚਾਢਾ ਕੀ ਦੇ ਰੁਪ ਵਿਚ (ਮਤਿਗੁਰੂ) ਜਗਤੀ ਸਿੰਘ, ਮੈਤ ਨਿਪਾਨ ਸਿੰਘ
 ਆਲਿਸ਼, ਤੇ ਭਾਗੀ ਭੱਖ ਮੈਤ ਬਜਨ ਸਿੰਘ ਮੈਤ ਬਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਰਚ ੧੯੫੮ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ੬
 ਵੇਲੇ ਤੇ ਚਾਟ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪਰਮਾਜਾ ਆਨੇ ਸੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਮਨ ਦੀ ਤੇ ਮਛ ॥

ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੰਕੜ ਦੀ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਅਵਸਰ ਚੀਨ ਵਿਰਮਿਲਿਸਾ ਤੇ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ
 ਮੰਗੁਰੀ ਵਿਰਮਦੇਰੇ ਮਾਮਾ ਚੀਨਰਾ ਕੀਤਨ ਤੇ ਮਾਮ ਨੂੰ ਕੀਤਨ ਕੀਤਾ (ਨੇੜ ਉਸਦੇ ਮੰਗਤ
 ਕੀਤਨ ਕਰਨ ਚ ਸਿਨਾ ਨੂੰ ਚਾਈ ਕੀਤਨ ਤੇ ਨਕਰੇ ਚੀਨਾ ਤਾਕੇ ਪੈਰੀ ਤੇ ਵੇਖੇ ਕੀਤਨ
 ਤਾਕੇ ਮਹਿਮਿਲਿਸਾ) ਅਰ ਰਾਹੀਂ ਜੋਧਾ ਧਰਮਸਾਧੇ ਪਹਿਰਿਸਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਿਯਾਹੀ
 ਰੀਤ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀ ਤਿਨ ਕਉ ਰਿਰਾਤ ਭਈ ਹੈ ਲਾਪਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੀਗੁਰੀ ਵਿਰਦੇਵੇਰੀ
 ਨਾਨਕਾਨਾ ਤੇ ਚੰਕੜ ਵਿਰ ਪਹਿਰੀ ਵੇਰ ਇਸੇ ਰੋਮਸੇ ਇਕ ਪੀਟ ਨਿਭ ਨੇਮ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ
 ਮਨਾਨ ਮਰੇਤ ਪੈਰਿਸਾ ॥ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦਾ ਧਰਮ ਕਰਨ ਵੇਰੀ ਮੰਗਤ ਤੇ ਵੀ ਪਹਿਰੀ ਤੇ ਚਰਨ
 ਨਾਨਕਾਨਾ ਤੇ ਮਨਾਨ ਮੁਕਾਨ ਪਾਧਤ ਪੈਰਾ ਮਥੇ ਲਿਪ ਲੰਗਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ੀ
 ਰੁਕੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧਰਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਮਿਲਿਸਾ ਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਨ ਮੀਤ ਚਿਨਾਨ ਸਿੰਘ ਮਾਨ
 ਮਾਮੀ ਤੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ ਮੇਰੀ ਧਾਵਤ ਪੁੱਤਨ ਤੇ ਦੇਸਿਨਾ ਕਿਹਿ ਮੇਰੇ ਚਰਾ ਜੀਨਕਰਾ
 ਤੇ ਵਿਰ ਭਗਤ ਤੇ ਇਸੇ ਵੇਰ ਨਿਯਾਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜੋ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਵਿਰ ਕੀਤਨ ਕਰਾ ਪੈ ਤਾਂ
 ਬਾਨਿਸ਼ਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਰੇ ਚਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਰਤੁਸੀ ਰਾਹੀਂ ਲਾ ਟੋਧਾਰੇ ॥ ਭਵ ਇਸੇ
 ਨਵੀ ਦੇਹ ਤੇ ਤੁਸੀ ਤੇ ਫਰੀਤ ਕੀ ਚੰਕੜ ਚੰਕੜ ਹੈ ਮੰਗਤਾ ਵਾ ਵੇਰ ਚਰਨ ਮੁਕਾਨ ਕੀ
 ਦੇਸਾ ਮੀਗ ਸਮਦੇ ਦੀਵਾਨ ਤੇ ਚਾਰ ਸ਼ੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਲਾਪਨੇ ਪਹਿਰ ਮੁਕਾਨ ਵਿਰ ਰਾਹੀਂ
 ਪਮੰਗਤ ਧਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਦੇ ਦੇ ਪੰਥ ਉਸਦੇ ਰੀਸਾਹਤਿ ਮਾਮੀਨ ਨਾ ਤੇ ਨਕਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਮੰਗਤ ਅਨੀ ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ॥ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਾਮ ਚੀਨ ਧਰਮ ਸਾਧੇ ਕਰਾ ਕੇਈ
 ਨਕਰੇ ਧਰਮ ਸਾਧੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਇਕ ਭੁਭੀਨ ਕੀਪਨੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਾਸੇ ਤਾਕਾ ਖਾਨੀ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨਕੀ
 ਵੀ ਨਿਭਿ ਮਿਤਿ ਗੰਗਾ ਮਾਮ ਨੂੰ ਵਰਤਨ ਵਿਚ ਨੀ ਮੀ ਲਾਉਣੀ ਚਿਰੀ ਚਾਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਤਿ ॥ ੬੯ ॥ ਮਮ
 ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋਈ ਪੰਥੀ ਧੀਰ (ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ) ਨਾ ਵੀ ਮਿਲੀ ਵਿਰ ਮਾਧੇ ਧਰਮ ਕਰਦੇ
 ਤਮਾਧੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਜੋਗ ਦੇਵੇਰਾ ਵਿਰ ਰਹਿਤ ਮਰਿਸਾਦ ਤੇ ਲਾਂਭੇਰੇ ਗਬੇ ਮਨ ਸ਼ੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀ
 ਮੁਰੀ ਵਿਰ ਦੀਵਾਨ ਵਿਰ ਖੜੇ ਹੋਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਖਸ਼ਾਈ ਲਾਂ ਤੇ ਪੀਚ ਨਿਭ ਕੀਨੇ ਮਭ ਨੂੰ ਬਖਸ਼
 ॥ ਤੇ ਤੇਨ ਕੋਰੇ ਰਾਨ ਦੀਨ ਮਾਧ ਕਰਨ ਚਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਮਦੇ ਦੀਵਾਨ

ਵਿਚ ਨਿਤ ਨੇਮ ਮਮੇਂ ਚੁੰਨ ਚਾਂ ਚੈ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਇਹ ਜਗਾ ਬੁਲੀ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਚਾਟਰ ਹੀ ਚਮਨਿਯ
 ਜੀ ਦੇ ਆਮਨ ਤੇ ਉਤੇ ਪਾਏ ਚਲ ਸਿਖ ਕੀਆਂ ਫੜੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਮਰਨ
 ਇਸ ਆਰਥੇ ਮਨੁ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਘਾਟੀ ਚੁੰਨ ਘਾਟੀ ਚੀਟ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ
 ਮੰਗਤ ਦੇ ਹੋਠ ਵਿਛੀਆਂ ਚਾਟਰਾਂ ਤਿਛੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਪਰੰਤੂ ਆਮਨ ਖਾਨ ਜਿਥੇ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਆਮਨ ਸੀ ਉਹ ਸੁੱਕਾ ਸੀ ਇਹ ਸੈ ਆਪ ਸੀ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਮਨ ਤੇ ਪਿੰਡੇ ਪਾਏ ਚੈਠ
 ਕੇ ਸੱਧੀ ਤੇ ਸਿਖ ਇਕਿਆ ਹੋਏ ਏਹੁ ਦਿਨ ਦਿਨ ਇਹ ਦਿਨ ਸਮਾਂ ਕਰ ਕੇ ਸੀ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹੁਣੀ ਜਗਾ ਰਹੀ ਚੰਗੀ ਹੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਨਕਦੀ ਗਏ ਤੇ ਵਧ ਸੁਭੇ ਦਿਨ ਆਏ
 ਸੀ ਤੇ ਪਿੰਡੇ ਰਹੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਰੀਤ ਨ ਰਹੀ ਲਿਗਾ ਕੀਤਾ ॥ ਨੇਟਾ ਸੀ
 ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦ ਚੰਗੀ ਹੋਏ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਹੁਣੀ ਹੁਣੀ ਜਗਾ ਚੰਗਾ ਸੁਭਿ
 ਵਿਖੇ ਠਹਿਰਾ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਲੇਖਿਕਾ ਚਰਨ ਚੀਚੀ ਗੁਰਚਰਨ ਕੋਰ ਸੁਪਤੀ ਸਾਝਾਤ ਸਿੰਘ
 ਚਾਹੁਨੇ ਮੈਂ ਮਨਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਇਹ ਨੇਟਾ ਕਰ ਚੈਨ ਤੇ ਇਸ ਪੱਕਾ ਰਹੇ ॥
 ਸੇ ਪਕਾ ਵਿਖੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੱਤ ਮੱਠ ਸਰੀਰ ਹੀ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਚਾਟੇ ਸੀ ਤੇ ਸਭ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ
 ਕਰਨ ਚਾਹੀ ਚੈ ਕੋਰ ਚੜੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਪਿੰਡੇ ਚੀਚੀਆਂ ਤੇ ਡੰਟ ਚੌਚੇ ਜੀ ਸਨ ॥ ਫੇਰ ਤੇ ਮਨ ਵਿਚ
 ਆਇਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵੀ ਦਰਸਨ ਤੇ ਚਾਹੀਆਂ ਨ ਰਹਿ ਜਾਈਏ ਤੇ ਸੰਤ ਲੀਪਾਡੇ ਹੁਣੀ ਆ ਕੇ
 ਧਾਰੀਆਂ ਜਦ ਹੁਣੀ ਜਗਾ ਉਤਰਿਆ ਤੇ ਸੰਤ ਨੇ ਸਿਖ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਫੁਲ ਸੁਕਾਰ
 ਕੀਤੀ ॥ ਸੀ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣੀ ਆ ਕੇ ਤੇ ਇਹ ਆਸੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਹੁਣੀ ਜਗਾ ਦੇ ਰਸਨ ਚਾ
 ਇਤ ਜਗਾ ਰਹੇ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁਣੀ ਕਸਮ ਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਹੈ ਸਾਇਰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਿਖਾਓ ਸਾਡਾ ਏ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਏਥੇ ਕੀ ਸਿਖ ਦੀ ਹੈ
 ਤੇ ਜਿਹਾ ਸਾਡੇ ਵੱਖੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਆਪ ਕੋਰ ਚੜ ਕੇ ਸੈਧਿ ਪਵਿਤਰ
 ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸੇਵਕਾਂ ਸਹਿਤ ਸਾਡਾ ਸਿੰਘ ਵੇ ਸੈਧਿ ਪਵਿਤਰ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਚੀ ਫਲ
 ਲਿਖਾ ਕੇ ਭੇਯ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਹੁਸਨ ਰੀਤ ॥ ਚੀ ਚੀ ਫਲ ਯੋਰੇ ਲਿਖਾ ਤੇ ਇਸ ਚੀ ਚੀ ਨੂੰ ਲਿਖਾ ਕੇ
 ਕੀਤਾ ਫਲਾ ਲੀ ਸੀ ਸਿਖੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਕਿਉਂ ਇਸ ਦੀ ਸਾਂ ਸਿਧਾ ਮਨ ਜੀ ਤੇ ਇਹ ਆਮਨ ਸਿੰਘ

ਏ ਰੰਗਮਥੀ ਚੜ੍ਹੇ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ ਮੀ ਮੇ ਮੇਲਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਤੇ ਇਕ ਚੜ੍ਹਨ ਸੁਖ ਮਾਤ, ਰਹੇ ਨਿਯਾਈ
 ਸਵਿਚ ਘੀਚ ਨਿਯਤ ਤੀ ਨੇ ਦੁਪਡ ਨਿਯਾਤੇ ਉਮੀ ਮੇਲ ਕੁਝ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਮੀ ਚੀ ਚੀ ਦੀ ਚੁਧੀ
 ਸੀ ਉਮੀ ਨੀ ਤੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੇ ਉਮੀ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਮਾਮ ਨੂੰ ਧੁਨ ਕੁਝ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਦੀ ਗੁਰੀ ਦਿਰਉਮ ਦੇ ਨਮੇ ਜਿਕਰੇ ਮੋਰੇ ਨਿਯਾ ਦੇ ਮਨੇ ਰ-ਰਬ ਕੋਲ ਆਈ ਚੀ ਘੋਰੇ ਵਿਖੇ
 ਨਾਗਰ 1948 ਨੂੰ ਮੀਲ ਚਰ ਦੁਖੇ ਦਿ, ਜਿਉ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚਰਤ ਮੀਲ ਤੇ ਇਸ ਦਿ ਮੁਕ ਨੂੰ
 ਨੇਲਾਂ ਨਿਉਂ ਸਿ ਇਤਨੇ ਦਿਕਰੇ ਮਨੇ ਰ ਚੀਕੇ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਜੋ ਹੋ ਮੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਦਿਸ ਸੁਮ ਸਮੇਂ ਹੁਣੇ ਜਗਤਗੀ ਚੀਕੇ ਤੇ (ਦਿਸੀ) ਕੋਲ ਕੋਲ ਜਾਈ ਰਚਨਾ ਹੋਵੇ।
 ਘਾ ਦੀ ਦਲ ਵਿਖ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੀਲ ਤੇ ਬਿਨਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕੀਰ ਆਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜਾਣ ਏ, ਕੁਝ
 ਮ ਦਿ ਚਰਿਤਾਂ ਜਾਂ, ਪੰਡਿਤ ਕੁਝ ਨਾਮਧਾਰੀ 2. ਚਾਨ੍ਹ ਸੰਗਤ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ 3. ਫਾਂਸਾ ਜਗਤ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ
 4. ਵਨ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ 5. ਚਾਨ੍ਹ ਰੀਦ ਸ੍ਰੀ 6. ਗਿਆਨ ਸ੍ਰੀ 7. ਨੇਰ ਸ੍ਰੀ 8. ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ 9. ਚਾਨ੍ਹ
 10. ਦਿਸ ਸ੍ਰੀ 11. ਨਾਗ ਸ੍ਰੀ 12. ਚਰ
 13. ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ 14. ਚਾਨ੍ਹ ਸ੍ਰੀ 15. ਮਾਮ ਰਬ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ 16. ਸਿਧ ਪਾਰ ਸ੍ਰੀ
 17. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 18. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 19. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 20. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 21. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 22. ਸਾਥ
 23. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 24. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 25. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 26. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 27. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 28. ਸਾਥ
 29. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 30. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 31. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 32. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 33. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 34. ਸਾਥ
 35. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 36. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 37. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 38. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 39. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 40. ਸਾਥ
 41. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 42. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 43. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 44. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 45. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 46. ਸਾਥ
 47. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 48. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 49. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 50. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 51. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 52. ਸਾਥ
 53. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 54. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 55. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 56. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 57. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 58. ਸਾਥ
 59. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 60. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 61. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 62. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 63. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 64. ਸਾਥ
 65. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 66. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 67. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 68. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 69. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 70. ਸਾਥ
 71. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 72. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 73. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 74. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 75. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 76. ਸਾਥ
 77. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 78. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 79. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 80. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 81. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 82. ਸਾਥ
 83. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 84. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 85. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 86. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 87. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 88. ਸਾਥ
 89. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 90. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 91. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 92. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 93. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 94. ਸਾਥ
 95. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 96. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 97. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 98. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 99. ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ 100. ਸਾਥ

[illegible]

ਮਤਾਮਧਜੀ ਦੇ ਅਧਿਭਾਸ਼ਣੀ ਹੁਣੀ ਮਾਂ ਤੇ ਭਾਈ ਰਾਜ ਦੁਰਦਾ ਕੇਸ਼, ਰੁਭੀ ਉਮਵੇਰੇ ਦੇ
 ਕਪੜੀ, ਜਿੰਦੁ ਸਿਖ ਵੀਹ ਤੇ ਚਿਨ੍ਹ ਮੁਸਮਾਨ ਵੀਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ ਰੁਭੀ ਦੇ ਕੰਠ ਵਿਚ
 ਮਾਨਾ ਪਾਇਆਈਆਂ ਗੁਮਵੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੀ ਦੇ ਦੀਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਬੰਧ ਲਈ ਸੁਧਿਰ ਵਿਚ
 ਸਾਫਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੰਡ ਦੁਰਭਾ (BARRAHAMALACE) ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸਾਹੀ ਸਾਨਟਾਨ ਵਿਚ
 ਦਾ ਰਿਗਣੀ ਮੀਰੀ ਪੈਰਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਜਗਤਿਤ ਵਿਚ ਇਕ ਸੁਭ ਪੀਤਾ ਲਾ ਚਾਨਾ ਗਾ ਗਿਆ
 ਮੇਰੇ ਰੋਲ ਇਸ ਜਗਤਿਤ MERRY KING DEPT STORE ਤੇ ਜੋ ਕਈ ਘਟਾਓ ਮੈਂਟਰ ਚਲੇ
 ਹਨ) ਤੇ ਦੇਵੇ ਵੇਰੇ ਦੇ ਦੀਹਨ ਇਥੇ ਹੀ ਜਾਗੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਮੇਂ ਜੀ. ਜੇ. ਸ. ਫੂਨਾ ਸਿੰਘ
 ਰਮ ਵੇਰੇ ਇਕ WESTERN CHARGE ਕੰਪਨੀ ਦੀ WARE RECORDER ਮਸ਼ੀਨ
 ਗਈ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਚੋਰ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਤੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਮੁੜੀ ਗੀਰਤ ਕਰ ਕੇਈ
 ਇਕ ਪੈਰਾ ਤਰ ਚਰ ਸਕਦੇ ਸੀ (W. R. SPOOL ਦੀ ਕੰਧਾਈ ਕਰਕੇ) ਇਕ ਇਕਤਿਸ
 ਦੀ ਇਕ ਨਈਂ ਕਾਦ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵੇਰੇ ਪਾਇਸੀ ਵੇਰ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੀ ਦੇ ਪਾਵਿਤ ਉਧਰੇ ਸ
 14-1948 ਨੂੰ ਗੀਰਤ ਕੀਤਾ ਗਏ ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਤ ਨੇਮ ਗਮੇ ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਚ ਜੁਟੇ
 ਹਨ ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਗੀਰਤ ਕਰਕੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਕ ਚਾ, ਸਿੰਘ ਜਾਨ, ਰੇਲ ਨੂੰ ਮੇਰੀ
 ਮੇਰੇ ਉਸ ਮਸ਼ੀਨ ਤੇ ਗੀਰਤ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੇ ਉਪਰੰਤ ਇਸ ਵੇਰੇ ਦੇ ਪੰਥ ਮਸ਼ੀਨ ਗਾਹੀ ਦੇ ਪਾ
 ਮੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਜੇ ਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਤੇ ਇਕ ਫਿਲਮ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇ ਤੇ
 ਤੇ ਵੇਰੇ ਦੇ ਦੀਹਨਾਂ ਸਮੇਂ ਮੰਗਤ ਹੁਮ ਹੁਮ ਕੇ ਦਰ ਮਨ ਦੇਈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਾਮਾ
 ਤੇ ਗੀਰਤ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਤੇ ਪਾਰੇਂਜ ਦੇਂਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਗਤ ਦੀ ਗਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਹੁੰਦੀ ਸ
 ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਦੇ ਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਚਲਾਈ ਵੇਰੇ ਉਸ ਨੇ ਸੀ
 ਰੁਭੀ ਦੇ ਦਰਮਨ ਕਲਕਤਾ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਪਣਾ ਵਿਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ
 ਮੇਰੇ ਰਿਗ ਸੀ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਦਾ ਚਾਰਤ ਕੰਮ ਮੈਂਤ ਪਰਤਾ ਪਾਇਸੀ ਜੀ ਸਮਤਾਂ ਨੇ ਕਰਦੇ
 ਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੁਝੀ ਵੀ ਸਾਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਵਿਚ
 ਪਾਉਂਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਤੇ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੀ ਦੇ ਦਰਮਨ ਦੀ ਦੀਹਨ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਸਾਧੇ ਕਰਦੇ

ਸੀ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਵੇਸ ਮਜ਼ਾਰੇ ਆਪਣੇ ਛੇਤੇ ਭਗਤੀ ਸੁਣੀ ਗਈ ਤੇ
 ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਲਾਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਨੈਂ ਨਾਮਾਨੀ ਕੀਤੀ
 ਭੁੱਲ ਦੀ ਚਾਲ ਸੁਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗੁਰੀ ਵਿਚ ਚਾਹ
 ਜੋ ਸ਼ਿਸ਼ਿਆ ਦੀ ਸ਼ਾਨੀ ੫-12-1948 ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੜ੍ਹਤ ਮਾਰੇ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਵੀਰ ਤੇ
 ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਹਰੇ ਨਾਮੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਤਰਨ ਨਾਮੀ ਕਹਿਨਗੇ
 ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖੇ ਦਾ ਚਾਹਨ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਸਗੋਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੁਖਦੇਵੀ ਵਲੋਂ ਤੇ ਅਜੇਹਾ ਮਨ
 ਇਸ ਪਾਸੇ ਲਾਇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਚਾਹੇ ਤੇ
 ਭੁੱਲਾਂ ਬਲ ਮਾਨ ਚਾਹੇ 1-12-1948 ਦੇ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਿਰੀਕਾਰ ਚੋਰਿਆਂ ਜਿਹੇ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਨੂੰ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਕਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ
 ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਸਮਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਖੇ ਤੋਂ
 ਜਾਨ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਲ ਸੁਮ ਦਿੱਤਾ ਇਕ ਵੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਦਿੱਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਮ ਸਾਮਿੰਘ
 ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤਗੁਰੂ ਚੰਨੂ ਕੇ ਨਾਂ ਚਲ ਨਾਮੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਮ ਚੰਨੂ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਇਕ
 ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਾ ਦੀ ਚਰਨੇ ਕੀਤਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰੀਤਗੁਰੂ ਚੰਨੂ ਕੇ ਸਿੱਖੇ ਦੇ ਸਨੇ ਚੰਨੂ ਕੇ
 ਵਿਚੋਂ ਵੇ ਕੇਰੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਸਮਾਹ ਕਰਕੇ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆ
 ਤੇ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਦੇਖ ਸਕੇ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚਲ ਦੀ ਗੁਰੂ
 ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਚਾਈ ਦੀ ਇਸਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਨਾਚ ਕੇ ਮਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਗੈਰਿ ਪਵਿੱਤਰੀਤ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੰਗਤ ਲਾਜ ਸਾਮਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕੜਾ
 ਸਾਮਾਨ ਸਾਮਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਗੀ ਹੋਰ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹਾਸ-ਹਸ ਦੇ ਚਰਨ ਰਹਿਨੇ
 ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅਧਾਰ ਸਾਮਿੰਘ ਤੇ ਚੇ ਦਿਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਾਮੀ ਤੇ ਦਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਿ ਸਿ
 ਏਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਸਾਮਿੰਘ ਦੀ ਨਾਮੀ ਨਾਲ ਮੰਗਤ ਦਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਹੁਸਾਨ ਸਾਮਿੰਘ ਉਹੀ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਮੀ 9-12-1948 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ
 ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਚਲ ਸੀਆ ਤੇ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕ ਸਾਮਿੰਘ ਦੇਸ਼ 10-12-1948 ਨੂੰ ਗਏ

ਏਸੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਵਰਤਨ ਵੇਲੇ ਗੈਰੇ ਉਸਦਿਨ ਤੋਂ ਘਾਟ ਮੇਰੇ ਨੈਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਹੋ ਦਾ ਮਤਰਾ ਤੋਂ
 ਏਥੇ ਬੇਨਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਤੜਘ ਘਟਨਾ ਸੁਰ੍ਹੇ ਗਿਆ ਤੇ ਦੁੜੀ ਮੋਰੇ ਵੀ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ
 ਵਧੇਰੇ ਗਿਆ ॥ ਚੰਨੀ ਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੋਰਨ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਂਗੇ ਨਾਏ, ਘਾ-
 ਰਿਉਂ ਸਿ ਮੁੰਡੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੀ ਮਭ ਨੂੰ ਘਾਟੀ ਕੋਠ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਗਏ ਸੀ ਤੇ ਅੰਤ ਘਟਣੇ
 ਦੀ ਬਰਦਾ ਕੀਰਨ ਚੰਤੀਆਂ ਬੁਲ੍ਹ ਕੇ ਕਰਦੇ ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਰੋਕਣੀ ਵਧ ਗਈ ਤੇ
 ਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਘੋਟਾ ਲਿ-ਨੇਮਾ ਦੀ ਉਦਾਸਿ ਵਿਚ ਘਾਤ ਮੰਗਤ ਸਾਰੀ ਤਾਈ ਬਰਧਨ ਦੇਈ
 ਮਧਮ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਚੰਨੀ ਦੇ ਘਾਤ ਮਗਰ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਹੋ ਨੇ ਦਾ ਮੇਲਾ ਵੇਖਨ
 ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤ ਦੁਲ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਅੰਗਿਰਿਠ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਦੀਸਾਂ ਸਿੰਘ ਮਲਰੀਦਾ,
 ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਸਰੋਚਕ, ਸੰਤ ਪਥਤਾ ਪਸਿੰਘ ਤੀ ਮਸਤਾਨਾ, ਸੰਤ ਤਲਤ ਸਿੰਘ, ਮੇਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ
 ਲਭਰ ਸਹਿ ਦੀ ਸੀ ਮੇਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿੰਘ ਤੀ ਨੂੰ ਮੰਗਨ ਦੀ ਬੁਝ ਚੜੀ ਸਹਿ ਸੁਰ੍ਹੇ ਹੋਈ ਸੀ
 ਚਾਂਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮੇਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਇਹ ਬੁਝੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂ ਤੇ ਉਸਦੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਂਧਾਰੀ ਲੈਕੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਚੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਤਿਉ ਇਕ ਛੋਟੀ ਝੋਲੀ ਧਾਕੀ ਧਾਰਮ-
 ਦੀ ਚੰਨੀ ਛੱਤ ਤੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤੇ ਬੜਾ ਕੀਰਾ ਘਾਤ-ਘਟਨਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ੀ
 ਕਥਾ ਸਿੰਘ ਮਲਰੀਦਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਤਿਉ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਸੰਗ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸੀ ਇਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਦੇਸ ਜਾਹੇ ਹਨ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਸੁਰ੍ਹੇ ਮੰਗ
 ਮਸਤਾਨਾ ਤੇ ਇਹ ਬੁਝੀਆਂ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੇ ਵਿਚ ਜਾਨੇ ਸੁਰ੍ਹੇ ਤੇ ਹਨ ॥
 ਇਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਹੇ:- 'ਕਿਤਾਨਾ ਪਿਆਰ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਹੀ ਭੁਲ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵੇਖੇ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵਧੇ
 ਰਹੇ ਹਾਂ' ਮਸਤਾਨਾ ਜੀ ਹੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਧ ਜਾਏ ਹੋਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਧਾਰਨਾ
 ਤੇ ਰੀਝਨ, ਪਾਠ ਬੁਝੀਆਂ, ਨਿਤ ਨੇਮਾ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਗੇ ਸਿੰਘ ਦੇਸ ਤੇ ਦਿਖੇ
 ਇਹ ਬਚਾਰ ਸਿਰੀਧਿ ਆਗੇ ਸਾਧ ਦੇ ਹੋਲੇ ਬਦੀ ਸੰਤ ਦੁਲ ਸਿੰਘ ਤੀ ਨੇ ਚੰਨੀ ਦੇਖੇ
 ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਥ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੰਤ ਅੰਗਿਰਿਠ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ 'ਮੇਰੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੁਕਲ ਪਾਉ'

ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਢੀ ਮਾਧ ਮੰਗਵਲੇਂ ਕਰਨਾ ਮੰਜੂਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਦਿਤ
 ਬੁਧੀ ਭਾਗਵੀ ਧਾਰ ਇਸੇ ਮਾਧ ਮੇਠ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਗਵਤੀ ਮੇਸਰ ਜਾਤਕ ਪੂਰੀ
 ਕਰਕੇ ੨੨-੧੧-੧੫ ਨੂੰ ਅਵਾਝ ਚਲਾਏ ਕਰ ਗਏ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੰਗਤ ਦਿਤ ਮਾਮਤਾਂ ਜੀ
 ਫੁਲੇ ਦੀ ਵਲ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਮਾਧ ਦੇ ਚਰਨ ਮੁਨਾਂ ਦੇ ਤੇ ਮਾਧ ਮੰਗਤ ਦੇ ਜੋ ਮੇਸਰ ਕਰਨ
 ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜੀ ਗਈ (ਨੋਟ: ਮੇਠ ਸ੍ਰੀ ਮੈਸਰ ਫੁਲੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਧਰਮ
 ਵਲ ਦੇ ਮਾਧ ਦੇ ਮੇਸਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸੀ ਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਇਹ ਦੋ ਚਾਗ ਅਰਥ ਮੁੱਢੀ ਮੰਗਤ
 ਦੋਨੋਂ ਲਿਖਕੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ) ਇਸੇ ਮਾਧ ਮੇਠ ਦਿਤਾ ਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਚੰਨੇ ਦੀ ਮੰਗਤ ਦਾ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰੀਤਿਯਾਂ
 ਮਾਧ ਨੇ ਲੜਕੇ ਮੈਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਧੀ ਲਮਾਧੀ ਮਗਿਯਾ ਦੇ ਉਤਰੀ ਤੀ ਲਿਖ ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਇਸਤੇ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਲਖੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਸੇ ਮਾਧ ਮੁੱਢੇ ਮਾਧਿਯਾ ਵਿਖੇ
 ਹੋਏ ਅਖੰਤ ਪਾਠਾਂ ਸਮੇਂ (ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਾਂ ਤਾਫ਼ਾ ਕੀਤੇ) ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਮਥ ਮੰਗਤ ਦਿਤ
 ਕੁਲਿਸਾਂ ਹੋਏਗਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਮਨ ਨਈ ਚੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦਿਸ ਚੇਨਤੀ ਨੂੰ ਚਾਠ ਚਾਗ ਦੁਹਾਇਆ ਤਾਂ
 ਉਸਦੇ ਮੇਠ ਦਿਤਾ ਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ ਮੇਗਵੇਂ ਤੇ ਮੰਤ ਨਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਕੇ (ਮੇਠ ਵੱਲੋਂ)
 ਇਹ ਬਖਸ਼ ਮੁਰਾ ਹੁਕਮ ਮੁਰਾਜਾ (ਨੋਟ: ਏਹ ਬਖਸ਼ ਮੁਰਾ ਚਰਨ ਮੰਤ ਹੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਨੇ
 ਲਿਖ ਦਾ ਲਾ ਹੈ) (ਨੋਟ: ਇਕ ਹੋਰ ਚਰਨ ੨੨ ਨੂੰ ਮੁਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬੁਠਾਨ ਗਾਂਧੀ ਕਾਗਰ ਵਾਲੇ ਤੇ ਮੁਨ
 ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦਿਸ ਪਾਠਾ ਹੈ: = ਮੰਨ ੧੯੫੮ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਚੰਗਾ ਲਿਖਿ ਰਹਿੰਦੇ ਇਕ ਪਾਠ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਹਾਂਝ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ
 ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਨਈ ਉਸਨੂੰ ਗਲ ਫੁਰੀ ਦਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੈਂ ਕਦ ਗੀਤ-ਲਿਖਤ ਜੀ ਮੰਨ ੧੯੫੮ ਦਿਤ
 ਨਈ ਚਾਹਟੇ ਸੀ ਨੇ ਕਰਮਨ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਏਹ ਪਾਠ ਏਹਨ ਵਿਚ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗਤੀ ~~ਭੇਜ~~ ਭੇਜ ਨਈ
 ਮਾਧਿਯਾ (ਇਸ ਦਾ ਜਿਕਰ ਮੈਂ ਪਿਛੇ ਕਰਾਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਦਿਤਾ ਮਨ ਹੋਏ ਮਨੇ)
 ਤਾਂ ਵੀ ਬ-ਲਿਖਤ ਜੀ ਹੋਰ ਕੇ ਕੁਮਾਇਆ: ਮੁਨ ਉਹ ਪਾਠ ਮਾਧਿਯਾ ਕੀ ਗਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਰ ਦਿਤਾ
 ਹੈ ਮਾਧ ਜੀ ਪਸਿੰਦਾ ਮੈਨ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਚਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲ ਦਿਤਾ
 ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਬਖਸ਼ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਾਠ ਜੀ ਲਿਖ ਮੰਨ ਇਸ ਦੁਆਰੀ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਤਾਂ

ਲਾਦੀ ਨੇੜੇ, ਜੇ ਤੇ ਉਮਰ ਇਸ਼ਾਮਲਾ ਪੁਰਖ ਵੱਲ ਸੀ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਬਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ
 ਠੰਢ ਪਾਉਂਗਾ। ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਭੋਗਾਈ' ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੇਰਾ ਪਰਤੁ ਨਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਇਹ
 ਵਿਖੇ ਸੀ ਤੇ ਰਾਗੇ ਤੇ ਲਿਖਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਚਿਰਕ ਮਨ ਮਨ ਤੇ ਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਬਾਬ
 ਮਾਝੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾ ਨਿਬੜ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਦਿਲਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਲਾਪਸੀ
 ਕਰੀ ਦਿਰ ਨੀਤਾ ਤੇ ਉਸ ਅਰਥ ਮੁਮਕਨ ਨਾ ਦੀ ਸੁਖੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨ ਰਹੀ ਤੇ ਲਾਪਸ ਦਿਰ ਬਚਨ
 ਮਕਰੇਨਾ ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗੋਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਲਾਪਸੀ ਮੇਰੇ
 ਜਾ ਬਾਬਤ ਤਾਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਤੂੰ ਜਿਸ ਜਾਨ ਪਾਕ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈਂ, ਉਸੇ ਦਾ
 ਮੁਝਾ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਵੇਲੇ ਧੀਰ ਧੀਰ ਮਿੰਟ ਦੇ ਮਲਈ ਮਤਿਮਾ ਕਰ, ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭਲੀ ਕਰਨਗੇ।"
 ਦਿਰ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੜਾ ਉਸ਼ਾਹ ਮੀ ਕਿਉਂ ਜਿਹੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਪਾਚੇ ਸਾ ਦਿਲੋਂ
 ਮੀ ਦੇਸਾ ਗਏ ਹੋਏ ਮਗੀਰ ਦੀ ਕਾਫੀ ਗਿਲਤੀ ਦਿਰ ਦੁਆਰਾ ਗਏ ਜੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰਲੇ ਕਪਿਧ
 ਪਰਚਾਰ ਮਤਿਤ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸੁਖੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਨ ਨਾਈ ਅਨੇ
 ਨ ਦੁਆਰਨ ਹੋਨ ਵਾਲੀ ਸੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਿ ੨੦ ਮਗੀਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਰਸਨ ਦਿੱਤੇ ਮਨ ਕੁੜ ਕੁ
 ਏਸ ਪਰਕਾਰ ਹਨ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਬਾਬਾ (ਮਤਿਗੁਰੂ) ਜਾਗੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ (ਮਤਿਗੁਰੂ) ਧੀਰ
 ਭਲੀ ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਮਿਤਮਾ ਲਾ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਫਰੀਦ, ਮੰਤ ਨਿਯਤ ਸਿੰਘ
 ਮੰ, ਮੀਤ ਗੋਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮੀਤ ਧੀਰ ਸਿੰਘ ਪਾਈ ਬਾਬੇ ਤੇ ਨਨਕਿਨ ਦਾ ਕੀਰਨੀ ਕੰਠਾ, ਕੀਰਨ ਸਿੰਘ
 ਮੇਰਨ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਨ ੨੨ ਗੀਰ ਮਨ, ਤੇ ਚੰਕਰ ਦਿਰ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਮੰਤ ਗਿਲਤਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮੰਤ ਧੀਰ ਮੰ
 ਦੀ ਲਾਗ ਬਾਈ ਹੋ ਕੇ ਫੇਰੇ ਟੇਕ ਪਾਇਰ ਲਾਜਾ ਦੀ ਵਰਣਾ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਨੇ ਫਰਦਨ ਕੀਤਾ ਉਸ
 ਗੋਰੇ ਮੰਤ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਬੰਝਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਾਨੀ ਪਾਏ ਸੀ) ਵਰੇ ਦੇ ਲਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਰਪੀ
 ਕਰਕਾ ਮਤਿ ਕਰਨ ਹੈ॥ ਹੀ ਪ੍ਰ. ਮਿਦਾਨ ਜੀ ਵੇਰ ਦਰਸਨ 1950 ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰ ਮੰਗਤ
 1950 ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸੀ ਧੀਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਲੰਘਾ, ਰੋਗਾਧੀ ਦੀ ਮੀਤ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਣ ਤੇ ਬਾਬ
 ਸਾਬੀਰ ਦਿੱਤੇ ਗਾਨੇ ਮਾਤੀਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲਿਖੇ ਗੀ ਬਲੇ ਦਾਜ ਜੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦਿਰ ਚੰਗੇ ਹੋਏ
 ਸਾਧ ਮੰਗਤ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਾਗੇ ਤੇ ਹਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਕੰਨੇ ਵਾਲੇ ਪਾਏ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ਸੀ॥

ਇਸ ਦੇ ਮੇਂ ਚੋਵਨ ਲਾਉਨ ਖ ਦੀ ਭੀ ਧਰਮੀ ਭਾਗ ਵੇਡ ਵਾਰਣ (BHAMPAH) ਮਿਲਦੇ
 ਖਈ ਗਈ ਮੀ ਇਸਦਾ ਪੰਡਾ ਰਤੇ ਸਿੰਘ ਮਨ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਭੀਸੇ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀ ਤੁੰਦੇ
 ਵੇਲੇ ਕੀਰਤਨ ਉਥੇ ਜੀ ਪੁਰਾ ਤੇ ਸੁਮ ਵੇਲੇ ਫਿਰੇ ਨੇ ਤੇ ਕੀਚ ਨਿਵਾਜ਼ ਕੀ ਲਾਪਾਨੇ ਪਾਇਤ ਮੁਕਾਰ ਫਿਰ
 ਤੇ ਸੁਭਤਿਧ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਦੇਵੇ ਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਰਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤ ਨਿਆਨ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ
 ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਮਾਥਾ ਦੇ ਕੇ ਭੀ ਭੀ ਨੀਂਦ ਘਨਾਂ ਦੇ ਪਰ ਆਸ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਛਲਦਿਨ ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿੱਤ
 ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਮਾਥਾ ਦੇ ਮਾਹਿਮਾ ਉਹ ਰਹਿਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਚਾਹੁ ਰਹੇ ਤੇ ਮਾਥੇ ਸੀ ਮੁਤ ਦੇ ਕੇ ਪੁਰਤਿਨ ਵੇਲੇ
 ਅਮਰੀਤ ਪੁਰਿਸਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਿਤ ਦੇ ਚਾ ਚਾ ਕੀ ਤਾਉਮ ਦੀਆਂ ਸੁਗੰਨਾ ਫਲ ਸੰਤ ਧੀਤਮ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਿਥੀ ਮਧਰ ਸੁਰ, ਮੰਤ ਭੋਜਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਵਾ ਤੇ ਮੰਤ ਭੋਜਨਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸੰਤ
 ਫੀਰੇ ਕੀ ਦਾ ਮਾਥਾ ਮੰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਚੰਡਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਭਾਗਿਮੰਤੀ ਦੀ ਮਿਥੀ ਨੇ,
 ਇਹ ਮਭਾ ਮਿਰੇ ਅੰਦਰੀ ਨਕਰਾ ਮੀ ਇਸਦਾ ਤੇ ਮਾਥੇ ਦੇ ਪਾਏ ਤੇ ਚਾਦ ਪਿਆ ਇਸਦੀ ਚਾਕਰ
 ਇਹੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਕਰਾ ਹੈ 'ਕਹਿਕੇ ਮੰਤ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਜੀ ਧਰਕੁਣ' (ਨੰਦ ਇਸਦਾ ਦੇ ਕੁਝ
 ਕੁ ਰਿਸਾ ਅਧੇ ਪਾਏ ਦੇ ਕੀ ਚਾਕੀ ਮਾਹਤ ਕੀਤਾ ਉਥੇ ਨਾ ਦੇਵਾਰਾ ਜੀ ਮੁਨਿਆਨਾ ਮਕਰਾ ਹੈ ॥
 ਇਸ ਦੇ ਲੇ ਮੇਲੇ ਦੀ ਮੰਤ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਤ ਵੱਡੀ ਮੀ ਇਹ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਧਰੀ ਕਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਦਿਨ
 ਮਾਮ ਨੂੰ ਮਾਧ ਮੰਤ ਵੇਲੇ 250 ਮਾਧਾ ਕਰ, ਧਾਠਾ ਦੇ ਭੋਲ ਪਾਧੇ ਗਏ ਤੇ ਇਸਦੇ ਧਾਠਾ ਕੀਰ
 ਦੀ ਮਾਧ ਮੰਤ ਨੇ ਸਿਖ ਕੇ ਲਾਪਾ ਕੀਤੀ ਮਨ (ਨੰਦ-ਅੰਤਰੰਜਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਚੇ ਹਨ) ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ
 ਕੀਰਤਨ ਗਾਇਆ ਪਾਠ ਕੇ ਖਦੇ ਕੇ ਪਾਧੇ ਹਨ ਪਰ ਨਾ ਤੇ ਦੀ ਕਈ ਸਰੀਰ ਹਨ ਤੇ ਲਾਪ ਧਾਠਾ ਕਰਕੇ
 ਭੋਲ ਪਾਧੇ ਹਨ) ਫੁਲੇ ਦਿਨ ਸੁਰਾ ਸੁਮ ਵੀ ਭੇਸੇ ਤਰਾਂ ਮੇਲਾ ਚਲਿਆ ਗਿਰ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ
 ਹਜ਼ੂਰੀ ਨੇ ਕਰਾ ਰਹੀ ਸੁਭਤਿਧ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਇਤੇ ਕੀ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਚ ਧੰਨ ਗਾਥਾ ਵਧਾਸ ਦੇਨ ਭਾਨ ਭਾ
 750 ਟਾ ਚਲਿਆ ਹੈ ਇਸਦੀ ਧਰ ਚਿਨਾਂ ਨਿਸੇ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਇਕ ਸਿਖ ਜੋ ਸਲ ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ ਨੇ
 ਮਾਧ ਮੰਤ ਵਿਚ ਖ ਲੇ ਕੇ ਚੋਲੀ ਕੀਤੀ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਨ ਕ ਦੀ ਮੰਤ ਨੂੰ ਚਰਮਨ ਦੇਨ ਖਈ
 'ਹੋ ਚਲੇ' ਤੇ ਗੀਚ-ਨਿਵਾਜ਼ ਨਗਰ ਉਥੇ ਤੇ ਖ ਲੇ ਕੇ ਚੋਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦੀ ਅੰਗੇ
 ਪਿਆਨਾ ਇਸਦੇ ਮੇ ਇਸ ਧਰਕਾਰ ਮੀ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਕੇ ਖੇ ਮਹਿਤ ਵਧਾਸ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਹੋ ਗਏ ॥

_____

20

_____

_____

Keywords:

—

13

5

1

1

4

4

—

1

1

_____

_____

ਪਰਭਾਸਿਯਾ ਮਸਤਕਾਂ ਦੀ ਯਗਦੀ ਹੇਠ ਦੇਵੇ, ਕੀਰਤਨ ਕਰੰਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਇਸ਼ੀਰਤਨ ਦੀ
 ਵੰਝ ਬਰਛਾ ਦੀ ਗਰਾਂ ਉਡਵਿਚ ਹੋਵੇ। ਚੀਕੇਰ ਲੇਖ ਨੀਆਂ ਨਈਂ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਯਗਦ ਮੀ
 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤੋਹ ਮਸੇ ਯਗਦ ਦੇ ਰਹੇ ਸੀ। ਇਸਕਾਰਨ 28⁵⁰ ਨੂੰ ਤੋਹ ਘਾਂਠੇ
 ਦਿਨ ਸਤ ਸਰੋਵੀਆਂ ਦੇ ਪਰੀਵ ਇਸ ਤੋਹ ਮਸੇ ਮਾਮਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਭੀਰਤੋਂ ਘਾਟ ਦਸਤਰ ਦੇਨੇ
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸ਼ਪਕੀਤ ਕੋਈ ਦੀ ਮੱਠ ਪੰਜ ਟਿਕੜੇ ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਨ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਮਸੇ
 ਗੀਚ ਨਿਹਤ ਜੀਨੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਤੇ ਮਾਧ ਮੰਗ ਘੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਂਦਿਆਂ ਸੰਤ ਫੁਲਾਂ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕੀਦਰੀ ਘਾਰੇ ਦੀ ਚਰਨ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੀਰਤਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸੁਨੇ ਸੁ ਸਕਦੇ ਹਨ
 ਤੇ ਉਸ ਮਸੇ ਸੰਤ ਫੁਲੇ ਘੋ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨੇ ਕੇ ਮਸਤੀਆਂ ਗਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸ
 ਦੀ ਯਾਦੁ ਯਾਸਾ ਤੇ ਦੀ ਘਟ ਸੀ। ਤੋਹ ਵੇਲੇ ਸੰਤ ਗੁਰਬ ਚਲ ਸਮੇਂ ਘੋ ਰਿਸੇ ਨੇ ਏਕਵਿੰਤਾ ਪੜ੍ਹ
 ਕੇ ਸੁਨਾਈ (ਪਹਿਲਾਂ ਗੀਚ ਨਿਹਤ ਜੀਨੇ ਏਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਘੜ ਸੁਧਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ) ॥ ਵੇਲੇ ਦਿਨ
 28⁵⁰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗਾਯਾ ਦੀ ਦਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਬਰੇ ਦੇ ਬੁਧਵਿਰ ਮਥਨ ਕਰ ਕੇ
 ਸਰੰਬ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗੀਚ-ਲੇਖ ਕੀਤੇ ਸਿੰਘ ਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤਬਤਰੀਸ਼ ਭਾਏ ਜਾ ਤਿਉ ਹੋਏ ਮੰਨੇ
 ਸਮੇਂ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਚੜ੍ਹਤੀ ਯਾਨੀ ਦਸ ਦਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੀਰਤਨ
 ਦੇ ਨਾਲ ਘੜ ਮੁਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਭੀਰਤੋਂ ਘਾਟ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਾਧ ਮੰਗ
 ਵਿਰ ਬਝੇ ਕੇ ਗੀਚ-ਨਿਹਤ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਕੀਦਰੀ ਦਿਨ ਚੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੰਨ 1951 ਦਿਨ
 ਅਉਰ ਬਰੀ ਚਮੇਤ ਦਾ ਮੇਲਾ ਯਾਧਾ ਜੀ ਦੀ ਗੁਰੂ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਵੇਲੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
 ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਰਦਾਨ ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਧ ਮੰਗ ਨੇ ਜੇ ਕਾਰੇ ਛੱਤ ਕੇ ਖਾਸੀਆਂ
 ਪਰਧਾਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਏਸ ਦਿਨ ਸਮਾਜ ਦੀ ਦੁਨੀਵੀ ਏਸੇ ਪੰਡਰ ਵਿਰ ਕੰਗ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਘ-ਨਿਹਤ ਜੀ
 ਨੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖਰ ਬਿੰਦ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਾਧੇ ਘੀਏ ਕਈ ਦੇਤੇ ਮਨ ਪਿਰ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੀਤਾ
 ਗੀਸ ਹੋ ਗਈ ਹੋਈ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਘੜ ਮੇਧੇ ਘੜ ਵਿਰ ਨੇ ਟਕੀ ਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਇਸ ਚੋ ਥੋਂ ਦੇ ਹੋ ਨੂੰ ਮਸਾਧਤ ਕਰ ਕੇ ਚਾਪਦੇਸ਼ ਹੋਈ ਜਗਤ
 ਗੀਤ 30-4-1950 ਨੂੰ ਗਏ। ਮਾਧ ਮੰਗ ਵਿਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੋਰ ਵਧਿਆ।

ਗੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਨਾ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਨੀਦੀਆਂ। ਸੰਗਤੀ ਗਤੀ ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੋਈ ਤੇ ਪੀੜ ਛੁਡੇ ਤੀਰ
 ਸੰਗਤ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਦੀ ਸੀ। ਸੰਗਤੀ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ। ਜਿਹਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਤੀਰ ਰਹਿੰਦੀ
 ਪਾਸੇ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਵੇ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਰਸ ਮਾਣੀਏ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਮੁਕਾਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ
 ਨੂੰ ਮੇਠਾ ਭਰੇ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ
 ਹੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਇਸ ਦੀ ਸੀਤੀ ਮੈਂਦਾ ਦਾ ਫਲ ਚੰਗਾ ਸੀ
 ਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਚੇ ਵਿਚ
 ਗੀਤਾਂ 'ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਭੇਜੀ' ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸਮਝਣ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ
 ਨਦੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰੇ ਭੇਜੀਆਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ਾਂ। ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਬੇਨਤੀ
 ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਮਾਲਮਾਲ ਸਾਧਨਾਂ ਨੇ 30¹ 50¹ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ
 ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਦੇਵਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ। ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ
 ਸਨ। (ਬਾਸ ਨਿਰੰਕਾਰ) ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਝਣ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਮੇਠਾ ਭਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ
 ਇਹ ਲੜਕਾ ਤਰੀਖਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ 13 ਸਾਲ ਬਾਹਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸਭ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਸਿੰਘ
 ਸਾਧਨਾਂ ਨੇ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ' ਤੇ ਸਕਦਾ ਇਥੇ ਤੀਰ ਸਿੰਘਾਂ ਸਨ। ਦੂਜੀ
 ਲੜਕਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ 1948 ਵਿਚ ਚੰਨੇਰ ਦਰਸਨ ਦਿੱਤੇ
 ਸਨ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰੀਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਨਾਮ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਦੇਵਤਾ ਸੇਵਾ
 ਸਾਰਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਗਿਆ ਉਥੇ ਜਾਰੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕੀਤੀ।
 ਦੂਜੀ ਦੇਵਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਪਰ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ,
 ਇਹ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਜਦ ਸੁਰੇਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਦੱਸਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਪੰਛ ਸੇਵਾ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਨੇੜੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਮੀਨੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕੇਰੇ ਆਪਣੀ ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਫਿਰੇ
 ਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਪਰ ਗੀਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੱਪ ਕਰਨ ਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚੱਪ ਕੇਰੇ

ਚੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਠ ਭਰੇ ਜਾਣੀ ਪਾਸੀ ਚੈਠਾ ਜੇ ਇਜਾਮੀ ਤਾਂ ਕੀਤਾ-ਨਿਛਰੇ ਜੀ
 ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ 'ਆਹ (ਮਿਥੇ) ਤਰੇਕ ਸੈਧ ਜੀ ਨੇ ਚੇਠਾ ਇੰਨੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਆਕਿ ਹੈ
 ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਲੜਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਮਾਧ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦਿਵੇ ਬਖਸ਼ ਮੰਦਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ
 ਮੰਗ ਨੇ ਮਮਤੀ ਵਿਚ ਆਕੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਪ ਮੰਗ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੜਕਾ ਮੈਂ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ"
 ਮੈਂ ਸਭ ਤੁਲਿਆਂ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਸੀ (ਨੋ: ਇਹ ਬਖਸ਼ ਮੰਦਰਾਂ ਬਚਨ ਮੈਂ ਧਿੰਡੇ
 ਇਸ ਆਇਆ ਹੋ ਮੇਠ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਸਿਆ ਜਿਹਦੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੇ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਆਏ ਤਾਂ
 ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੋਰੇ ਵਿਚੋਂ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਸਿੰਧ ਮੰਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾ ਛੇਕਾ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਚੇਰੇ ਤੇ ਉਲੇ
 ਗੋਰੇ ਮੇਠ ਤਾਂ ਜ਼ਰਮੀਤ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਸਿਆ ਸਿੰਧ ਬਲਾ ਬਚਨ ਮੁਨਿਆ ਤਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਸਿੰਧ
 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਰੂਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ) ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਦਸਿਆ ਸਿੰਧ ਇਕ
 ਲੜਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ (ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ
 ਵੇਲੇ ਮੇਠ ਜੀ ਦੇ ਪਰ ਮੰਤ੍ਰ ਲੜਕੇ ਤੇ ਇਕ ਲੜਕੀ ਹੈ) (ਇਕ ਹੋਰ ਬਾਗ ਨੋਟਾਂ: ਇਹ ਉਦਕ ਲੇਖੀ
 ਦੁਹਤਾ ਮੇਠ ਜੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਮ-ਧਤਨੀ ਨੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜਗਤੀਤ ਸਿੰਧ ਜੀ ਦੇ ਧਾਮ ਚੈਠਿਆਂ ਧੰਧੇ
 ਵਿਚੋਂ ੨੫-੮-੧੯੧੧ ਨੂੰ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਦਰ ਸਿੰਧ ਜੀ 'ਭੀਤ', ਮੁਕਾ
 ਲੇਖਾ ਜਾ ਸਿੰਧ ਮਨ ਚੇਰਾ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਾਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇਕ ਚਾਚਾ ਸਿੰਧ ਮਨ ਚੇਰਾ ਵੀ ਧਾਮ
 ਚੈਠਾ ਜੇ ਇਜਾਮੀ) "ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗੁਰੀ ਵਿਚ ਇਸੇ ਮੇਠ ਭਰੇ ਜਾਣੇ ਸਿੰਧ ਜੀ ਵਸੇ
 ਕਾਕੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋਤ ਜੇਕਰ ਮੀਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਦਰੇ ਤੇ ਮਾਮ ਵੇਲੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਮਕਾਨਕ
 ਕੁਝ ਮੰਤ੍ਰ ਧਰਮ ਸਿੰਧ ਮਮਤਾਨਾਂ ਜੀ ਦੀ ਜਾਗਦੀ ਹੋਠ ਕਰਦਾ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਭਰ
 ਕੇਠਾ ਤੇ ਸੀ ਕੀਤਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਕੀਦਨ ਦੀ ਮਹੀਰ ਮਨ ਜਿੰਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ
 ਅਭਾਰ ਹਨ: 1. ਮੰਤ੍ਰ ਧਰਮ ਸਿੰਧ ਮਮਤਾਨਾਂ 2. ਮੰਤ੍ਰ ਕੇਸਰ ਸਿੰਧ 3. ਮੰਤ੍ਰ ਇਜਾਮੀ ਸਿੰਧ 4. ਮੰਤ੍ਰ
 ਕਰਤਾ ਸਿੰਧ 5. ਮੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ਸਿੰਧ ਵਰਨ 6. ਮੰਤ੍ਰ ਤਲਤ ਸਿੰਧ 7. ਮਾਃ ਭਲੇ ਰਨ ਸਿੰਧ 8. ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਂਪ ਸਿੰਧ
 ਗੁਲਾਈ 9. ਮੰਤ੍ਰ ਮਦਰ ਸਿੰਧ ਭੁਧਾਲ 10. ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਧ 'ਰੰਮ' 11. ਮੰਤ੍ਰ ਜਗਤੀਤ ਸਿੰਧ ਸਿੰਧ
 42. ਮੰਤ੍ਰ ਦਮਨ ਸਿੰਧ ਗੋਰੇ 43. ਮਾਃ ਗੋਰੇ ਸਿੰਧ ਮਦਰਾਨ 44. ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਧ 'ਰੰਡੀ' ਰੰਡੇ,

ਦੇ ਮਾਹਸ ਦੇ ਇਹ ਬਰਨੀਤਾਂ ਮਾਂ ਜੀ ਵੀਰਤਨ ਦਾ ਮਨ ਦਾ ਮਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਮਾਇਆ ਤੇ ਉਹ ਮਾਇਆ
 ਮੀ ਜਦ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਦਾ ਉਹ ਦਾ ਇਨ ਮੀ ਉਹ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਵੱਡਾ ਹੈ ਇਹ ਮਾ ਮੀ ਤੇ ਮਾਹੀ
 ਦਰ ਲੰਘ ਗਈ ਪਾਰ ਕਈ ਰਸ ਨ ਦੱਸਾ ਕਰ ਬਾਦੀ ਵੇਂ ਛੱਕੇ ਦੀ ਤੀਤੀ ਤੁਰ ਪਈ ਜਿਨੀ ਮਤਿਗਰ
 ਪਿਆਰ ਮੇ ਇਸ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਤ ਮਾਤਰ ਮਿਲ ਪਈ ਤੂੰ ਮਸਤੀ ਮਾ ਗਈ, ਮੁਰਦੈ ਗਿਆ, ਫੇਰ
 ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰਸ ਕਿਸੇ ਨਾ ਗਿਆ? ਬਾਦੀ ਦੇ ਛਿਨਾਂ ਤੇ ਦੇ ਤਿਨ ਦੀ ਦੇ ਮਨਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ
 ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਸੁਰਤ ਦੇ ਬਾਦ ਮਾਂ ਜੀ ਦਿਹਾ ਮੁਰ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਗੀ ਇਹ ਬਰਨੀਤਾਂ ਮੀ
 ਦੇ ਤਿਨ ਮਾਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਰੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਰਹੇ ਇਨ ਦਿਨ ਤੀਰਤ ਰਹਨ ਦਿਹਾ ਮਾਂ ਗੀ ਇਹ
 ਪਰ ਮਾਂ ਜੀ ਦੇ ਗੀਤ ਬੜੇ ਮਾਝਾਂ ਬਾਦ ਮੁਈ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਤੇ ਤਿਨ ਰਹਾ ਮਾਇਆ ਮੀ (ਭਾਵੇਂ
 ਮਾਝਾਂ ਤਾਂ ਮਨ ਮਾਂ ਦੇ ਦਾ ਮੁਖ ਪਾਤ ਤੇ ਇਹ ਬਰਨ ਨਾ ਮਾਂ ਮਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜੋ ਬੇ ਨੂੰ ਮਾਂ ਦੇ ਨ
 ਦਮ ਤੇ ਗੀ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਝਾਂ ਬਾਦੀ ਲੰਘ ਜਾਨ ਤੇ ਬਾਦ ਦੀ ਕਰ ਕਰੇ ਮੈਤ ਰਹਾ ਮਿਲਾ
 ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਮੀ ਮਾਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਇਹ ਬਰਨ ਕਰ ਕਰਨਾ ਮਾਂ ਮਾਂ ਗਾ ਗਾ ਕੇ
 ਰਹਿਣਾ ਇਸ ਬਰਨ ਕਰੇ ਕੀਤੀ ਕੁਝ ਨਾ (ਸਾਧਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਮਾਂ ਬੰਦਰ ਦੀ ਮਾਂ ਤੇ ਦਾ ਗਾਂ ਲਿਖਦਾ
 ਇਹ ਬਰਨ ਲਿਖੀ ਕੁਝ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਾਂ ਬਾਦ ਮਾਂ ਤੇ ਉਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਤਾਂ) ਮਾਂ ਪਾਸ ਦਾ ਕੀਤਾ
 ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦਿਹਾ ਮਾਂ ਗੀ ਮਾਂ ਮੀ ਬਾਦੀ ਰਹਨ ਮਿਲਾ ਤੇ ਮੈਤ ਗਿਆ ਮਿਲ ਪਈ ਦਰਨ ਦਾ ਮਿਲਾਂ
 ਦਾ ਨਕਲ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਮਾਂ ਦੇ ਮਪਨੇ ਪਾਰ ਕਈ ਕੁਝ ਦੀ ਨਾਮ ਮਾਂ ਰਾ ਮਾਂ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਇਹ ਮਾਂ ਮੀ ਮਿਲੇ
 ਮਿਲੇ ਗਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਇਸ ਪਤੇ ਬਾਦ ਦਿਨ ਕਈ ਬੰਦੀ ਤੂੰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਦੀ ਕਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਮਾਂ ਮੀ ਤੇ ਉਹ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਨਾ ਮਾਂ ਦੇ ਦਿਹਾ ਮਾਂ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਦਾ ਦਿਹਾ ਮਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਦਿਹਾ ਮਾਂ ਮਾਂ ਪਾਈ
 ਮਿਲੇ ਬਰਨ ਕੀਤੀ ਗਿਲੀ ਦਿਹਾ ਮਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਿਲ ਦੀ ਦੀ ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਮਿਲ ਪਾ ਨਾਮ ਲਿਖਦਾ
 ਨਾਮ ਤੇ ਮਾਂ ਮਿਲ ਤੇ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਿਲ ਮੀ ਉਸ ਨਾ ਮਾਂ ਮਿਲ ਮਾਂ ਪਾਉਂਦੀ ਦਰਨ ਕੀਤੀ ਮਾਂ
 ਇਸ ਮਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾਂ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਮਾਂ ਮਿਲ ਪਾ ਮਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮਾਂ ਕਰ ਕੇ
 ਤੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਨਾਮ ਮਿਲੇ ਇਹ ਮਾਂ ਦੇ ਕਰ ਦਿਹਾ ਤੇ ਇਸ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਬਾਦੀ
 ਕਾਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਦਰਨ ਕੀਤੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਬਾਦ ਇਹ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮਾਂ ਕੀਤੀ ਬਾਦੀ ਇਸ

ਬੰਦ ਭਿੰਨ ਮੀ ਭਿੰਨ ਕਰੇ ਨੂੰ ਅਸੇ ਰੀਤ ਮਿਲੇ ਚਿਤੀਤਨੀ ਮੀ ਹੋਵੇ ਜਦ ਕਿ ਮਿਲੇ (ਧੀ ਮਰ ਜਿਥਾ ਲੰਘੁਨੀ)
 ਨੇ ਦੂਜਾ ਬੜਾ ਕਾਕੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਬੈਠੀ ਕੀਤੀ ਰਿਚਰਨ ਧਾਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮਾਧ ਜੰਗਲ ਮਾਧ
 ਜੀ ਧੀ ਉਤੀਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਉਹ ਗੀਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਬਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਧੀ ਉਤੀਰਾਂ ਦੁਹੀ ਧੀ
 ਮਿਟਾਂ ਦਾ ਮਮਰ ਬੇਹੋ ਗਿਆ ਜਦ ਗੀਤ ਨਿਬੜ ਜੀ ਮੇਰਾ ਦੇ ਗੈਰਿ ਧਾਵੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ
 ਅਧਾਨੇ ਗਏ ਵਲ ਭਰ ਦਿਸਾਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕੋਠ ਵਿਚ ਇਕ ਦੀ ਥਾਂ ਦੇ ਮਾਲਾ ਪਈ ਸੀ
 ਉਥੀ ਮਾਂ ਸਨ ॥ ਭਾਈ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦਸ ਇਸਤਰੀ ਮੀ ਤੇ ਮਾਗ ਦਿਓ ਫਿਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜਾਂ ਵਿਚ
 ਜਲ ਬਾਟਾ ਫਿਰਾਂ ਤੇ ਫਿਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਨਾਂ ਮਿਲੇ ਨਾਲ ਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਭਵਿੱਧਾ ॥ ਮੀ ॥
 ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਗੱਡੀ ਤੇ ਲੰਘਾ ਕੇ ਜਾਨ ਦਾ ਪੰਛਾ ਮੀ ਤੇ ਤੇਜੇ ਕਰੇ ਦਾ ਮਤੀ ਤੇ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਮਾਂ ਦੀ ਮੀ
 ਦੀ ਗੋਬੀ ੫੦-੫੦ ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਮੀ ਉਗਾਰ ਕੇ ਲਮਿ ਲ ਕੇ ਰੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਇਸ ਦਿਨ ਬਾਤ ਮਾਰੀ
 ਚੰਗਾ ਬੈਠੀ ਸੀ ਤੇ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਰਮਤੇ ਵਿਚ ਗੀਤ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਬਣੇ ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਰ ਤੇ ਕੋਈ
 ਸੁਰ ਬਣ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮੀ ਸਾਂ ਬਖਸ਼ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਫੀਕ ਜਟਕਲ ਦਸਾ ਦਾ ਦੀਸਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਤੇ ਕੁਝ ਜੀ ਆਰਾ
 ਰਮਨਾਂ ਤੇ ਮੁਮਤੀ ਤਾਂ ਕੋਠ ਦਾ ਗੀਤ ਵਤਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਪੀਏ ਇਕ ਬੀਰੇਰ ਸੁਣਤੀ ਤੇ ਵਤਾਂ ਮੀਤ ਦਸਨ
 ਮਿਲਾ ਜੀ ਨੂੰ ਵਤਾਂ ਲਈ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਤ ਮਿਲੇ ਤੇਜੀ ਬਾਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਮਤੀ ਤਾਂ ਮਾਂ
 ਤੇਜੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਨਾਏ ਲਿਖੇ ਲਪਟੀ ਯੋਮ ਦਸੀ ਬਣਾ ਦੇ ਨਾ ॥ ਗੀਤ ਸੁਰ ਹੋਨ ਦੀ
 ਤੇਜੀ ਤਾਂ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਰਜਨਾਂ ਤੇ ਦਿਸ ਰਹੇ ਸਨ ਦਸ ਮਸ ਗੀਤ ਦੀ ਬਾਹੀ ਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰ ਬਾਹੀ
 ਦੇ ਇਨੇ ਪਰਮਾਣ ਦੇ ਕੇ ਬਣੇ ਸੀ ਸੀਤਾ ਦੀ ਯਾਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਦਸਾ ਦਿਸਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਤਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਪੀਏ ॥ ਗੰਡੀ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਮਾਂ ਮੀਰ ਬੈਠੀ ਦਸ ਦਿਨ ਮੀ ਨੇੜਾਂ ਤੇ
 ਜਲਦੀ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮੀ ਤਨ ਦੀ ਮੁਧ ਭੁਧ ਭੁਧੀ ਹੋਈ ਮੀ ਗੰਡ ਇਕ ਮਿੱਧਾ ਚੰਦਰ ਬਣੀ ॥ ਅਖਬਾਰ
 ਮਿੱਧਾ ਤੇਜਾਂ ॥ ਅਤਰ ਮਿੱਧਾ ਲੰਘਾ ਤੇ ਹੋਰ ਬੈਠੀ ਮੀਰ ਗੰਡੀ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਸਾਂ ਤੇ ਰੋ ਮਨ ਸੇਠ ਕਰੇ ਮਿੱਧਾ
 ਮਾਮਰ ਮਿੱਧਾ ਗੁਰਾਈ ॥ ਅਖਬਾਰ ਮਿੱਧਾ ਮੀਰ ਇਕ ਮਿੱਧਾ ਨਰਨਾ ਮਾਰੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਮਲਿਕ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤੇ
 ਹੋਰ ਮਤ ਇਸ ਮਤਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹੀ ਉਸ ਦਸ ਦਿਨ ਮੀ ਤੇ ਰੀਤ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਤੇ ਚੰਦਰ ਬਣੀ ਕੋਈ
 ਵੈਰਾਗੀ ਦਸ ਦਿਨ ਰੋਟੀ ਸਾਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਮੀ ॥ ਭਾਈ ਮਾਧੋ ਦਾ ਕਾਫੀ ਭੀਰ ਮੇਰਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰ ਮਿੱਧਾ ਤੇ ਨੇੜਾਂ

ਜਨਮੁ ਤੇ ਮਨ ਮੰਤਰਿ ਦਿਖਾਇ ਮਾਮਸਾ ਮਾਇਆ ਜੋ ਕੀਤਨ ਕਰਨੀ ਚਹੁ ਨ ਕੀ. ਮਤ
 ਛਿਨਗਿਆ. ਪਤ੍ਰਨ ਤੇ ਮਨ ਗੇ ਗਿਆ, ਗੀਬ ਨਿਦਰ, ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਤੇ ਰੁਮਾਈ ਲੈ ਲਈ ਪਰ
 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਡੇ ਏਡੇ ਮਿਟੇ ਸੁਚਾ ਰਹੇ ਮਨ ਤੇ ਮਤ ਨੂੰ ਇਸੇ ਨਾਲ ਰੁਪ ਕਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਮਤ ਦੀ ਰਮਣਾ ਨਾਮ
 ਨਿਰਾਕਾਰ ਰਹ ਗਈ ਜੀ ਤੇ ਇਸੇ ਗਤ ਦਿਖਤੁ ਰਿਹ ਚਾਹ ਸੰਘਾਤ ਮਾਏ ਮਨ ਮਾ ਗਿਆ ਚਿੰਤਾ ਦੀ
 ਜਾਤ ਨੇ ਜੈ ਕਾਗਿਆ ਨਾਲ ਮਾਗਾਗਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਮਾਂ ਮਤ ਨੂੰ ਚੁਪ ਦੇ ਸਕੇ ਜੈ ਨਾਨ ਚੋਰੇ ਏ ਤੇ ਉਸੇ
 ਸਤ ਦਿਖ ਮਾ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਰੇ ਦੇ ਗੋਪਿ ਦਿਖੇ ਡੇਰੇ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਉਸ ਦਿਨ ਮਮਦ ਦੀ ਚਰ
 ਕਾਗਤ ਸਿੰਘ ਜੇ ਆਪਣੇ ਚਰੇ ਦੀ ਨਈ ਦੁਆਲੇ ਡੰਗਾ ਤੇ ਰਹੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੈਵਾਨਾ ਦੀ ਰੀਝਨ ਕੀਤੀ
 ਚੋਰੀ ਤਾਕੀ "ਚਿੰਤਾ ਨੀ ਦਰਦ ਰਿਹਾ ਵਾਸੀਏ, ਨੀ ਸੋਚੋ. ਲੈ ਕਾ ਮਨੇ ਰੁਕਾ ਦਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਈ"
 ਚੋਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਈ ਜਾਦ ਦਿਖ ਮਨੇ ਕਾ ਪਰਮਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੁਹਾਲਾ ਚਾਨਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡੇਰਾ
 ਸੰਘਾਤ ਦਿਖੇ ਜੀ ਮੀਤ ਦੁਕੇ ਦਿਨ ਮਦੇ ਕਾ ਮਾਦੀ ਚਰੇ ਦੀ ਰੁਕਤ ਤੇ ਚਾਹ ਮਨ ਪਾਨੀ ਡੇਰੇ ਚੁਪੀ
 ਨਾਤ, ਰਹੀ ਚੋਰੀ ਮਾਤ੍ਰਿਨ ਦ ਦੋਸਤਾਨੀ ਪਾਰਿਸ਼ਾਮ ਨਾਮ ਮਰਾਹੀ ਗੁਰਮ ਕਰਕੇ ਚੁਪੀ ਰਹਿ ਜਾਈ
 ਤੇ ਨਾ ਦਿਖੇ ਵੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਹ ਕੇ ਮਤ ਮੀਥ ਪਾਏ ਜੇ ਚੋਰੀ ਕੀ ਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਕੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਾਹੁਤ ਮਾਰੇ ਚੁਪਾਏ ਚਰਨ ਮੁਨਾਜੇ ਨ ਤੇ ਮਤੀ ਤੇ ਇਹ ਨੇ ਸਰ ਧਾਮ ਜੀ ਚੋਰਾ ਜੇ ਲਿਖਾ
 ਮੀਤ ਚਰਨਾਂ ਦਿਖ ਮੇਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦ ਚਰਨ ਚਾਨ ਦ ਦਿਖਾ ਮਾਇਆ. ਗੀਬ ਨਿਦਰ ਜੀ ਨੇ
 ਚਾਹੁਤ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਕਾਜਾਟ ਕੀ ਮਕਾਨਾ ਹੈ ਉਹ ਏਥੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਜਾਂ. - ਮੀਤਾ ਚਾਏ ਬਾਇਲ

~~ਜੀ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮਤ ਨੂੰ ਚੁਪ ਦੇ ਸਕੇ ਜੈ ਨਾਨ ਚੋਰੇ ਏ ਤੇ ਉਸੇ~~
~~ਸਤ ਦਿਖ ਮਾ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਰੇ ਦੇ ਗੋਪਿ ਦਿਖੇ ਡੇਰੇ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਉਸ ਦਿਨ ਮਮਦ ਦੀ ਚਰ~~
~~ਕਾਗਤ ਸਿੰਘ ਜੇ ਆਪਣੇ ਚਰੇ ਦੀ ਨਈ ਦੁਆਲੇ ਡੰਗਾ ਤੇ ਰਹੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੈਵਾਨਾ ਦੀ ਰੀਝਨ ਕੀਤੀ~~
~~ਚੋਰੀ ਤਾਕੀ "ਚਿੰਤਾ ਨੀ ਦਰਦ ਰਿਹਾ ਵਾਸੀਏ, ਨੀ ਸੋਚੋ. ਲੈ ਕਾ ਮਨੇ ਰੁਕਾ ਦਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਈ"~~
~~ਚੋਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਈ ਜਾਦ ਦਿਖ ਮਨੇ ਕਾ ਪਰਮਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੁਹਾਲਾ ਚਾਨਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡੇਰਾ~~
~~ਸੰਘਾਤ ਦਿਖੇ ਜੀ ਮੀਤ ਦੁਕੇ ਦਿਨ ਮਦੇ ਕਾ ਮਾਦੀ ਚਰੇ ਦੀ ਰੁਕਤ ਤੇ ਚਾਹ ਮਨ ਪਾਨੀ ਡੇਰੇ ਚੁਪੀ~~
~~ਨਾਤ, ਰਹੀ ਚੋਰੀ ਮਾਤ੍ਰਿਨ ਦ ਦੋਸਤਾਨੀ ਪਾਰਿਸ਼ਾਮ ਨਾਮ ਮਰਾਹੀ ਗੁਰਮ ਕਰਕੇ ਚੁਪੀ ਰਹਿ ਜਾਈ~~
~~ਤੇ ਨਾ ਦਿਖੇ ਵੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਹ ਕੇ ਮਤ ਮੀਥ ਪਾਏ ਜੇ ਚੋਰੀ ਕੀ ਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਕੀ~~
~~ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਾਹੁਤ ਮਾਰੇ ਚੁਪਾਏ ਚਰਨ ਮੁਨਾਜੇ ਨ ਤੇ ਮਤੀ ਤੇ ਇਹ ਨੇ ਸਰ ਧਾਮ ਜੀ ਚੋਰਾ ਜੇ ਲਿਖਾ~~
~~ਮੀਤ ਚਰਨਾਂ ਦਿਖ ਮੇਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦ ਚਰਨ ਚਾਨ ਦ ਦਿਖਾ ਮਾਇਆ. ਗੀਬ ਨਿਦਰ ਜੀ ਨੇ~~
~~ਚਾਹੁਤ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਕਾਜਾਟ ਕੀ ਮਕਾਨਾ ਹੈ ਉਹ ਏਥੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਜਾਂ. - ਮੀਤਾ ਚਾਏ ਬਾਇਲ~~

ਨਈ ਸਿਮੇ ਸਾਹਨ ਵੱਸ

ਕੰਨਕੇ ਪਾਉਗਾਏ ਏਥੇ ਏਹਨੂੰ ਫੇਰਕੇ ਪਾਇਆ ਪਿਥਪ੍ਰਮਿਯਾਂ ਮਿੱਥ ਏਹਿ ਮਿਥਿਯੇ ਸਾਹਨੇ
 ਪੁਰਹਾਮਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਗਾ ਫੁੱਟੀ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਮਿਸਨਾ ਲਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਆਨ ਸਿਧ
 ਜੀ ਸੀਨਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰ ਫੇਰਕੇ ਪਾਉਗਾਏ ਤੇ ਇਥੇ ਯਯਸਰੀ ਰਤਨ ਦਾ ਪਰਚਰ ਕਾਰੀ ਮੀਤੋਂ ਮੀਤਾ ਦੇ
 ਪਰਚਾਰ ਦਾ ਮਦਰਾ ਚਰਤ ਮਾਰੇ ਸਿਨਾ ਮਧਾਰੀ ਸਨ ਕਏ ਤੇ ਪਾਪ ਪਿਰ ਛੇਰੀ ਦੇ ਮਝਾਰੇ ਮੁਕੁ ਫੇਰ
 ਪਾਏ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੀਤਸ ਮਮਾਂ ਫੇਰਕੇ ਫਿਰ ਮੈਂ 195 ਫਿਰ ਪਾਇਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰੀ ਧੀਯੀ
 ਵੀ ਮੀਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਛੱਡਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਾਪੇਸਾਂ ਚੜ੍ਹੀ ਰਗਈ ਤੇ ਏਹੇ ਜੀਨਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਧੀਯੀ ਦੇ
 ਨੇੜੇ ਤੇ ਛੇ ਫਿਰ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਫੇਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਮਿਆਰੀ ਪਿਥਪ੍ਰਮਿਯਾਂ ਰੀਤ ਦਾ ਰੀਤੀ ਕਾਰਨ ਚਨਰਾ
 ਹੈ ਫਿਰ ~~ਫੇਰਕੇ ਪਾਉਗਾਏ~~ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੇਰਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਗੁਰ-ਮਿਥੀ ਦਾ ਪਰਚਰ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਥੀ ਦੇ ਪਰਚਰ ਦਾ ਪਦ, ਯੇ ਮੀਤ ਸਰੀਰ ਛੱਡਾਏ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਈ ਗੁਰਮਿਥੀ ਦੀ
 ਪਾਈਰੀ ਪਰਚੁੱਤ ਹੋਈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਲਾ ਛੇਰੇ ਦਾ ਮੁਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਤ ਉਠੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਾਤਿਰੀ ਦੁਰ
 ਮੀਨ 1935 ਫਿਰ ਫੇਰਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਣ ਤੇ ਫੇਰਕੇ ਚਾਰ ਕਈ ਫੇਰ ਏਥੇ ਫੇਰਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਤ
 ਦੇ ਪਿਛੇ ਰੀਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਮੇਂ ਏਸੇ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਫੇਰਕੇ ਮਿਲਾਪ ਇਥੇ ਏਹੇ ਗੁਰ ਮਿਥੀ ਦੀ
 ਫੁਲਦਾਰੀ ਪਰਚੁੱਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਉਗਾਏ ਦੀ ਚਰਤ ਚਰਨ ਹੋਏ ਫਿਰ ਏਹੇ ਨੀ ਫਿਰਕੇ ਗਏ ਅਤੇ
 ਉਹ ਪਾਉਗਾਏ ਨੀ ਪਾ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਫਿਰ ਏਹੇ ਰੀਤੀ ਦੀ ਸਾਈ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਏਹੇ ਫੇਰਕੇ ਫੇਰਕੇ
 ਜਗਤ ਰਾਏ ਦੇ ਪਾਉਗੇ ਫੇਰਕੇ ਪਾਉਗੇ ਪਾਉਗੇ ਦਾ ਜਲੀ ਪਾਏ ਕੁਝ ਲਿਖਾ ਪਾਇਆ ਗਾ ਮੇਂ ਕਾਮ
 ਦੇ ਦੀ ਵਾਤ ਤੇ ਚਾਰ ਚੌਕਰਨੀ ਜੀ ਨੇ 6, 8, 10 ਤੋਂ ਨੂੰ ਕਾਮ ਪਾਈ ਇਤਿਗਾਂ ਤੇ ਚੇ ਮਦੀ ਧਾਰੀ
 ਭਾਸਨਾ ਇਥੇ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਥੇ ਏਹੇ ਮੇਰ ਫਰਕੇ ਜੇ ਸਾਉ ਪਾਉਗੇ ਮੇਰੀ ਪਿਥਪ੍ਰਮਿਯਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਉਗੇ ਫੇਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਨ ਉਹ ਇਥੇ ਏਹੇ ਸਾਉ ਫਿਰ ਏਹੀ ਦੀ ਚਨ
 ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਤੇ ਫੇਰਕੇ ਗੇਮ ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਚਰਤ ਦੁਇਨਾਂ ਦੀ ਫਿਰਕੀ ਮਿਰ ਸਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਚਰਨ
 ਕੀਤਾ ਮਿਥੀ ਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਲਗ ਕੀ ਲਿਖਾ ਗਾ ਤੇ ਫੇਰਕੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਨ ਫੇਰ
 ਕੀਤਾ ਚਨ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਇਥੇ ਰੀਤੀ ਦੁਇਨਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਫੇਰਕੇ ਪਾਉਗਾਏ ਫੇਰਕੇ ਫੇਰਕੇ ਤੇ ਫਿਰ
 ਫੇਰਕੇ ਮੇਰੀ ਚਮੀਤ ਫੇਰਕੇ ਰੀਤੀ ਤੇ ਫਿਰਕੇ ਮੇਰੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਹੋਏ ਸਨ ॥ 193 ॥

[The text in this image is extremely faint and illegible due to poor scan quality. It appears to be handwritten notes or a document.]

[illegible]

ਭੈਰਵ ਦਿੰਗਾ ਮਖਬਾਰ ਕਿ ਮਤਗਾਂ ਆਗਈ ਹੈ ਰਿਹੈ ਨੇ ਹੋਨੇ ਮਾਰੇ ਪਸਰੇ ਭੀਦਿਆ ਚੁਕੇ ਹਨ ਤਾਂ ਓ
 ਖਿੱਲਾ ਕਿ "ਮੈਂ ਇਕ ਪਾਠ ਰਾਹਿਰੇ ਰੱਖ ਦਿੰਗਾ ਨੀ ਤੇ ਨੇਹੇ ਗੁਰੀ ਫਿਰ ਸਿੰਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਫਿਰ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ
 ਨਿੰਦੇਰੇ ਪਾਗੇ ਮਾਂ ਵਿਰੇ ਇਹ ਰੱਖ ਦਿੰਗਾ ਹੈ" ਤਾਂ ਉਹ ਚੁੱਕ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਫਿਰ ਵੀ
 ਮੇਰੇ ਨਰੈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਜ ਮੀ (ਨੇਹੇ ਇਉਂ ਪਰ ਨਿਕਲ ਚੁਕੇ ਮੇਰੇ ਨਰੈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਸੁਣ
 ਸਿੰਘ ਲਾਗੇ) ਚੀਕੇਰ ਦੀ ਜਾਪ ਸੰਗ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਲਗਾ ਕਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਇਨ ਦੁਪ ਚੋ ਮੀ
 1952 ਈ ਚਮੇਤ ਰਾਮੇ ਨ ਮਸੂਰ ਮੀਠ ਫਰੇ ਕੀਤਾ ਸਿੰਗਾ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨਵੇਂ ਚਰ ਦੇ ਸੁਰੀਨ ਗੀਚ
 ਖੜਕੀ ਫਿਰ ਫੁਰੀ ਵੇਰੀ ਚਰਨ ਦੇ ਦੀ ਸਿੰਘਾ ਲਾਗੇ ਕੇਤੀ ਏਰੇ ਇਹ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਫਲ ਹਿੰਦੁ ਸਾਮ
 ਤੇ ਇਹ ਇਨ ਸਿਖ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਖੋਰੀ ਤੀ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਮ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾ ਲਾਗੇ ਦੇ ਬਿਨੁ ਕੁਲ ਦੇ ਕੇ
 ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਫਿਰ ਦੀ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਚਮੇਤ ਚਰ ਰਿਹਾ ਸ੍ਰੀ 1953 ਫਿਰ ਵੀ ਚੀਕੇਰ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਨੂੰ ਦੇ ਵੇਰੀ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਸੁਭਾ ਪੁਰਤ ਹੋ ਸਿੰਗਾ ਪਹਿਲਾ ਮੇਲਾ ਚਮੇਤ ਦੇ ਸਾ ਦੀ ਹਰਾ ਮੈਥਾ ਚਮੇਤ ਦੇ ਦੀ ਸ੍ਰੀ
 ਸਾ ਦੇ ਸਾਮੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਫਿਰ ਸਿੰਘਾ ਮੰਤਰ ਤੇ ਸਿੰਘਾ ਮੰਤਰ ਲਮਨ ਸਿੰਘਾ ਮੰਤਰ ਲਮਨ ਸਿੰਘਾ ਮੰਤਰ ਲਮਨ ਸਿੰਘਾ ਮੰਤਰ ਲਮਨ
 ਲਾਗੇ (ਸਤਿਗੁਰ) ਚਾਢਾ ਕਾਗੀ ਤੇ ਸਿੰਘਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਮ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਤੇ ਸਿੰਘਾ ਤੇ ਸਿੰਘਾ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘਾ ਲਾਗੇ
 ਚਮੇਤ ਸਿੰਘਾ ਚੀਕੇਰ ਪਾਠ ਚਮੇਤ ਮਨ ਤੇ ਨਿੰਦੀ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ 1953 ਤੇ ਚਮੇਤ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਕੁਝ ਦਿਨ ਚਾਟ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਮਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਚਮੇਤ ਚੀਕੇਰ ਦੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਿੰਘਾ ਪਰਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗਈ ਦੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਚਮੇਤ ਦੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਸਿੰਘਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਫੁਰੀ ਸਿੰਘਾ ਸ੍ਰੀ ਮੰਤਰ ਲਮਨ ਸਿੰਘਾ ਲਾਗੇ ਚੀਕੇਰ ਦੀ ਫਲ 20.6.1953
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਚਮੇਤ ਦੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ
 ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਚਮੇਤ ਦੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਦੀ ਤੇ

ਸਿ:- ਏਕੋਇਰੋਤਪੁਤਾ ਨ ਬਚਨ ਜਾਣਾਉਂਤੇ ਸਿਖਰਿਗੰਗੰਤੋ ਇਸਾਕਰ ਹੈ:- ਸੰਤਿਨਾਮਿੰਦ੍ਰਿਅਮਨਰੰਗ
 ਮੰਗੀਪਤਾ ਜੀ ਦਾ ਮੰਗੁਤੀਤਾ ਮੀ ਪਰ ਮੰਨਾ ਪਰਦਿਰਿਸੇਈ ਕੁਮੈਗਤ ਕਰੇ ਇਸੇਅਧਾਨੇ ਕੇਸਕਾਇਤੋ
 ਗਲਾ ਸੀਪਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਇਓ ਕੰਨੀ ਕਨਮੇ ਯੋਗਵੈ ਸੀਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਤੋ ਵਿਚਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭੇਧਰ
 ਏਕਾ ਦੇ ਕਰਨ ਤੋ ਪਾਇਓ ਗੀ ਪਾਇਓ ਕੁੰਗ ਮੀਪਤਾ ਜੀ ਚਰਤ ਪਰੇਸਨੂੰ ਏਤੇ ਧਰਦਿਰਾਨਾ ਕੇਓਨਾਂ
 ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿ ਇਸਦੇ ਨਾਨਕ ਧਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜੀਅ ਨ ਚਲੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫਰਤੇ ਤੋ ਉਪਦੇਸੇ ਸੀਤ
 ਸਿਧਾਏ ਮਿਥਾਮਨ ਰੰਦ (ਮੇਰੇ ਏਤੇ ਕੁੰਗ) ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਖਰਿਤਿ ਰਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਮੁਧਾਈ ਧਰਦਾਰ
 ਜੇਗੁ ਉਸਦੇ ਨਾਨਕ ਵਰੇਓਗਾ ਮੀ ਉਸਦੇ ਕਾਨ ਨਹੀਂ ਫੁਲਾਓਗੇ। ਬੇਕੇਦਿਨਾ ਧਾਰ ਸੰਤ ਧਰਤਾਧ ਸਿਧ
 ਮਨੁਲਾਈ ਬੜੀ ਰਾਮਨੇਦ-ਰਚਤ ਸੰਤ ਧਰਮ ਮਿਥਾ ਬੇਰੇਦਿਆਰੇ ਦੇ ਲਭੇਨਾਨਾ ਜੋਨਾ ਮੀ
 ਤੇ ਉਸਮੇ ਬੇਰਿਗਾਂ ਵਰੇ ਨੇ ਇਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੇਡੇ ਤੇ ਇਕਰਚਤ ਸਾਭੇਧਰ ਦੀਆਇਨਾ ਤੇ ਇਹ ਪਿਤਾ
 ਜੀ ਦੇ ਚਰਤ ਧਰਨੇ ਸਿੰਤਰ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕੀ ਏਯਾਨੇ ਇਕਰਚਤ ਇਸਾਨ ਮਿਥਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵੀ ਭੇਜਿਆ
 ਤਾਂ ਇਹ ਜੀ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਸੇ ਵੇਰੇ ਬੇਰਿਗਾਂ ਵਰੇ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਤ ਧਾਧਮ ਕਰਦਿਆਂ ਜਿਕਰਿ
 ਮਸੀ ਉਸਕਾ ਦਿਰ ਹਿੰਮਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੇਇਓ ਇਸਾਨ ਮਿਥਾ ਦੀ ਜਾਨਾਏ ਰੇਇ ਧਰਮ ਸੀਤ
 ਧਰਮਾ ਲੇਖਾ ਜੀ ਮਾਨਤਾਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਲਗਾ ਗਈ ਤੇ ਹੋਈ ਮਿਸੇਦੇ ਜੋਗ ਦੇਨ ਤੇ ਏਯਾਨੇ ਇਸਾਨ ਮਿਥਾ
 ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਤ ਧਾਧਮ ਮੰਗਦਿਆ ਤੇ ਨਾਨਕੀ ਕਪਿਤਾ ਮਿ ਮਾਰੀ ਵੇਨੇ ਤੂੰ ਜਾਮਨ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕਾ
 ਜੇ ਇਸਕਾਰ ਏਯਾਨਾ ਹੋਇਸਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕਾਦਿਰਿ ਮਿਕਨ ਤੇ ਮਤਿ ਸੀ ਪਾਸਕੇ ਏਯਾਨੇ
 ਕੋਇਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਦੇ ਹੋਲ ਮੁਕੇ ਤੇਜਿਆਰਿ ਮੈ ਧਲ ਜਿਸਮੀਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਇਨਾ
 ਪਾਇਨਾ ਕੁਝ ਦਿਨੇ ਸਰੋਕਰੇ ਦਲਰ ਮਿਥੀ ਦੀਨੇ ਸਾਧਕੇ ਏਯਾਨਾ ਤੇ ਧਲ ਮੁਖ ਮੰਗੇ ਸੀਮਤ ਤੇ
 ਕੇਓ ਮਾਧਮੇਓ ਦਿਰ ਮਿਲਾਧਰੇ ਸਰਾਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਹ ਗੁਰ-ਮਿਤ ਧਰੇ
 ਬਾਰੀ ਮਾਰੀਆਨੁ ਮਾਧਮੇਓ ਦਿਰ ਏਕੇ ਵਰੇ ਰਿਸਾਨੀ ਰਤਨ ਕਰਕਿਆ ਤੇ ਧਾਫਰਦਿਆਂ ਗੁਰਮੀ
 ਤੇ ਮੰਨਾ ਪਾਠ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਜਾਪਨੀ ਮੰਮਬ ਜਥਾ ਪੁਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰ-ਧਰੀ ਸਿਧ ਬਗਿਆਨਾ ਮੇ ਪਿਛੇ
 ਮੈ ਬਿੰਬਾਨਾਏ ਰਿਸਾਨਾ ਪਤੀ ਕਮੀਤ ਦੇ ਸਰੇਈ ਧਰਮਾ ਗੀ ਕੀਨੀ ਵਰਤ ਜੀਨੇ ਸੇਠ ਭੁਲਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰਧਰਮ
 ਸਿਧਾਈ ਫਲਾ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਮੈ ਮਾਧਮੀ ਤੇ ਦਿਰ ਕੀਤੀ ਕੇਓ ਏਯਾਨਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਤੇ ਕੇਓ ਨੇਮ

[illegible]

ਪਟਵਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਏਯਾਂ ਦੀ ਚੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪਟਵਾਨ ਕਰਕੇ ਮਹਿੰਤਾ ਜੁਗੀ ਜੱਲੇ ਸੀ ਮਹਿੰਤਾ ਜੁਗੀ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਸੀ
 ਜੁਗੀ ਨੂੰ ੨੧ ਮਤੰਬਰ ੧੯੫੫ ਨੂੰ ਭਾਗ ਬਣੇ ਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਿੰਨੀ ਪਾਠ ਸਿੱਖਤੀ ਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ
 ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪਾ ਰਾਜੀਸ਼ਾਂ ਦਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੁਖੰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮਾਮੀ ਮਹਿੰਤਾ ਜੁਗੀ ਦੀ ਜੁਗੀ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ
 ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਮਾਪਾ ਨਕ ਰੀਤ ਦੀ ਜੱਲਾ ਦਾ ਰੇ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨਕ ਰਕਾ ਤੇ ਕਤ ਨੂੰ ਰੀਤ ਤੇ ਜੀ ਦਾ ਦੀਵਾ
 ਭਾਗ ਤੇ ਏਯਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾ ਦਿੱਤਾ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਝੀਆਂ ਮੁੱਝੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਾਹੀਂ
 ਗਿਣੀ ਦਿੱਤਾ ਰਸਮ, ਏਏ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੇ ਤੇ ਰਵਾ ਧਾਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਨੂੰ ਨਿਮਾਨ ਕਰਦੇ
 ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਮੁਖੰ ਇਸਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਹਿੰਤਾ ਜੁਗੀ ਪਾਠੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਖਾਹ ਬਿੰਦ ਤੇ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਧੁੱਤੀ
 ਉਪਰੇ ਮੁਖੰ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਇਸਦੇ ਨੂੰ ਮਟਲ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਗੀਤ
 ਦਿੱਤਾ ਜੀਵ ਪਾਸਟੇਰ ਦਿੱਤਾ ਮੁਖੰ ਦੇ ਪਾਸ ਨੂੰ ਗਏ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਦਿੱਤਾ ਏਯਾਂ ਦਿੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਕਰਕੇ
 ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕਿਆਂ ਉਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੀ
 ਮੈਨਾਂ ੧੯੫੫-੧੯੫੬ ਦਾ ਇਕ ਚਾਰਨ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਦਾ ਯਾਦਾਸ ਉਨ ਤੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ (ਮੈਨਾਂ ਮਾਪਾ ਮਾਤ
 ਉਦੋਂ) ਮੇਰੇ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕਿਆਂ ਉਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੀ
 ਸੀ ਤੇ ਗੀਤ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਜੀਵ ਪਾਸਟੇਰ ਦੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੇ ਤਿੰਨ ਗੰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣੀ ਗੁਣਕੇ ਸਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਮਾਪਾ ਮਾਤ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਪਾਸੀ ਦੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਰੀਤ ਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ
 ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ

ਭਾਗਤਿ ਤੁਝ ਗਾਇਨ ਬੀਤੀ " ਬਿਸਾਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਰ ਭਾਉਂਗਾ ਤਾਂ ਹਰਮਨੀਅਤ ਵਿਚ
 ਮਾਮੇ ਮੀਰੀਤ ਭਾਉਂਗੇ ਤੇਨ ਤੁਝ ਨੂੰ ਪਾਉਗਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲੋਂ ਫੇਰਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਿਆ (ਨਿਰੰ-
 ਭਾਉ ਘਾਟ ਚਾਹੁ ਜਾਣ ਬਰਨ ਤੇਈ ਫਿਰ ਇਹੀ ਹੀਤ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਭਾ ਮਹੀ) ਹੀਤ ਦੇ ਅੰਤਰ
 ਮਨ " ਤੇਰਾ ਦੁਹ ਫੇਰੇ ਕੇਰੇ, ਦਰ ਭਾਉਂਗਾ " ਮਭ ਚੈਠ ਮਹੀਰਾਂ ਦੇ ਨੇਤਰ ਫੇਰਾ ਚਿਰ ਭਰਪੂਰ ਮਨ
 ਫੇਰਾ ਚੈਠ ਤੇ ਘਾਟ ਚਾਹੁ ਬਰਨ ਤੇ ਵਿਰ ਮਹੀਰਾਂ ਤੇ ਚੈਠ ਗਾਏ ਤੇ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਧੁਰਨ ਬਲ
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਣ ਵਿਚ ਬਰਨ ਗੁਰੂ ਗਾਏ ਤੇ ਇਸ ਮਮੇ ਮਭ ਨੂੰ ਤੁਹਿ ਗਿਆਰੀ ਮਮਾਂ
 ਘਿਤੀ ਤੇ ਗਿਆਰੇ ਤੇ ਮਨ ਪਾਈ ਫੇਰਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁਕਮ ਗਿਆਰੀ ਮਿਥੈ ਤੇ ਤਿਨ
 ਮਭ ਚੈਠ ਤੇ ਫੇਰਾ ਗੇਲਾ ਮੀ ਮੇਰਿ ਦੇ ਪਾਏ ਦਾ ਮਮਾਂ ਦੀ ਅਨੰਦ ਤੇ ਫੇਰਾ ਵਿਚ ਬੀਤਿਆ
 ਸਾਮ ਨੇ: ਇਸ ਫੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਭਾ ਮਹੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾ ਭੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਮਿਲ ਤੇ
 ਬਿਸਾਦ ਚੈਠੀ ਚੈਠੀ ਮਨ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰੇ ਕੀਤੀ ਮਹੀਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਰ ਦੇ ਮੀਰੀਤ
 ਫੇਰਾ ਪਰਤਾ ਮਹੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਮਿਥੈ ਭੀ ਦੇ ਦਰ ਮਨ ਦੀ ਹੋਰ ਕਰੇ ਮਨਾ) ਮਗਲੇ ਮਾਨ
 1955 ਦੀ ਬਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਖੜਨ ਮਿਥੈ ਮਭ ਮਿਥੈ (ਅਧਾਨ ਮੇਰੇ) ਫੇਰੇ ਮਭ
 ਭੀ ਕਰਨ ਤੇ ਪਰਤਾ ਦੇ ਫੇਰਾ ਹੀ ਤੇ ਫੇਰਾ ਨੇ ਉਸ ਮਮੇ ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਨ ਹਿਤ ਦਿਖ ਮਿਰ
 ਮਭ ਤੇ ਮਾਨ ਕਰਤਾ ਫੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਰੇ ਮਮੀ ਕਰਤਾ ਤੇ ਮਭ ਵਿਚੋਂ ਮਿਥੈ ਨਿਰਨ ਕੀਤਾ
 ਮਹੀਰਾਂ ਗਈਆਂ ਮਨ ਤੇ ਹੋਰ ਦੀ ਚਾਹੁ ਮੁਕਤ ਮਭ ਫੇਰੇ ਦੀ ਮੀ ਤੇ ਰੀਝ ਨਿਰਾਤਾ ਦੀ ਨੇ
 ਮਿਤ ਮੇਰੇ ਮਮੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਰਾਂ ਤੇ ਹੀ ਭਾਏ ਗਿਤ ਚੈਰ ਕੀ ਪਾਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜਨ ਦਰੀ
 165 ਨੂੰ ਭਾਗਤ ਦੇ ਰਾਜੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਦਾ ਭੇਰ ਮੇਰਾ ਮਿਥੈ ਭੀ ਦੇ ਫੇਰੇ ਮੀ ਫੇਰਾ ਫੇਰੇ ਵਿਚੋਂ
 ਮਮੀ (ਫਿਰੇ ਮੀਰਾ 15 ਨਾਇਕ ਚਰਾ ਲਿਖਨਾ ਭਾਗਤ ਵਿਚ ਪਰਕਰ ਹੈ ਮਹੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚੈਰੇ
 ਮਭ ਮਮੇ ਮਰਾਣੀ ਚੈਰੇ ਮਾਮਰ ਤੇ ਮਿਥੈ ਭੀ ਦੀ ਚੈਰੇ ਮਾਏ ਮਨ ਤੇ ਉਹੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਮਭ
 ਫੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਲਿਖੇ ਗਾ: ਮੇਰੇ ਮਿਥੈ ਫੇਰੇ ਦੇ ਧੁਰ ਮਾਨ ਨਾਲ ਉਸ ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ ਮਨ
 ਮਾਮਰ ਪਾਤੀ ਪਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਫੇਰੇ 8-10-1955 ਨੂੰ ਫੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮਮ ਮਾਨ ਮਾਰ ਉਨਾਂ
 ਮਾਮਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੇ ਪੀਘ ਮਿਥੈ ਭੀ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਰੇ ਧਾਮ ਮਿਥੈ ਮਨ ਤੇ ਬਿਰਾਜੀ ਮੀ)

ਸ੍ਰੀਚਰਿਤ੍ਰਾਜੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾਜੀ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਮੰਨੇ
 ਲਿਖਾਏ। ਰਾਜੀ ਨੇ ਲੇਖਕ ਰੀਤਾਂ, ਪੀਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਜੀ ਦੇ ਰੀਤਾਂ, ਮਾਧਮੰਗਤ ਚਾਕੇ ਦੇਸ਼ ਕੰਨ ਆਕੇ
 ਸਭਨ ਕਰਦੀ ਤੇ ਰੀਤਾਂ ਨਿਤ-ਨੇਮ ਵੇਲੇ ਵੀ ਮਾਧਮੰਗਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਈ ਚਮੰਤ ਦਿਨ
 ਤੇ ਨਹੀਂ। ਰਚਾਰ ਚੰਗੇ ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਪਰਥਾ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਚੀਆਂ ਘੜੀ ਆਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੁਖਰ
 ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਠ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਉਂ ਮੰਨੇ ਰੀਤਾਂ ਰੀਤਾਂ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਇਸੇ ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਠ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਵੀ ਰੀਤਾਂ ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਉਚਾਠ ਕੀਤਾ ਵਿਚ ਮੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜ਼ਿਲਾਟਾ ਮੀ
 ਤੇ ਮਾਧਿਤ ਚਲੀ ਪਾਨੀ ਨਹੀਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚ ਤੇ ਵੇਲੇ ਰੀਤਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਜਗਾ ਨਹੀਂ
 ਆਏ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਮ ਕਰਕੇ ਮਾਧਮੰਗਤ ਵਿਚ ਪਾਨੀ-ਪੁਸ਼ਟਾ ਨਾਨ ਵਿਚ ਹਟਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ
 ਤੇ ਮੀ ਮੀ ਮੀ ਇਸ ਦਾ ਪਰਥਾ ਵੀ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਾਧਮੰਗਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਗਾ ਜ਼ਰੂਰ
 ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਮਾਧਿਤ ਵੇਲੇ ਵੀ ਮਾਧਮੰਗਤ ਪੁਸ਼ਟਾ ਮਾਧਮੰਗਤ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਭਰਪੂਰ। 1955 ਨੂੰ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਧਮੰਗਤ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਇਸ ਪਰਥਾ ਦੇਸ਼
 ਭਰਨ ਨਾਨ ਚਿਤੀਤ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਮਨਿਘਾ ਘੜੀ ਤੇ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ
 ਚੋਲੀ ਚਾਕੇ ਤੇ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਨਿਘਾ ਤੇ ਰਚਾਰ ਉਚਾਠ ਇਸ ਪਾਸੇ ਉਚਾਠ
 ਤੇ ਮਾਧ ਇਸ ਪਾਸੇ ਚਲਾਏ ਰੀਤਾਂ ਰੀਤਾਂ ਚਾਕੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਥਾ
 ਪਾਠਿਕਾਂ ਮਾਧਿਤ ਤੇ ਮਾਧਮੰਗਤ ਵਿਚ ਹੋਰ ਚਾਕੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਰੀਤਾਂ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਚਰਨ
 ਦੇਸ਼ ਤੇ ਪਾਠਿਕਾਂ ਮਾਧਮੰਗਤ ਨੇ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਮਨਿਘਾ ਜੀ ਦੇ ਰਚਾਰ ਨਾਮਿਤ 6.10.1955 ਤੇ
 ਮਾਧਿਤ ਵੇਲੇ ਰੀਤਾਂ ਵੇਲੇ ਰੀਤਾਂ ਮਨਿਘਾ ਜੀ 15.10.1955 ਤੇ ਰਚਾਰ ਨਾਨ ਚਰਨਾਂ
 ਰੀਤਾਂ ਰੀਤਾਂ ਚਰਨਾਂ ਮਨ ਤੇ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਠ ਚਰਨ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੇ ਰੀਤਾਂ
 ਵੇਲੇ ਦੇ ਰਚਾਰ ਮਾਧਿਤ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਤੇ ਮਾਧਮੰਗਤ ਰੀਤਾਂ ਗਿਲੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਮਨ ਤੇ ਪਾਠਿਕੀ
 ਹੋਈ ਮੀ ਪਰਕਿਸੇ ਕਰਕੇ ਰੀਤਾਂ ਰੀਤਾਂ ਇਸ ਮੇਂ ਹੋਈ ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਨਾਨਾ ਦੇਸ਼ ਮੰਗਤ
 ਰੀਤਾਂ ਮੀ ਦੇ ਰਚਾਰ ਮਾਧਿਤ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਹੋਈ ਰੀਤਾਂ ਉਸੇ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਦੇ ਰੀਤਾਂ ਮੇਰਾ ਗੁਰਬਖਸ਼
 ਮਨਿਘਾ ਜੀ ਦੇ ਪਰਚਾ ਵੇਲੇ ਵਿਚ ਰੀਤਾਂ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਧਮੰਗਤ ਰੀਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਪਾਠਿਕੀ

[illegible]

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦੋ ਦੀਵਾਨ (ਇਕ ਉਸਤਾਦ ਮਾਮ ਦਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਗਲ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ) ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ
ਤੇ ਇਸੇ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਗੱਡੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਲੰਘਾ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਗੱਡੀ ਦੇ ਰਸਤੇ
ਦਿਸ਼ਾ ਪਤਾ ਪੜ੍ਹਾਏ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਉਤਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਸਿਧਾ
ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਪਾਪਰੇ ਨੂੰ ਫਿਰਾਹੀ ਦੀਆਂ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਯਾਤਰੀਆਂ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਸ਼ੀਸ਼-ਵਿਚ ਜੋ ਦੋ ਚਮਕਦੇ ਤੇ ਉਥੇ 10.5 ਮਿੰਟ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸਨ ਜਦਕਿ ਪੂਰੀ ਸਕੇ
ਤੇ 1956 ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਵਕਰ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਦੀ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਯਾਤਰੀ ਹੋਈ
ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਤ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮਿਸ਼ੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ
ਸਿੱਖਿਅ 15-2-1956 ਨੂੰ ਮਨਾਯਾ ਗਿਆ ਤੇ ਸੀ ਦੱਸਾ ਬੰਗਾ ਵਿਖੇ ਪਾਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਸਨ
ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਤ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ 'ਹਲ ਹੀ ਮਹਿੰਗਾ ਦਾ ਪਾਤੋ' ਪਾਨੀ ਦੀ ਮਹਿੰਗਾ ਦਾ ਉੱਤੇ
ਸਮਝਾਈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਕਰਨ ਸਕਾਨ ਕਰੀ ਰਹੀ ਸੀ ਨੇ ਨੇ ਚਰਚੇ ਦੇ ਕੁਝ
ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਬਿਤਿਸਾ ਦਾ ਕੋਲ ਨੇ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ
ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਗਾਹ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਸ-
ਸ਼ੀਰਸ਼ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਮ ਦਿਸਾਏ ਸਨ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਜ਼ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੰਤ
ਆਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾ ਕੇ ਸੁਨਾਏ ਸਨ ਤੇ ਉਸੇ ਚਾਰ ਸ਼ੀਸ਼-ਵਿਚ ਜੀ ਉਪਰ ਦੇ ਦੋ ਸਨ
ਦਸ ਪਰਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੇਲਾਂ
ਨਾਮ ਦਾ ਪਾਏ 18-2-1956 ਨੂੰ ਸਨ ਮਨਾਯਾ ਸਾਪਸੀ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਨਿਤ ਨੇ ਸਤਿ ਸਿੰਘ
ਕਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਦੇ ਰੋਜ਼ ਪਰ ਕੇਨਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤ ਦਿਆ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਸਾਫ ਚਰਚਾ ਫਿਰੀ
ਸੀ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਬੀਬੀ ਨਾਨਕੂ ਰਿਜ ਸੀ ਜੋ ਸਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਥੀ
ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਰ ਸੰਤ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਪਤੀ ਨਾਮ ਅਜੇ ਤੇ ਨੇ ਚਮਤ
ਸੰਤ ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਹੋਏ ਸਨ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ
ਸੰਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਹ ਵਸਾਉਣ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤ ਦਿਆ ਸਿੰਘ

ਕੁਸੀ
ਤੇ
ਦੇ
ਪਿ
ਦਾ
ਸੇ
ਨੇ
ਕੇ
ਸੀ
ਉ
ਸਿ
ਓ
ਸ
ਯ
ਸੇ
ਫ
ਨ
ਕ
ਗੁਰੂ
ਸੇ

ਅਪਨੇ ਚਾਹੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਪਰਮਾਣਾ ਰੋੜ ਛਕਾ ਮੀ ਤੇ ਚਰਚਾ ਬਜ਼ੀ ਰੋੜ ਕਰੇ ਤੇ ਕੁਝ ਲੜਕੀ
 ਦੇ ਚੁੰਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਲਾਫਤ ਰੋੜ ਕਰੇ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਿਓ ਪੜੇ ਪਾਠਮਾ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਪਿਤਾ ਤੇ
 ਮੀ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਲਿਖਿਓ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਣਾ ਲੁਕਾਏ ਪਰ ਉਸੇ ਕੰਮੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਛੋਟੇ ਪਿਤਾ
 ਰਿਖਿ ਮੀ ਰੋੜ ਕਰੇ ਹੋਰ ਚੋਖੇ ਵਿਰੋਧਿ ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੇ ਬਲਾਨ ਮਨੁੱਖ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਿਓ ਮਿਥਿ
 ਰੋੜ ਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਪਰਮਾਣਾ ਛਕਾ ਮੀ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੋੜ ਕਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ
 ਮੀ ਤੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਮਿਥਿਓ ਹੁਣੇ ਤੇ ਦੇਖੋ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਮਿਥਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਦਾ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ
 ਇਹ ਵੀ ਛੋਟੇ ਪਿਤਾ ਮੀ ਰਿਖੀ ਸ਼ਰੀਰ ਇਸੇ ਰੋੜ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਿਓ ਮਿਥਿਓ ਨਾਨਾ ਪਾਠ-ਕੁਠੀ ਲ
 ਕਰੇ ਪਰ ਉਸੇ ਇਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚੋਖੇ ਬਲਾਨ ਕਰੋ ਪਿਤਾ ਮੀ ਤੇ ਇਸੇ ਹੁਣੇ ਕਈ ਉਸੇ
 ਅਪਨਾ ਸਰੀਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਿਓ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋੜ ਕਰੇ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਿਓ
 ਮੇਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਥਿਓ ਪੀਤਾ ਰੋੜ ਨੂੰ ਪਰਮਾਣਾ ਕਰੇਗਾ ॥ ਅਰਥਾਤ 1956 ਨੂੰ ਦਸ ਲਾਇਤੋਂ ਤੇ ਉਸ
 ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਲਾਮਤਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਥਿਓ ਰੋੜੀ ਦੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਉਸੇ ਮੀ ਤੇ ਪਾਠਿਓ
 ਤੇ ਪਰਮਾਣਾ ਰਿਖੀ ਇਸ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਣਾ ਦੇ ਰੋੜੇ ਜਦਕਿ ਲੜਕੀ ਦਾ ਪਾਤੀ ਉਸੇ ਪਰਮਾਣਾ
 ਰੋੜੇ ਪਿਤਾ ਰੋੜੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਉਸੇ ਚਾਹੇ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਲਿਖਿਓ ਮਿਥਿਓ ਨੇ ਉਸੇ ਚੋਖੇ ਨਾਨਾ ਪਰਮਾਣਾ
 ਕਰੇ ਪਿਤਾ ਇਸ ਵਿਚ ਲੜਕੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਭਰਾ ਪੁਰਾ ਰੋੜ ਮੇਰੇ ਮੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੋੜ ਕਰੇ
 ਪਰਮਾਣਾ ਰੋੜੇ ਪਾਠਿਓ ਵਿਚ ਚੋਖੇ ਤੇ 25 ਮੀਤ ਦੀ ਦੁਰੀ ਤੇ ਗਿਰਿਓ ਪਿਤਾ ਦਾ ਚਾਹੇ ਮੇਰੇ
 ਹੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਣਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਾਧਮੀ ਤੇ ਨੇ ਰੋੜ ਕਰੇ ਮੀ ਤੇ
 ਦੇਰੇ ਨਿਵਾਜ਼ੀ (ਜਥਾ ਪਰਮਾਣਾ) 30-3-1956 ਨੂੰ 5 ਵੇਰ ਤੇ 6 ਵੇਰ ਤੇ ਪਰਮਾਣਾ ਰੋੜ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ
 ਪਰਮਾਣਾ ਲਗਾਤਾਰ ਉਤਰੇ ਹੋਰ ਰੋੜ ਕਰੇ ਪਿਤਾ ਮੀ ਤੇ ਮੀ ਤੇ ਮਿਥਿਓ ਰੋੜੀ ਦੇ ਪਰਮਾਣਾ ਚੰਨੇ
 ਵਿਚ ਰੋੜੀ ਤੇ ਤੇ ਪਰਮਾਣਾ ਰੋੜੇ ਪਰਮਾਣਾ ਦੇ ਮੀ ਤੇ ਦੇਰੇ 12-10-1956 ਨੂੰ ਮੀ ਤੇ
 ਗੋਬਿੰਦ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਰਮਾਣਾ ਦੇ ਇਸੇ ਇਸ ਪਰਮਾਣਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ
 ਨੇ ਮਾਧਮੀ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਪਾਠਿਓ (ਨੇਰੇ ਇਸ ਵਿਚ ਗੋਬਿੰਦ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮੀ ਤੇ
 ਮੀ ਤੇ ਮਿਥਿਓ ਪਰਮਾਣਾ ਮੀ ਤੇ ਪਰਮਾਣਾ ਮੀ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮਾਧਮੀ ਦੇ ਪਰਮਾਣਾ

ਮੇਂ ਜੋੜੇ ਇਸ ਪੜਿਤਿਗੇ ਤੇ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਘਰੀ ਸੁਭਿਤਿ ਆਦਿ ਸੁੰ ਦੇ ਕੇ ਨਿਵਾਸਿਯਾ ਅਤੇ ਇਹ
ਇਸੇ ਸੁਭਿਤਿ ਮਾਮੇ ਰੀਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ॥ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਦੋ ਏਕੇ ਦਾ ਰੀਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਿਲਾ ਦੇ
ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਸੁਭਿਤਿਗੇ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰਮਦੀ ਤੇ ਕਈ ਸੁਭਿਤਿਗੇ ਵਿਖੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾ ਕਰਦੇ ਤੇ
ਨਾਮ ਰੱਖ ਮਰਦੇ ॥ ਗ੍ਰੀਚ-ਨਿਵਾਸ ਰੀ ਇਸ ਏਕੇ ਮਾਮੇ ਵੀ ਤੇ ਇਨ ਦਰਸਾ ਇਤ ਤੇ ਵਰਤ
ਮਾਮੇ ਅਰੁਤ ਚਰਾ ੧੫੬ ਨੂੰ ਗਏ ਸਨ ॥ ਇਸ ਏਕੇ ਤੇ ਚਾਦ ੧੫੭ ਦੀ ਧਮਤਿ ਦਾ ਮੇਲਾ ਨਾਮਾ
ਖੋਦਾ ੬ ਮਰੀਰਾ ਦੀ ਅਰੁਤ ਚਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਏਕਾਗ ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਕੇ ਫੁਲਿਆ
ਅਤੇ ਅਰੁਤ ਮਾਰੀ ਚੇਲੀ ਨਿਬਤੀ ਤੇ ਚੰਨੋਰ ਵਿਖੇ ਦਰਸਾ ਦੇਨ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਸਰਿਤ ਕਰ
ਦੇ ਸੇ ਇਸ ਪਰਚਾਰ ਗ੍ਰੀਚ-ਨਿਵਾਸ ਰੀ ਮਾਪ ਦੀ ਗੁਰੀ ਮੇਲਾਂ ਤੇ ਰਾਹੀਂ ਤੋਂ ਕੇ ਗੁਰਿਤ ਚੰਨੋਰ ਵਿਖੇ
ਜਲਦੀ ੧੫੭ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਦੇਨ ਦੀ ਨਿਬਾਨਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਮੁਕਤਿਗੇ ਦਾ ਇਹ ਚੰਨੋਰ ਦਾ ਏਕਾ
ਰਾਮੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਲਾ ਕਰਦਾ ਨ ਏ ॥ ੬ ਮਰੀਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਪਰਚਾਰ ੭੮ ॥
੧. ਮੇਠ ਤਰਨੋਰ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੨. ਸੁਰਤ ਮਨ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੩. ਸੰਤ ਕਰਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ
੪. ਅਰੁਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੫. ਸੰਤ ਨਿਰਯਾਜ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦ ੬. ਸੰਤ ਨਰਧਰ ਸਿੰਘ ਗੋਰਿਚੰਦ
੭. ਸੰਤ ਦਰਸਾ ਸਿੰਘ ਗੋਰਿਚੰਦ ੮. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਜਦੇਵ ੯. ਸੰਤ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਮਾਜਦੇਵ
੧੦. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਦਾਨ ੧੧. ਸੰਤ ਤਖਤ ਸਿੰਘ ਭਗਵਾਰ ੧੨. ਚਾਉ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ
੧੩. ਮੇਠ ਮਾਦਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੧੪. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੧੫. ਇਸਾਨ ਸਿੰਘ ਮਾਜਦੇਵ
੧੬. ਇਨਾਂ ਮੇਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਮਰੀਰੇ ਨੇ ਮੇਠ ਕੋਲ ਸੁਟੀਆਂ ਵਿਚ
ਸਿੰਘੀਆਂ ਪੁਰਿਸ਼ਾਂ ਵੰਤ ਲਈਆਂ ਸਨ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਭਿਤਿਗੇ ਦੇ ਲੰਘਾ ਤੇ
ਗਿਸਈ ਦੇ ਏਕੇ ਦੇ ਨਾਮ ਮਾਰੇ ਮੇਲੇ ਚਲੇ ਸੁਭਿਤਿਗੇ ਦੀ ਕੁਰੂਰ ਜਾਵੇ ॥ ਚੰਨੋਰ ਵਿਖੇ ਦਰਸਾ ਦੇਨ
ਮੇਂ ਦਰਸਾ ਮਾਮੇ ਮਾਮੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਜਦੇਵ ਤੇ ਸੀ ਮੁਕਤਿਗੇ ਪੁਤੀ 'ਜੀਤ' ਨਾਮਿਕਾ
ਸੁਬਦ ਚਾਰਤ ਸੁੰਦਰ ਚੰਗ ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਏਕੇ ਕੀਰਤਨ ਮੁਖੀ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਦੀ ਗੁਰੀ
ਕੀਰਤੀ ਵਿਚ ਉਂਝੀ ਤੇ ਆਮ ਕਰਕੇ ਸੁਸਾਟੇ ਦੀਰਨ ਮਾਮੇ ਦਰਸਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਕੁਰੂਰ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮੁਖਿਸ
ਦੀ ਏਕਾਗ ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਮਾਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਕਰਕੇ ਦਾ ਖਾਤ ਉਂਝ ਸੀ ਮੁਕਤਿਗੇ ਮਾਪ ਦੇ ਮੁਖਾਰ-ਬਿੰਦ

ਏਕ
ਕਿਲ
ਤੇ
ਕੀ
ਨਾ
ਮੇ
ਮੇ
ਦ
ਦ
ਗ
ਤ
ਕੁਰੀ

ਤੇ ਸੁਖ ਉਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਚੁੱਤ ਪੱਟ ਦੇ ਦੇ ॥ ਏਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੀਰ ਅਜਾਨ ਸਿੰਘ ਰਾਜੀ ਨੂੰ ਚੈਠਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਨਦੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲੇ ਇਕੱਠੇ ਜੇਹਾ ਮੁਗ਼ਾ ਚਲਾ ਕੇ ਉਸ ਪਰ ਚੈਠ ਕੇ ਰੀਝ
 ਯ ਮਾਥ ਵਿਚ ਸੀ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨੀ ਪਾਤ੍ਰ ਤੇ ਚੰਗ ਸਦੀ ਫੜ ਰੇਲ-ਗੱਡੀ ਤੇ
 ਜਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਮ ਬਨਿਆ ॥ ਏਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਧਾਰ ਦੀਆਂ ਭੁਈਆਂ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਧਾਈ
 ਮਹੀਰ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਏਰੇ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੀਰ ਅਜਾਨ ਸਿੰਘ ਮੰਤ੍ਰੀ ਚਲੇ ਦੀ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਲੀਯਾ ਵਿਖੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਰਾਤ ਦਰਮੁਦ ਦੇ ਤੇ ਵੇਖੇ ਦੇ ਚੈਠਨ ਮਜ਼ਦੇ ਤੇ ਇਕ ਏਰੇ ਤੇ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਤੇਹਾ ਮਜ਼ਾ ਸਿੰਘ ਚਾਹੁੰਦੇ ਧਨ ਵਿਚੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚੰਗ ਸਦੀ ਵਿਚੇ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਡੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਦੀ ਚੰਨ ਸਿੰਘ ਚਾਹੁੰਦੇ (ਚੰਗ ਸਦੀ) ਦੇ ਗੋਰੇ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਤੇ ਏਨੇ ਦਾ ਕੀਰਤਨ
 ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਧਰਮ ਮਾਥਾ ਚੰਗ ਸਦੀ ਵਿਚੇ ਮਜ਼ਦਾ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੰਗ ਸਦੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਧਾਰੀ
 ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰਭੂ ਮਹਿਥਾ ਵਾਲੇ) ਕਾਈ ਗਿਲੀ ਵਿਚ ਮਾਈ ਭਾਈ ਚਰਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਮੁਦ
 ਕਰਕੇ ਚਰਨ ਪਰਮਾਣੇ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਗ ਸਾਮੀਆਂ ਧਾਰੀ ਤੇ ਕਰਦੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਗ ਸਦੀ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ
 ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਬਾਦ ਜਲ ਧਾਰੀ ਡਕਕੇ ਗ੍ਰੀਬ ਨਿਬਤਤੀ ਡੇਰੇ ਵਿਖੇ ਚਿਕਤ ਮਾਥ
 ਮਨ ਤੇ ਕਾਈ ਮਹੀਰ ਉਸ ਦੇ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਧਾਮ ਚੈਠ ਕੇ ਚਰਮ ਕਰਕੇ ਜਾਤ ਉਠਾ ਕੇ ਸਨ ॥
 ਤਦ ਗ੍ਰੀਬ ਨਿਬਤਤੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਥ ਲੈ ਆਵੇ ਤੇ ਏਨੇ ਦੇ ਗਾਗੀ ਮਾਥ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ
 ਡੇਰੇ ਉਠਾ ਕੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰਕੇ ਲੈ ਆਵੇ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਰਤਨ
 ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੈਨ ਨਹੀਂ ਗਏ ਤੇ ਡੇਰੇ ਵਿਖੇ ਮੀਰ ਅਜਾਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਜਨ ਸਿੰਘ ਰਾਜੀ ਦੀਆਂ ਜਾਤ
 ਮਾਥ ਸੁਕ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਬਾਜਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੈਠਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜ ਕੇ ਗ੍ਰੀਬ ਨਿਬਤਤੀ
 ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭਾਗੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ॥ ਤਾਂ ਬਾਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਕੇ ਕਹੀ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਅਰਜਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਚਾਹੀ ਪਰ
 ਆਪ ਹੋਯੇ ਦਾਨ ਡੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਵਹੀ ਆਪ ਸੁਣਕੇ ਵੀ ਆਰ-ਸੁਖਿਆ ਕਰ ਡੇਰੇ ॥
 ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੱਲ, ਗਨਕਾ ਨੇ ਕਾਰਭੇਰੀ ਸੀ ਤੇ ਚੁੱਤ ਪੱਟ ਤੇ ਕਰਕੇ ਉਠਾ ਕੇ ਸੁਣ
 ਕੀਰਤਨ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚੁੱਲੇ ਦਿਨ ਨਾਲ ਚਰਨ ਕੀਤਾ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸੁਣੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫੇਰ ਫੇਰ ਵਿਚਾਰਿਆਈ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਈ ਇਕ ਰਸੇਈ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਸ਼ੁਈ ਜ਼ਾਈ ਚੰਗੀਦੀ
 ਤੇ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੀ ਜੁਮੇਵਰੀ ਤੇ ਪਰ ਇਸ ਮਾ. ਬੀ ਇਸੇ ਤੋਂ ਚੀਤ ਰਿਗ ਦੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
 ਮੀਨੇ ਮਾਈਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕ ਨੂੰ ਰਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਕਰਿਆ ਗੀਚ ਨਿਚੜ ਜੀ ਪਤਰੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਮੇ
 ਦੀ ਧੜੀ ਨੂੰ ਟਰ ਮਤੰਦਾਗ ੧੫੫ ਨੂੰ ਫਿਰ ਭਾਗ ਛਾਣੇ ਤੇ ਇਸ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵੇਰੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਮ
 ਸਿਮਰਨ ਵੇਰੇ ਮੰਗਤ ਕਰੀ ਗਿੱਟੀ ਵਿਚ ਗੀਚ ਨਿਚੜ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰਮਈ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ
 ਵੇਰੇ ਮੇਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੀਟਿਓ ਰਿਓ ਮਿ. ਰੁਪ ਮਹੀਰ ਰਵਰੇ ਕਮਰੇ ਰ ਮੁਸ਼ਕ ਤੇ ਮਨ ਮੇ
 ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਗ ੫ ਮਰ ਤੁਧਾਰ ੧੫੫ ਨੂੰ ਬਤਮ ਤੇ ਇਸ ਮੀ। ਤੇ ਇਸ ਵੇਰੇ ਮੇਲੇ ੧੫੫
 ਦੀ ਬਸੰਤ ਦੇ ਮੇਲੇ ਦੀ ਸਭ ਕੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਨਾਮ ਮਿਲੇ। ਮਹੀਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਧਰ ਰੁਪ
 ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਮੇਲੇ ਤੇ ਚਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਸੰਨ ੧੫੫ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਇਹ
 ਥੋੜੀ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਨੇ ਇਕ ਇਕ ਤੋਂ ਮੰਟੀ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮਾਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਰੁਪ ਨੂੰ ਮਾਪਨ ਉੱਲ ਦੀ ਮਾਪ ਮੰਗ ਇਕ ਰਸੇਈ ਮਾਪਨ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਰੇ ਦੀ ਦਾ
 ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਮਾਪਾ ਵੀ ਉਗਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਕੇ ਤੇ ਇਕ ਇਕ ਤੋਂ ਮੰਟੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਤ
 ਮਹੀਰ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਇਕ ਗੇਟ ਨਾਲ ਮਲਕਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
 ੧. ਮੇਰ ਤੇ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੨. ਮ. ਮੁਰਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਜਦੇਵਰ ੩. ਮੇਰ ਰਛਾ ਲ ਸਿੰਘ ਨਰੂਲਾ
 ੪. ਮ. ਅਰਜੈਂਦ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ੫. ਗਿਆਨੀ ਕਰੀਮ ਸਿੰਘ ਮਜਦੇਵਰ ੬. ਮ. ਤੇ ਗੀਰ ਸਿੰਘ ਮਦਾਨ
 ੭. ਬਾਉ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜਗਰਾ ੮. ਮੇ ਇਕ ਰਸੇਈ ਨੇ ਅੰਧਰੀ ਛੱਡੀ ਇਕ ਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸ
 ਰਸੇਈ ਦਾ ਪਰਪਾਲ ਮੇਰ ਤੇ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੁਗਿਓ ਤੇ ਮੇਰ ਤੇ ਲੋਕ ਮੇਵਾ ਮੇ. ਮੁਰਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਜਦੇਵਰ
 ਨੂੰ ਮੰਟੀ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪਾਲੀ ਬਾਉ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲੀ। ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਵੇਰੇ ਦਾ ਇਕ ਇਕ
 ਕਈ ਨਾਮ ਧਰੀ ਲੋਕ, ਦਲ ਕਈਆਂ ਦੇ ਰੁਪ ਵਿਚ ਮੇਲੇ ਮੰਗੇ ਮਨ ਮੀਟੀ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਮਾਗਮਨ
 ਤੇ ਮੇਰ ਤੇ, ਪਰਦੇਸ਼ ਮਦਾਨ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਰਮ ਇਸ ਤੋਂ ਕਈ ਚਰਚ ਮਜਦੇ
 ਸਿਮਰਨ ਮੇਰ ਨਾਮ ਧਰੀ ਧੀਰ ਦੀ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇ ਮਨ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਧਰੀ ਕਈਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕਾਰ ੭੫
 ੧. ਮੇਰ ਤੇ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ੨. ਮੰਤ ਮੁਰਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮੇਵਰ ੩. ਮੰਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ੪. ਮੰਤ ਮਾਨੋ ਰਸਿੰਘ ਮੇਵਰ

ਸਿੰਘ ਪੰ ੨੭੮ ੬. ਸਾ ਮਾਇੰਦ ਸਿੰਘ ਯੀਤ ੭. ਸਾ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀ ੮. ਸਾ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ
ਪੰ ੭. ਇਕਦਾ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦ ਆਇਆ ਇਸਦਾ ਪਤਿਨੀ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਵਿਖੇ ਮਾਧਮੀਗਤ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਧਰਮ ਮੁਤਿ ਮੁਵ ਵਿਖ ਚੜ੍ਹੇ ਚਉਤੇ ਸਤਯੁਗ ਨਾਨ ਮਨਜਾ ਵਿਸਮ ਮੇ
ਗੁਤਮਾਰੇ ਬੁਝਾਗਿਆ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰਾਹ ਉਨ ਦੇ ਸੀਤੋਰੇ ਮੁਨਾ ਕੇ ਦਿਖ
ਘੋਰ ਉਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦਿਓ ਗੁਰਮ ਜੀ ਤੇ ਭਾਂਟੇ ਪਾਏ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਨੇ ਘਾਟੀ ਗਤਨ ਤੇ ਹੀ ਦੁਖ ਘਾਟ
ਇਨਾ ਕਹਿਤਾ ਦੀ ਸਮ ਸਿਧਾ ਦੇਹ ਸੀ ਤੇ ਹੀ ਦੁਖਿਨਾ ਦੀ ਭੇਂ ਤੇ ਲਿਖਿਤ ਹੀ ਚਾ ਗਤ ਦੇ ਦਿਖ
ਮੇਰੇ ਗੀਤ ਭੋਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਨ ੧੫੭-੫੮ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਪੁਰਾਨੇ ਨਾਮ ਪਾਥੀ ਚੜ੍ਹਨ
ਪਸੀ ਸੰਸਾਰ ਜਾਤੰਗ ਧੁਰੀ ਰਗਾਏ ਮਨ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਯਕਾਰ ਹਨ। ਸੀਤ ਹੋਵੇਨਾ ਸਿੰਘ ਸਾ
ਸਮ ਸਿੰਘ ਮੇਂਗਾ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ, ਸੰਤ ਜੀਉਟ ਸਿੰਘ ਚ ਵਰੁ, ਜਾਨ ਸਿੰਘ ਕੋਰਤਾਂ ਦਾ ਤੇ ਸੰਤ ਦਾਨ
ਪੰਤਾ ਯੀ ॥ ਇਸ ਸਾਨ ਵੇ ਮਾਂਸੀ ਵੇ, ਇਨ ਸਾਮਨੂੰ ਇਕ ਥਾਮ ਧੰਗਰਮ ਨਦੀ ਥਾਈ ਰਸੇਈ
ਗੋਬਿੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਘੋਰਨਾਂ ਦਿਤੀ ਗਈ ਤੇ ਮਾਧਮੀਗਤ ਦੁਖ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਮ ਪਾਥੀ ਵਿਲਿਖਦੇ ਨੁਠੀ
ਕਰੀ ਨਿਖਾਏ ਤਾਂ ਸਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਫੌਜ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਦਿਖ ਵੰਤੀ ਰਨ ਖੁਈ ਜਾਏ
ਇਸ ਦਿਨ ਬੁਝਾਗਿਆ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਨਾਂ ਰਈਆਂ ਨੇ ਦੀ ਕਹਿਤਾ ਗੰਗੀ ਲਿਖਿਤ ਦੁਖਾ ਮਹਿਜੇਗ ਦਿਤਾ
ਇਕਦਾ ਸਿੰਘ ਪੰ ੭੭੮ ੭. ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਗੰਗੀ ੩. ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੰ ੭੭੮ ੭. ਇਕਦਾ ਸਿੰਘ
ਭੀ ॥ ਆਦਿ ਨਾਮ ਚਾਟਹਿ ਗਾਏ ਹਨ। ਭੀ ਤੇ ਦਿਨਾਂ ਘਾਟ ਤਿੰਨ ਚਾਹ ਦਿੱਤਾ ਵੇ ਵੀ ਤੇ ਦੀਨਾਂ ਲਿਖਿਤ
ਘੋਰੇ ਨੀਜਮ ਦਾ ਉਨ ਕੋਈ ਉਪਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸੇ ਸੰਨ ਮੁਹਿਰ ਰੁੜ੍ਹ ਪੁਰਾ ਜੀਧਾਮੇ ਸੰਨਾਂ
ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਗਾਏ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਮਿਲੀ ਤੇ ਗਿਆਨਾ ਸਰਕਾਰ (ਦੇਵੀ ਜਰੋ) ਪੁਰਾਨ ਸਾਗਤ, ਧੀਰ
ਯਜੀ ਦੇ ਬਿਨਦ ਕਿਸੇ ਖੂਬੇ ਮੁਕਰਮੇ ਗਾਏ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਿਰਾਟ ਵੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪਿਛਤਰ ਰਹਿ ਗਾਏ
ਧੰਮ ਸੰਨ ਪੀਠਾਂ ਚੀਟ ਕਰੇ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਜੀ ਮਲੁ ਏ ਨਾਮ ਸਿਲਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਧੀ ਕਰਈ ਤੇ
ਤਿੰਨਾਂ ਪਰਕਾਰੇ ਦਿਖਾਸ ਸੀਠਿੰ ਮੰਦਰੇ (ਪੰ ੮-੧੦ ਸਮੀਰਦ) ਦਿਖਾਧ ਮਤਾਵੁ ਹਿੰਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ
ਕੋਰਤੋਰ ਦਾ ਉਪਰਾਹ ਕੀਤਾ ਇਹ ਸੀਠਿੰ ਅਖਬਾਰ ਦਿਖ ਸੰਤ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਯੀਤਾਂ ਨੇ
ਸੰਨ ੧੫੭੮ ਦੇ ਸੰਨੇ ਰੀਤੀ ॥ ਲਗਾਇਆ ਪਰਕਾਰ ਹਨ:- ਸੰਤ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਧਰਤਾ ਪਸਿੰਘਾ ਸਤਨਾ

ਏ
ਕਿਉ
ਮੀ
ਕੇ
ਘੀ
ਮ
ਮੇ
ਚ
ਮੁ
ਮੁ
ਜਾ
ਰ
ਰਤ
ਈ
ਏ
ਏ

ਮੇਰੇ ਕੰਠ ਪਾਸ ਮਿਲਿਓ ਨਰੁ ਮਾ, ਮ. ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ, ਮ. ਦੀ ਸੁ ਮਿਲਿਓ ਦਰੇਰ, ਮੈਤ੍ਰ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸੁ ਮਿਲਿਓ ਤੇ ਮਾਂ ਗੱਏ
 ਇਸਦਾ ਸੁ ਮਿਲਿਓ ਮੁਖਰੀਏ। ਮੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਏਹੋ ਇਹ ਪਾਸੁ ਦਿਖਾ ਕੇ ਭਰਤ ਸਰਬਰੁ ਤੂੰ ਪੀਤਿ ਤੁਹਾਨੁ ਸਾਨੁ ਨਹਿ
 ਦੇ ਕਮ ਤੇ ਭੇਜਿਓ। ਇਸਦੀ ਬਿਨੁ ਨ ਕਰੁ ਹਰਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਤਿ ਦੇ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੇ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਸਾਰੁ ਤੂੰ ਦੀ
 ਭੇਜਿਓ। ਗਿਮਾ। ਪਰਧਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਵੀ ਤੀਤੀ ਗਈ ਬਿਸਿਮਿਲਾ ਵੀ ਗਈ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀਤੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੇ
 ਬੰਦੀ ਬਨਾਇ ਗਿਮਾ। ਤੀਤੀ ਨਹਿ ਦੇ ਦਿਸਾ ਕੇ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰਿਮਿਤ ਤੇ ਵੀ ਬੰਦੀ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੇਵੀ
 ਇਹ ਮੁਖ ਬਖਸ਼ਿ ਮਾਨਚਾਰੁ ਰਹੀ। ਬਿਨੁ ਦਿਖੇ ਪਤਿਓਂ ਨਾ ਮਨ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਦਿਰ
 ਬੈਠੀਆਂ ਬਨਾਨੇ ਦੇਨ ਕਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵੀ ਮੁਖ ਪਰਚਨ ਨਹੀਂ ਮਰੀ।
 ਦੇਸ ਦਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀ ਦੇ ਬਿਸਾਫ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਾਗੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੀਤ ਦਿਰ ਸ੍ਰੀ ਬ. ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਮਾਪਰੀ
 ਬਿਧਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬੰਦੀ ਦੀ ਮੀਤ ਤੂੰ ਇਹ ਬਖਸ਼ਿਸੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬ. ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ੧੫੪ ਦਿਰ
 ਬਨਾਨ ਦੇਵਨ ਨੇ ਤਾਂ ਮਾਪ ਮੀਤ ਦਿਰ ਮੁਖੇ ਮਨ ਦਿਰ ਰੇ ਪੈ ਗਏ ਤੇ ਬਨਾਨ ਦੀ ਉਤੀਕ ਨਹੀਂ
 ਗਈ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੀਤ ਕਰਕੇ ਤੇ ਪਤਿਓਂ ਤੇ ਕੁਝ ਰਾਗੀ ਕਾਠ ਵੀ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕਈ
 ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਤੇ ਇਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੁਰ ਦਲੀਪ ਮੈਦਪਤੀ ਵੀ ਨਾਲ ਆਏ ਮਨ। ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਬ.
 ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਮੈਦਰ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕਰਨ ਕੇ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਕੁਰ ਰਹੀ ਬੰਦੀ ਦੀ ਪਰੀ
 ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ ਦਿਰ ੧੫੪ ਨੂੰ ਭਾਗ ਨਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਕਾਠੀ ਕਮਰੇ ਮੀਤਾਂ
 ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਮਾਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੀਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਰਿ ਬਿਨੁ ਰਿਸੇ ਦੇ ਮੰਦਰ ਤੇ ਕਈ ਸਿੱਖ ਰੇ
 ਨ ਆਏ। ਇਸ ਦੇਰ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਸੀ ਫੌਜਾ ਦਿਖੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਨ ਮਿਲਿਓ ਨਰੁ ਮਾ
 ਦੇ ਬੰਗਨੇ ਦਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੰਗਨੇ ਦੇ ਬਿਨੁ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ੩੦-੧੨-੧੫੪ ਦਾ ਕੀਤਨ ਮੀਤ ਭੇਰੇ ਪਰ ਮਾਪਾ ਦਿਖੇ ਮੁਖ ਨਰ ਕੀਤੀ
 ਜੱਥੇ ਨੇ ਭੇਰੇ ਦੇ ਰੁਪ ਦਿਰ ਆਪ ਦੀ ਦਰਦ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਏਹਿਰ ਦੇ ਸੰਗਤ ਕੁਲ ਦੇਰੇ ਕਰੀ ਕਈ
 ਸ੍ਰੀ ਉਸੇ ਕੋ ਦਿਖੇ ਪਤਿਓਂ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਖ ਉਸ ਮੰਦਰ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਰੇ ਦਿਖੇ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਸਾਫ ਕਰਦੇ ਮਨ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਮਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬ. ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਦਿਰ
 ਅਰਾਮ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦਿਤੀ ਤੇ ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿਸਾਈ ਬਤ ਮੀਤੀ ਤੇ ਮਾਪ

ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਧਿਯਾਨਿਕਾ ਦੀ ਜਤਨ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗ੍ਰੀਚ ਨਿਵਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਚਮਕਾਵਟ ਸਮੇਂ
 ਪਰ ਇਕੀਤਾਤਮ ਮਦਲ ਨੂੰ ਮਨਿਆ ਪਾਉ ਚੰਦਰ ਦੀ ਮੰਗ ਦਿਓ ਬਹੁਤ ਸਰੀਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ
 ਅੰਤਮ ਮਮਕਾਰ ਮੇਂ ਪਾਉ ਰਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਮਾਜਰ ਵੇਲੇ ਲਿਖਿਓਂ ਜਾਂ ਮੈਠ ਮੁਏਲ ਸਿੰਘ
 ਪੀਰਤਾਂ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਸਿੰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਧਿਯਾਨਿਕਾ ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਮੈਠ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਮੈਤ
 ਬਕਾਨ ਸਿੰਘ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ, ਮ. ਆਵਤ ਸਿੰਘ ਮਜਦਦ, ਮ. ਆਵਤ ਸਿੰਘ ਸਾਵਣ, ਤੇ ਕੁਝ ਸਰੀਰ ਰੀਰ ਦੀ
 ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਇਹ ਮੰਤਰਿਓਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਰਾਗੀ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਘੁਟੀ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਾਨ ਸੁਨਿਆ
 ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਾਂ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਖਸ਼ ਭਗਤੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਪਾ ਦਿਓ ਚਿੰਤਾ ਮਾਨ ਰੋਵਨੇ ਮੈਠਿਓਂ ਵੇਲੇ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਮੈਠ ਮਾਨ ਨਾਮ ਪਾਉ
 ਪੀਰ ਦੀ ਵਧਾਵੇ ਦਿਨਾਂ ਮੈਠ ਜੀ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਮੰਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਓ 10 ਮਈ 1959 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ
 ਦੀ ਰਸਮ ਮਾਰੇ ਪੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪੀਰੇ ਗੁਰਮੀ ਪਾਉਨੇ ਦੇ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਮੰਗਤ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਇਹ
 ਚੰਦਰ ਦੀ ਮੰਗਤ ਦਿਓ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਮਾਗੀ ਦੀ ਜਾਦ ਦਿਓ ਰੀਕੇ ਪਾਉ ਗਏ ਉਹੀ ਦਿਨ ਕੇ ਮਿਸਰ
 ਹੈ ਤੇ ਲਿਖਨ ਮੁਝੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਾਨ ਦੀ ਤਿਯਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਧਿਯਾਨਿਕਾ ਦੇ ਕੋਲੇ ਦੇ
 ਤਿਯਾ ਦਿਓ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਮੰਗਤ ਦੇ ਨਾਮ ਮਤਿਗੁਰੂ ਅਬਦਾਰ ਦੇ ਮਾਪਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਦਿਓ ਮੈਠ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ॥ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਓ ਚੰਦਰ ਦਿਓ ਖੇਠ ਨੇਵੇਟ ਸਿੰਘ
 ਕੁਝ ਦੀ ਗੱਲਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਰਾਜਮੀ. ਕਈ ਦੀ ਮਾਗੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਉਨੇ ਦੀ ਮਾਗੀ ਮੀ ਤੇ ਇਹੀ
 ਮਾਪਨ ਮੰਗਤ ਤਿਯਾ ਕਰੇ 20-3-1959 ਨੂੰ ਮਾਨ ਰਨਾ ਦਾ ਕਹਿਨਾ ਮੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਕਾਪੀ ਦੇ
 ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 24-8-22-3 ਦੀ ਦਿਓ ਕਈ ਨਾਪੀਰਤ ਗਾਏ ॥ ੨੫ ਵੇਲੇ ਮੈਠ ਕੀਤਾ ਕਿਯੋਂ ਮਨ
 ਚੰਦਰ ਦੀ ਮਾਧਿਯਾਨਿਕਾ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਦ ਦਿਓ ਮੈਠ ਮੀ ਦੋਹਾ ਕੀਤਾ ਦਿਓ
 ਕੀਤਾ ਮੀ ਤੇ ਮੰਗਤੀ ਨਾ ਦੇ ਮੰਗ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਮੈਠ ਦਿਓ ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਮਨ ਪਾਉ ਮੰਗਤ
 ਕੀਤੇ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਓ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਉਂਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਯਾਨੀ ਦੀ ਲਿਖਾਂ ਦੀ ਮੈਠ ਕੁਝ ਪਾਉ ਮੰਗਤ
 ਕੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗਤ ਦਿਓ ਮਾਨ ਕੇ ਮੰਗਤ ਦਿਓ ਪਾਉ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਨ ਕੁਝ ਪਾਉ ਦਿਓ ਨੇ ਕੁਝ
 ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਪਾਉ ਕੀਤਾ ਪਾਉ ਕੀਤੇ ਮੈਠ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਗਤ ਦੀ ਮੰਗਤ ਕੀਤੀ

ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਪਾਥੀ ਮੰਗ ਚੰਕਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਮਿਥਾਈ ਦੀ ਜਾਰ ਦਿਰਹਿ ਨਾ
 ਛਾਈ ਜਾਰ ਚਾਹੇ ਰਹਿ ਗਈ ਤੇ ਭਿਰਾਵਾ ਛਾਈ ਚਾਹੀ ਤੇ ਹਰੇ ਸੇਇ ਉਗਰਾ ਦਾ ਮਾਯ
 ਗਿਥਾਈ ਰੀਤ ਚਰਨ ਜਾਟ ਮਤਿਦਾ ਮਕਾਨ ਦੁਸ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਜੀਯਾ ਤੀ ਨੇ ਜੁਲ
 ਬਸਦੇ ਨੇ ਪੁਰਜਾਤਿ ਦਮਦੇ ਨ ਦੀ ਨਿਧਾ ਲਤ ਕਰਨ ਗੇਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਛਾਏ ਨਾ ਲਾਇ
 ਪਾਨੀ ਰੀਤੀ ਭੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਸਮ ਮੰਗਾਂਗੇ" ਮੈਂ ਇਹ ਚੰਕਿਰ ਦੀ ਮਾਧ ਮੰਗ ਦਾ ਮੈਂ ਬੋਲ
 ਏਤੋਂ ਮੈਂ ਟੁੱਟੇ ਟੁੱਟੇ ਮੱਥੇ ਦਿਰਿ ਬਨ ਦਾ ਜਤਨ ਰੀਤਾ ਹੈ ਇਹਿ ਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਤੇ ਗਲੀਆਂ ਤੇ
 ਪੁੱਛੀਆਂ ਤੇ ਇਹਿ ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੁਝ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਪੁਰਹਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼
 ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰਦਿਰ ਪੈਰਾਵੀ ਗੰ ਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ੧੯੫੧ ਏ ਮਸ਼ੀਰ ਤੀਰ
 ਲ ਮਕੀਆਂ ਤੇ ਹੁਣ ਚੰਕਿਰ ਦੀ ਮਾਧ ਮੰਗ ਦਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀਤ
 ਮੈਂ ਪਤੀ ਦੇ ਚਰਨ ਦਿਰਹਿ ਤੇ ਉਹ ਕਰਨਾ ਪੈ ਮੇਰਾਂ ਦੀ ਅਭ ਕ ਛਾ ਲਗੇ ਚੰਕਿਰ ਦੀ ਪਾਈ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਨਾਉ ਨਾਉ"

ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਮੇਰ

ਅਤੇ

ਨਾਮ ਪਾਥੀ ਮੰਗ ਚੰਕਿਰ ਦਾ ਦਿਰ ਕੁਰ

ਦਿਰਦਾਸ ਮਿਥਾ ਮਨਚੰਦ

ਸ੍ਰੀ ਜੁਲਾਈ ੧੯੪੭

30

